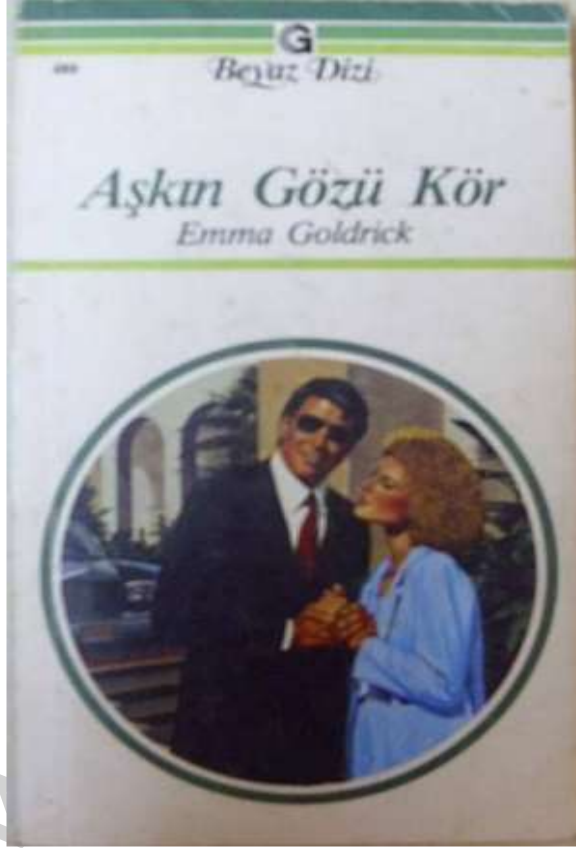
Emma Goldrick - Aşkın Gözü Kör

Bölüm Bir

Philomena iki küçük kızı, paltolarını aceleyle giydirerek kapıya çıkardı. Gelinle damat bir saat kadar önce gitmişlerdi. On sekiz yaşındaki küçük Sally gönlünü komşusunun oğluna kaptırmış ve evlenmişti onunla. Yirmi yaşındaki Samanta ile doktor kocası Albert gideli epeyce olmuştu. Yirmi bir yaşındaki Deborah kapının eşiğinde ikizlerini beklerken, kocası John arabayı getiriyordu. Konukların tamamı gitmişti. Phil kapıya yaslanıp son konuklara el sallarken, 'Bir ben kaldım,' diye düşündü.

Eve bir durgunluk çökmüştü. Daha önce bu kadar sessiz olması görülmüş şey değildi. Kızlar ona' Bayan Pratik Phil' derlerdi. Tabii o zamanlar adının ilk iki harfinin okunuşu olan 'F' sesini çıkaramayacak kadar küçüktüler. Büyüdükten sonra da, ona sinirlendiklerinde öyle çağırır olmuşlardı. Anuılar gözünün önüne gelince gülümsedi genç kadın. Omuzlarına dökülen saman sarısı saçlarını savurarak eve girdi.
Her yere küflü bir koku sinmiş gibiydi. Oturma odası kirli tabak ve kadehlerle doluydu. Mutfak çöp ve artık yığınlarıyla kaplıydı. İki küçük kardeşten hiç biri biraz daha kalıp ortalığı temizlemeyi akıl etmemişti. Yıllardır, 'Phil yapar, canım,' demeye alışmışlardı. Gerçekten de hep Phil yapmıştı bu işleri.
Tekrar oturma odasına girerken yaşamının tamamını geçirdiği evin eşyalarına dokundu. Şu eski koltuk yamulmuş olmasına karşın çok rahattı.Kendisini koltuğa bırakınca yine evin sessizliğini fark etti genç kadın. 'Hepsi evlendi' diye düşündü, koltuğa rahatça yaslanırken. Annesinin ölürken omuzlarına bıraktığı yük kalkmıştı. O zamanlar Phil on yedi yaşındaydı. Kızlara iyi bak Phil. Bunlar annesinin ölmeden önceki son sözleriydi.
Rüzgar açık bir pancura çarpıp duruyordu. Ev sanki ona meydan okuyor gibiydi. Genç kadın avazı çıktığı kadar bağırarak, Anne, diye seslendi. Başarabildim mi? Sesi eve yankılandı, ama yanıtlanmadı. Zaten yanıt beklememişti. Philomenia Peabody omuzlarını silkerek temizliğe girişti.
EWrtesi sabah her zamanki gibi saat altıda kalktı. Merdivenlerden indikten sonra ancak aklı başına geldi. Okul için yemek hazırlamasına gerek yoktu. Üç kz için erkenden kahvaltı hazırlaması gerekmiyordu. Yıkanacak çamaşır yoktu. Yapması gereken hiç bir şey yoktu. Dışarıya sıcak havaya çıktı. Yerel gazete Sacremento Bee'deki hava durumuna bakılırsa hava sisli olacaktı.
Evin bahçesi badem ve zeytin ağaçlarıyla kaplıydı. Aslında büyükbabasının dörtyüzon dönümlük bir çiftliği vardı. Bütün o arazi şimdi bu eski evle iki yüz elli metre karelik hüzüne bırakmıştı yerini. kalan çiftlik arazisi de şehirleşmeye yüz tutmuş, Sacremento sınırlarının dışına yayılıyordu. Burada, Rancho Cordova'da da tarımın geleceği çok net bir şekilde kestirilebilirdi.
Phil başını salladı. Pişmandı. Çiftliği elden çıkarmamak için her şeyini verirdi, ama üç kız kardeşi büyütmek için para gerekliydi. Üstelik Phil çiftlikten hiç anlamazdı.
Omuzlarını silkip konuyu unutmaya çalışacaktı. Eski arabasına binip Folsom Road'a doğru gitmeye başladı. Sonra 50 nolu yola saptı. California trafiğinin tipik sıkışıklığı arasında, Belki şehirde bir daire bulurum, dedi kendi kendine. Belki.
15. caddeye sapması gereken kavşağa geldiğinde hala bunu düşünüyordu. Sonunda P Sokağı'ba varabildi. Pacific Maden ve Metal Şirketi'nin küçük modern binası Eyalet İdare binasının bir kaç blok ilerisinde olduğu için park

etmek her zaman sorun oluyordu. Bürosuna bir saat geç vardığında, işlerin de aynı şekilde sıkışık olduğunu gördü.
Daktilo ekibine yeni gelen genç ve çekici Betty Pervis, Phil'in masasına yaslanmış zangır zangır titriyordu.
Diğer sekiz kız makinelere eğilmiş çalışmaktaydılar. Ama az önce ateşli bir konuşmanın içinde oldukları belliydi. Phil kolunu genç kızın omzuna doladı ve bunu yaparken kendine güldü. 'İşte,' diye düşündü. 'Yine kol kanat gerdim.' Sadece yirmi yedi yaşındaydı, ama kendisini hep gençleri koruması gereken bir yaşlı gibi hissediyordu böylesi durumlarda.
Oraya bir daha asla gitmeyeceğim, dedi Betty. Asla!
Tabii ki gitmeyeceksin, diyerek onu destekledi Phil. Ama nereye?
Genç kız hıçkırıklar içinde, Onun odasına, dedi Mr. Wilderman'ın .Asla!
Tabii gitmeyeceksin. Benim sayemde otur. Harriet, Bety'ye bir fincan kahve getirebilir misin? Phil genç kızın sakinleşmesi için zamana ihtiyacı olduğunu bildiği için iyice ağırdan alıyordu. kahve gelince onu hemen Betty'nin titreyen ellerinin arasına yerleştirdi.
Mr. Wilderman genellikle canavar gibi bir adam değildir, Betty. Bunun için çok yaşlı. Hasta falan mıydı yoksa?
Hasta mı? Ağzı bozuk, küfürbaz adamın biri.Ona neden yaşlı dediğinizi de anlamıyorum. Oysa...
Dahili telefon çaldı. Telefonu harriet açtı, dinledi ve yüzü kıpkırmızı bir şekilde telefonu kapattı. Başka birinin gelmesini istiyor. Sesini bir duysaydınız...Aman Tanrım!
Phil, Bety'nin omzunu okşadıktan sonra gitmek için gönüllü arayan gözlerle odaya baktı. Herkes başını eğmişti. Anlaşıldı, diyerek derin bir nefes aldı. Ben kendim giderim. Harriet'e başıyla Betty'le ilgilenmesi için işaret etti, not defterini ve kalemlerini aldı. Uzun zamandır bir şey dikte etmemişti. Bu nedenle her olasılığa karşı çekmecesinin üst güzünden küçük teybin alıp blazerinin üst cebine yerleştirdi.
Binada hızlı çalışan tek şey asansördü. Dokuzuncu katta sallanarak durdu. genç kadın altın rengi halıların üstüne fırlarcasına çıktı asansörden. 'Bu iş yerinde mühendis olmayanların adam yerine konmadığını asansör bile biliyor olmalı,' diye düşünüyordu.
Dokuzuncu kat oldukça sessizdi. Havalandırma cihazları bile fısıldarcasına çalışıyorlardı. Hepsi kapalı duran altı tane geniş büro kapısı ona bakmaktaydı. Koridor boyunca yürürken, Beni korkutamazsınız, diye söylendi. O sırada önünden geçtiği kapı açıldı ve dışarı iki genç adam çıktı. Sanki söylediklerini duymuş gibi tuhaf tuhaf baktılar ona.
Koridorun sonundaki kapı aralıktı. Phil eteğini düzeltti, ceketinin cebindeki teybini kontrol etti ve odaya girdi.
Mrs. Simmons'la birlikte bir kaç kez geldiği için dış büroyu biliyordu. Bir keresinde de bir kaç gün, hastalanan sekreterin yerine bakmıştı.

Dış büro boştu. Mrs. Simmons elektronik daktilo kullanmayı severdi. O gün daktilonun üstü örtülüydü. Masasının üstünde de hiç kağıt yoktu. Demek ki Mrs. Simmons orada değildi. Phil omuzlarını silkti. Bulmacanın bir parçası çözüşmüş sayılırdı. Şimdi aslanın inine girmesi gerekiyordu. Derin nefesler alıp öz güvenini güçlendirerek yürüdü. Kapının tokmağını çevirmeden önce eliyle alnındaki teri sildi.
Dört pencerenin de perdeleri kapalı olduğu için oda loştu. Büyük cilalı masanın arkasındaki koltukta Phil'e arkası dönük bir adam oturuyordu. Genç kadın tüylü halının üstünde bir kaç tereddütlü adım attıktan sonra durdu. Her kim ise bu adam kesinlikle Mr. Wilderman değildi. Roger Wilderman altmış beş yaşında, tepesi açılmış yuvarlak kafalı biriydi. Oysa yönetici koltuğunu şu anda işgal eden adamın gür siyah saçları vardı. Vücudunun geri kalan kısmı koltuğun arkasında kaldığı için görünmüyordu.Phil varlığını duyurmak için boğazını temizledi.
Evet,tam zamanı! Derinlerden gelen bir ses bej duvarları titretircesine yankılandı odada. Bu sesin sonlandıramayacağı tartışma olamazdı. Dilini mi yuttun? Tanrım, biz kimleri işe almışız? Bir avuç tavşanı mı? Otor.
Phil koltuktaki zaten yontulması gereken kaba bir adam olduğunu düşünerek onun yanındaki sandalyeye oturdu. adam Phil'in eteklerinin hışırtısını duymuş olmalıydı, ama yine de yüzünü dönmedi.
Mc Pherson'a mektup, diyerek başladı ve sözcükleri durmaksızın peş peşe sıraladı. Phil'in bu konuda on yılı aşkın deneyimi vardı. Kalemi, kağıdın üstüne kayarcasına ilerliyırdu. zaman zaman durup adamı beklediği bile oluyordu. Bu kim olduğu belirsiz adam peş peşe üç mektup yazdırdı.Birden durdu. Hepsini yazdın mı? Ses tonu kuşku doluydu.
Evet dedi Phil sakin bir tavırla. Adam koltuğunu inanmazcasına yan çevirdi, sonra tekrara arksını döndü. Personele duyuru, diyerek devam etti. Bu kes daha da hızlı konuşuyordu. Üstelik her maddenin sonunda iyice artırıyordu hızını. Phil gülümsedi. Adam resmen savaş ilan etmişti, genç kadının ise kaybetmeye hiç niyeti yoktu.
Düşüncelerini toparlamak için bir an durakladığında Phil kalemlerini cebine yerleştirerek teybi açtı ve arkasına yaslandı. On dakikalık bir yarıştan sonra adam durdu.hepsini alabildin mi?
Evet, Bu kez sandalye tam olarak döndü. Adam ayağa kalktı.
Emin misin?
Kesinlikle
Bana son paragrafı oku.
O sırada genç kadın adama göz gezdirme fırsatı bulabildi. Tanıdığı Mr. Wilderman'a benzeyen hiç bir yanı yoktu onun. Otuz yaşlarında sağlam görünümlü genç bir adam duruyordu karşısında. Sağ gözünün üstüne inatla düşen siyah bir tutam saç hemen göze çarpıyordu. Bu sert ifadeli yüzün bir

yönetici odasından çok bir kovboy filmlerine uyacağını düşündü phil. Üstelik siyak gözlükler takmıştı!
Peki. Dikkatine tekrar toplayan genç kadın elini cebine sokup teybin düğmesine bastı. Odaya adamın son paragrafta anlattıkları doldu. Bunu duyunca gülümsedi genç adam. Sonunda teyp susunca, Akıllıca, dedi Sizi tanımıyorum, bayan?
Peabody. Genç kadın soyadını atalarına ait New England aksanıyla söylemişti.
Miss Peabody, New England'dan oldukça uzaktasınız. Göçmen misiniz yoksa?
California'daki herkes gçömen değil midir?
Sesinin mümkün olduğu kadar yumuşak çıkmasına özen gösteriyordu.
Benim için ne iş yapıyorsunuz, Miss Peabody?
Daktlo ekibinin sorumlusuyum, ama sizin için değil, Mr. Wilderman için çalışıyorum. Sizin kim olduğunuzu bilmiyorum.
Ve bu sizi rahatsız ediyor, öyle mi?
Diğer şeylerin yanı sıra?
Yoksa kınanıyor muyum burada? Gülüşü hoş olmasına karşın ürkütücüydü de. Philomena omuzlarını dikleştirerek kavgaya neredeyse neşeli denebilecek bir ruh haliyle girşti.
Kesinlikle! Ben bu şirkette hiç kimsenin kızlarıma bağırmasına ve hakaret etmesine izin veremem! Ah! Yine o tatlı gülüş duyuldu.Demek küçük kuzularınızı koruyorsunuz, öyle mi, Miss Peabody? Evet, kesinlikle. Bety Pervis aşağıda ağlıyor. onu evine göndermek zorunda kalacağım. Büyük bir iş kapasitemiz var. Yönetici personelin bu tür hataları şirkete paraya mal oluyor. Bu asla yapılmayan bir şeydir Bay...Ayrıca sendika sözleşmemiz böyle şeyleri yasaklıyor. Betty şikayetçi olabilir.
Ah! genç adam dudaklarını yalayarak bir kavgaya hazırlanıyor gibiydi. Sanırım beni tehdit ediyorsunuz, Miss Peabody. Tanrı aşkına, sizin ilk adınız ne? Bütün günümü Miss Peabody diyerek geçiremem.
Adımı gerçekten öğrenmek istediğinizi sanmıyorum.
Demek bu kadar kötü? Peki, Peabody, ben tehditleri hiç ciddiye alam. Belki bana temsilcinizi yollamanız gerekir.
Evet, gerekebilir. Ben buradayım.
Buradayım demek me demek oluyor? Bunu söylerken sanki genç adamın sesinde gürler gibi bir ifade var gibiydi
Ben, işçi temsilcisi olarak karşınızdayım. Buradaki bütün işçi ve memurları temsil ediyorum.
Ve?
Ve sizin Betty'ye yani Miss Pervis'e bir özür borçlu olduğunuzu düşünüyorum.

Yoksa? Açık konuşun hanımefendi. Yoksa nın ardından neler geleceğini bilmek istiyorum.
Duymak istediğiniz buysa, peki. Genç kadın sandalyesinde iyice dikleşti. Bu binadaki insanların yüzde doksanı sendika üyesidir, dedi soğuk bir sesle. Sendika bu tür bir durum karşısında rahatlıkla grev kararı alabilir. Üç yıl önce bir grev yaptık ve...
Genç adam, Duydum, diyerek elini aldırış etmezce salladı. Hemde neler duydum.Öyleyse peki hanımefendi... Masasının üstünde bir şey aradı. Lanet olasıca telefon nerede? Phil ona elinin altındaki dahili telefonu gösterdi. Genç adam homurdanarak, Sizin aslan ininizin numarası kaç? diye sordu.
Genç kadın numarayı çevirip telefonun ahizesini adama uzattı.
Telefonda konuşmaya aşlar başlamaz adamın yüzündeki ve sesindeki ifade yumuşadı. Özürler dilendi, her şey yoluna sokuldu, genç adam telefonu kapatıp, İşte, diyerek ayağa kalktı. Umarım bu sizi tahmin etmiştir. Evet.
Hepsi bu mu, yani sadece 'evet' mi?
Evet.
Siz kesinlikle son on yıldır karşılaştığım en az konuşan kadınsınız. Büyükannem böyle bir kadındı. Bir noktaya kadar hoşuma giden özellik bu.
'Ama doğrusu ben senden hoşlanmıyorum,' diye düşündü Phil. Bu tür yorumları dinlemek başlı başına bir işkenceydi, ama neyse ki on yıllık anne vekilliği ona gerektiğinde dilini tutmayı da öğretmişti. Tekrara boğazını temizledi. Hepsi bu mu, Mr...?
Soru bir an için havada kaldı. Sonra genç adam güldü. Nasıl biri olduğunuzu görebilmeyi isterdim.Şu lanet olasıca göz sorunum olmasaydı. Şu kadarını söylemeliyim, MissPeabody, benim adımda Wilderman, Penn Wilderman. Sanırım babamı tanıyorsunuz.
Ben... Genç kadın savunmasız yakalanmıştı. Neredeyse gerçek kişiliğini ortaya koyacaktı. şaşkınlığını belli etmemeye çalışarak, Onu aslında tanımam, dedi. Son beş yıl içinde bir kaç kez Mrs. Simmons'ın yerinde çalışmıştım. Ama onu iyi tanımam. ben yönetici değilim.
Öyleyse beni taıma fırsatı bulacaksınız. Babam çok fazla çalışıyordu. Annem geçen cuma ona resti çekti üç aylık bir gemi seyahatine çıktılar. Ben de işlerin başına geçtim.
Buna üzüldüm.
İşlerin başına benim geçmeme mi?
Hayır, sözlerimi çarpıtmayın. Babanızın iyi olmamasına üzüldüm. Burada çok sevilir kendisi.
Tanrım! Ne ince bir söz! O aklı bir karış havadaki kızlardan çok yaşlı olmalısınız. Size daktilo ekibinde ne diyorlar? Savaş baltası mı?
Onun gibi bir şey. Gözünüzle ilgili ne sorununuz var?
Kar körlüğü. Rahatça koltuğuna oturarak devam etti. Kuzey Kutup İstasyonunda danışmanlık türü bir iş yapıyordum. Tipiye yakalandığımızda

aptal bir kadın teknisyen koruyucu gözlüklerini kaybetti. Ona benimkini verdim. Merkez kampımıza ulaşana kadar da kar gözümü yaktı. Elini uzatıp gözlüğünü çıkarttı. Her iki gözünün üstünde de küçük parça pamuk ve yara bantları vardı.
Phil normal olarak böyle bir durumda sempati duyardı. Ama nedense bir şey onu engelliyordu. Şu, Kadın teknisyen lafıyla onu rahatsız eden, 'kadın'ı özellikle vurgulamıştı. Sanki teknisyen erkek olsaydı böyle bir felaket başına gelmiş olmayacaktı. Bu nedenle tek yanıtı Ya oldu.
O kadar heveslenip sevinmeyin. Kalıcı değil. Tekrara gözlüklerini taktı. Üç dört hafta kadar sürer, sonra şirketin içinde bulunduğu bu kargaşanın içinden çıkarım. mektupları ne zaman hazırlamış olursunuz?
Phil notlarına bakıp düşündü. İki üç saat kadar sanırım.
Daha kısa zamanda olmaz, değil mi?
Evet. Bu yanıtı duyan genç Wilderman sanki tartışacak, bağıracak ya da bir şey emredecekmiş gibi masanın üstüne eğildi.
Philomena, 'Burada komik bir şeyler oluyor,' diye düşündü. 'Ona değil bana oluyor. Neden ona baktığım zaman tuhaf duyguya kapılıyorum? Değişik türde bir yönetici, ama ben daha da değişiklerini gördüm. Ne oluyor?' O mantıklı beyni bu sorunun yanıtını bulamıyordu. Genç kadın ayağa kalkarak eteğini düzeltti ve kapıya doğru yürümeye başladı.
Genç adam, Peabody, diye seslendi. Phil bir eli kapının tokmağında donakaldı. Buraya gel. Bu onun gerçek sesi değildi. Bu telefonda konuşurken kullandığı yumuşak çekici sesti. Genç kadın kendi kendine ' Bu ses beni etkileyemez,' diye telkinde bulundu. 'Ben öyle Betty Pelvis gibi bir telefon konuşmasıyla yatıştırılacak insanlardan değilim.' Ama ayakları kendisini nedense onun masasına doğru sürüklüyordu. Sesizce masanın yanında durdu.
Peabody?
Evet?
Soluğunu bile duyamadım! Doğrusu Phil buna hiç şaşırmamıştı çünkü geri çağırıldığından beri soluk almamıştı. Ciğerlerinde depoladığı havayı boşalttı.
Peabody. Hiç hastabakıcılık yaptınız mı?
Ben mi? Elbette hayır.
Hayret. Sanki birilerine bakmış... gi...
Ha, günlük bakımdan mı söz ediyorsunuz?Yara bantları falan? Ben aslında üç ço...
Tam da onu kastetmiştim Gözlerime ilaç damlatmam gerekiyor. Siz yapar mısınız? Yan taraftaki masayı gösterdi. Phil de düşünmeksizin o yöne yürüdü. Göz damlaları ve şırıngalar vardı masada. Üç çocuk mu? Oldukça kalabalık bir aile olmalı.
Evet, öyleydi. Ama artık hepsi büyüdü. En küçükleri de dün evlendi.
Damlalığı alıp geldi. Sandalyebib arkasına yaslanın. Genç adam gözlüğünü çıkartıp arkasına yaslandı. Phil bandajın ucunu tutup açtı. Gözleri neredeyse

saçları kadar siyah ve derindi. Genç kadın bir an tereddüt etti. Son bir kaç dakika içinde konuştukları cümleler beyninde dolaşıp duruyordu.
Eeee? diyerek şikayete başladı genç adam. Ben büyük bir ameliyat istemedim.
Hayır. Sizi nasıl çağırıyorlar, savaş baltası diye mi ha? Elli yaşında olduğumu düşünüyor olmalı.Peki öyle olsun bakalım' Öfkeyle düşünürken eli sallandı. Damlalar adamın yanağından aktı.
Hey, banyo yamak istememiştim, diye kükredi.
Tamam, tamam! Phil çocukları yatıştırmak için kullandığı ses tonuyla konuşuyordu. Doğrusu bu taktik gene işe yaramıştı.Hele yanağı kağıt mendille silinirken artık iyice yatışmıştı. Sıra diğer gözünüzde. Öyle kırpıştırıp durmayın gözünüzü. Siz kirpiklerinizle engel oluştururken damlatamam. İçinden de 'Uzun kirpiklerinizi' diye düşündü. 'Kıvrık kirpiklerinizi...Böyle kirpiklerim olması için sağ kolumu verirdim.' Bu sırada genç adam gözlerini kırpıştırıp elini kaldırdı. Ama Phil onun kolunu yarı yolda yakalayıp indirdi.
Böyle bir şey yapmayın. Genç kadın damlatmayı bitirip gözlerin üstüne temiz pamuklar ve bantlar yerleştirdi. İşte oldu.
Aferin! Sen iyi bir çocuksun, demeyi unuttun.Bu konuşma tarzına bakılırsa annem olabilirdin.
Bundan çok kuşkuluyum. Hiçbir şey göremiyor musunuz?
Sadece bir takım şekiller. Karanlıkta aydınlık. Hareketler. Kalıcı bir şey değil. Demek benim annem olmayı istemezdin?
Evet. Bu konuşmayı uygun görmediği, sesinden belli olmasın diye çaba gözterdi. Aynı zamanda uygun görmemek için iyi bir nedeni olmadığını da düşünüyordu, ama sonra kibarca her şey için özür diliyordu. Demek, ya dünyanın en büyük sahtekarıydı ya da çok iyi bir eğitim almıştı. Bilmiyordu genç kadın. Nasıl bilebilirdi ki?,
Genç adam, Teşekkür ederim, deyince Phhil sıçradı. O kendi kendine düşünürken Mr. Wilderman kalkıp yanına gelmişti. iri bir adam sayılmazdı. Zayıf, Phil'den bir baş daha uzundu. 'Fazla uzun sayılmaz. Ama benim için yeterince uzun. bana sarılacak olsa başım tam çenesinin altına gelirdi.' Hoş bir hayaldi bu. Ama genç adam gerçekten denemeye kalkınca Phil çok şaşırdı.
Ne yapıyorsunuz? diye itiraz etti. Aslında genç kadının kucaklaşmaya ilişkin ilk deneyimi bu değildi. Son on yıl içinde zaman zaman bir takım insanlarla çıkacak zaman bulabilmişti. Tam tamına üç kez olmalıydı bu. Çünkü üç kızı yetiştirmek zor bir işti.
Seni göremiyorum, dedi genç adam. Ve seninle ilgili bir şeyler öğrenmeliyim. Görmediğime göre körler gibi yapacağım bunu.
Bu iyi gerekçe doğrusu.

Böyle düşünmenize sevindim. Anlaşılan onun sesindeki alaycı ifadeyi anlayamamıştı genç Wilderman. Ama kıpırtısız durmanızı rica ediyorum.
Bunu tek başıma becerebilirim. Bana yaslanıp kıpırdamanıza gerek yok.
Ben sadece kıpırdıyordum. Size yaslanıp kıpırdadığım da nereden çıktı?
Yapmayın, yeter artık!
Genç adamın elleri Phil'in saçlarında gezindi, yuvarlak yüzünde dolaştı, gözlerine, burnuna, ağzına dokundu. Ve çenesinne inip boşluğa çıktı. ardından bir an için genç kadının güzel, yuvarlak göğüslerinin üstünde durduktan sonra beline ve kalçalarına kayarcasına indi ve...
Genç kadının şaşkınlıktan kurtulması biraz zaman almıştı. Sadece şaşkınlık değil, genç adamın dokunuşlarının uyandırdığı vahşi arzuların da, tepkisinde payı vardı. Phil elini kaldırıp tokadı patlattı.
Hey!
Hey demekle çok haklısınız, Mr. Wilderman, dedi Philomena. İnsanların benden yararlanmasına izin vermem. Beni daha iyi tanımaya çalışmanızın nedenini anlamıyorum, çünkü bir daha sizinle karşılaşacağımızı sanmıyorum.
Mrs. Simmons...
Mrs. Simmons bugün dışarıda olacak. Yaşlı ve tatlı bir kadın için çok düzgün bir vücudun var.
Ve güçlü bir de kolum, diyerek tekrar uyardı genç kadın. Ayrıca yaşlı ve tatlı bir kadın olduğumdan söz etmemiştim.
Doğru, hiç söz etmemiştin. İtiraz ediyorsan tatlı sözcüğünü çıkartayım. neden o küçük hücrenize dönüp elinizdeki işi tamamlamıyorsunuz?
Evet, derken OPhil, adamın yüzünün öfkeyle kızardığını görememesine seviniyordu. yüzünün kızarmasını hiç bir zaman engelleyemezdi. Kapıya doğru yürümeye başladı.
Ne kadar yumuşak yürüyorsunuz, diye arkasından seslendi Mr. Wilderman.
Phil ' Bu tür komplimanlara kanmayacağım' diye düşündü kendi kendine. Bu adamın dili sanki ikiye bölünmüş gibiydi. Biri acı, diğer tatlı sözler söylüyordu. Genç kadın tekrar kapının tokmağına uzandı.
Kapı içeriye doğru açılan türdendi. Phil tam elini ileri uzattığında kapı içeriye doğru hızla açılarak çarptı. Genç kadın bir adım gerileyerek sendeleyince dengesini kaybetti ve popo üstü düşdü. Bir bu eksikti!
Ne oldu yine? diye sordu genç adam. Phil ona bamak için başını kaldırdı. Mr. Wilderman masasından kalkmış odanın içinde yürümeye çalışıyordu.
Hayır, yapmayın, dedi Phil.
rkasından, kapının yanından genç bir ses daha duyuldu. Yapma, baba!
Robert? Bu saatte burada be işin var? Peabody'te ne oldu?
Genç kadın arkasını dönüp bakınca kapının öngnde duran erkek çocuğunu gördü. On üç on dört yaşlarındaydı. Çok zayıftı. Düzgünce taranmış sarı saçları vardı. üastünde de bir takım elbiseyle kravat dikkat çekiyordu. Yüzü

ne kadar da inceydi. Neredeyse kemikleri sayılacaktı. 'baba' mı demişti? Zaten her bakımdan bu adamın kopyası gibiydi.
Robert?
Sanırım... sizin hanımefendiye çarpıp yere düşürdüm. yerde oturuyor şu anda.
Öyleyse kalkmasına yardım et. Ya da gelip bana yol göster ki, ben kaldırabileyim! Acele et. Onun kemikleri kırılgandır.
Ya, öyle mi? diye kendi kendine soran Phil elini 'kırılgan' kemiklerinde gezdirdi. Her şey yerli yerinde görünüyordu, ama verdikleri sinyale bakılırsa kaba etleri yakında mosmor olacaklardı.
Çocuk zehirli bir böceğin yanından geçiyormuşcasına onun uzağından geçerek babasına koştu. sonra ikisi birden ona doğru geldiler. Bana ellerinizi uzatın, Peabody, diye emretti baba.
Genç kadın tereddütle doğruldu. Kendim kalkabilirim.
Eminim başarırsınız bunu. Şimdi elleriniz!
Genç kadın gülümseyerek uzattı ellerini ve genç adamın ellerinin güvenliğine bıraktı. iri bir adam olmamasına rağmen elleri kocamandı. Bu ellerin insanın vücuduna nasıl...
Genç adam onun düşüncelerini hareketiyle bozdu. Çocuk ise geri planda kalabilmek için elinden geleni yapıyordu. Bu sırada Mr. Wilderman Ayağını benimkine daya, dedi. Doğrusu itiraz etmeye değer bir emir değildi bu. Şİmdi kalk! Elleri genç kadınınkileri öyle sıkı kavramıştı ki, Phil kolaylıkla kalktı. Adam sanki beş kiloluk bir paket kaldırıyordu. İşte, oldu. Tamam mı?
Yine o eller Phil'in vücudunda geziniyor, eteklerini silkeliyor ve dokunmaya hakkı olmayan yerlere fütürsuzca dokunuyordu. Genç kadın, yavaşça vurunca adam ellerini çekti.
Bu son tokattan daha iyi sayılır. O kadar yakında duruyordu ki bu sözleri fısıldarken soluğu genç kadının kulağına çarpmıştı.
Şansınızı fazla zorlamayın! Fakat genç adamın elleri omuzlarına inmiş ve Phil'in itiraz etmesine fırsat bırakmadan alnına bir öpücük kondurmuştu. Phil dişlerini sıkarak, Yapma, dedi.
Robert? Oğlunun bulunduğu sandığı yöne döndü. Çocuk da bir iki adım öne çıktı.
Robert, Miss Peabody'yle tanışmanı istiyorum. Kendisi bana yardımcı olan tatlı bir hanımdır
Ama o hiç de... diye bir şeyler söylemeye çalıştı çocuk. Ama babası elini kaldırarak çocuğu susturdu. Sakın öyle bir şey söyleme. O çok tatlı bir hanımdır. Elini sık.
Phil gülümsemeye çalışarak elini uzattı. Çocuk uzaklaşıp kendi elini sıktı.
'Demek böyle?' diye düşündü genç kadın. 'Benimki yerine kendi elini sıkarak savaş mı ilan ediyorun? Doğrusu seni şaşırtacağım evladım çünkü ben böyle şeyleri hiç önemsemem.'

Baba Wilderman, İkinizin arkadaş olmanızı istiyorum, dedi. Adamcağız belli ki tokalaştıklarını sanıyordu.
Evet, anlıyorum, dedi genç kadın. Ve şimdi siz beyefendiler bana izin verirseniz işimin başına dönmem gerek.
Bu kez genç adam onun sesindeki alaycı ifadeyi yakalamıştı. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle genç kadından yana döndü. Phil ise omuzlarını silkeleyerek onun ellerinden kendini kurtardı ve kapıyı açık bırakarak dışarı fırladı.
Ama baba, bu hanım...
Çocuk arkasından bir şey söylemeye çalışıyordu. Pacific Maden ve Metal Şirketi'nin üst katları birden bire dehşet saçmaya başladığına göre alt kattaki kendi imparatorluğuna inip kendini savunmak zorundaydı Phil.

Bölüm İki

Hafta sonu geldiğinde Phil evde oturmaktan çok mutluydu. Yöneticilerin bürolarının bulunduğu idare katına bir daha çıkmak zorunda kalmamıştı.Ama gözünün önünden bir takım görüntüler eksilmiyordu. Bu görüntüler çalışması gerekirken aklına gelen bir anlık düşler değildi. Çok zamanını alıyorlardı. Genç adamın yüzü, davranışları ve kısaca her şeyi. Phil'de sefkat uyandıran gözleri, vahşi arzular uyandıran elleri. Ya o oğlan. Sanki on üçünden elli beş yaşına atlamış gibi. Sert konuşmalar, resmi havalar ve gözlerinin arkasında gizlemeye çalıştığı hüzün. Doğrusu garip bir ikiliydiler.

Phil cumartesi günü onları aklına getirmemek için temizlik yaptı. Sildi, süpürdü cilaladı. Eski ev pırıl pırıl parlayana kadar elinden gelen her şeyi yaptı. Dışarıda yapılacak hiç bir şey yoktu. California için bile şubat kış demekti. Çoğu geceler ısı sıfırın altına düşer. Bu nedenle Phil çiçeklerini aralık ayında doksan kilometre uzaktaki okyanusa dökülen Sacramento nehrinden getirttiği özel bir toprakla örtmüştü.

Kalan meyve ağaçları arasında dolaşmak iyi gelmişti ona. Yerlerde eski zeytin ağaçlarının ve eski ceviz ağaçlarının kırılmış dalları vardı. Ancak kendi ihtiyacını karşılayacak kadar bir şey ekebilirdi. Ama bu kadar emeğe, zahmete değmezdi zaten. Arazisinin sonuna gelince derin bir nefes almak için duru. Öğleden sonra sis kalkmıştı. Etrafa tertemiz bir toprak kokusu yayılmıştı. En yakındaki budaklı ağaç gövdesine bir elini dayayarak uzakta yeni inşa edilen yüksek bir idare binasını seyretti. Sacremento hızla gelişiyordu.

Pazar günü zamanı tembellik ederek geçirdi Phil. Geç saate kadar uyudu sonra Rancho Cordova'ya St. Clemens kilisesine gitti. Zinfandel yolu üstünde piskoposların idare ettiği bir kiliseydi bu. Ve sonra pazartesi de geldi.

Seni istiyor. Değişiklik olsun diye erken gelmiş olan Betty Pervis yüzünde geniş bir tebessümle böyle dedi Phil'e.
Kim? Genç kadın bu sırada ceketini çıkartıyordu. Elini sisin nemlendirdiği saçlarında gezdirdi.

O.Hani şu yeni Mr. Wilderman.
Beni niçin istesin? Mrs. Simmons'ın yine dışarıda işi olduğunu söyleme bana.
Hayır. Yirmi dakika önce geldiğini gördüm onun. Adam seni istiyor, Phil. Eminim seni gördüğü an vurulmuştur
Kes, Betty. Bu sadece filmlerde olur. Ayrıca beni hiç görmedi. Ben yanındayken gözleri bandajlıydı
Ama bu daha önce de oldu, biliyorsun diyerek ısrara etti genç kadın.
Ne? Phil nemden bozulan saçlarını düzeltmeye çalışıyordu. ıslanınca bir sürü yay gibi kıvrılıp başının üstünde zıplıyorlardı yürürken. Daha önce ne oldu?
Biliyorsun. Milyoner patron daktilocu kızla evlenir hani?
Yaa, ne demezsin. Yine hayal kuruyorsun. Peki ne dedi? Ne istiyormuş?
Sana söyledim. Seni istediğini söyledi ve telefonu öyle bir kapattı ki kulağımın zarı patlayacaktı. Acele etsen iyi olur. Bekletilmekten nefret ediyor.
Mrs. Simmons her zamanki yerindeydi. Gri saçları da yerli yerinde, erkek kesimli tayyörü sırtında, elleri elektronik daktilosunun üstündeydi. Seni istiyor, diyerek başıyla kapıyı işaret etti.
Bu, yüzyılın en nefretlik cümlesi ilan edilecek sanırım, diyerek gülümsedi genç kadın. Beni niçin istiyor? Mrs. Simmons omuzlarını silkip gülümsedi.
Genç kadın başını sallayıp çaresiz iç büroya yöneldi.
Genç adamın kulakları iyice duyarlaşmıştı anlaşılan. Açıla kapının sesini duymuştu. Lanet olsun, hala gelmedi mi? Daktilo ekibi buradan ne kadar uzak? Büro mağara kadar karanlıktı. Derinden de bu ses geliyordu.
Masasında oturmuştu genç adam. Oğlu Robert köşedeki divanda oturuyordu.
Çocuk sessizce ayağa kalktı, ama yüzünde tebessüm izi bile yoktu.
Evet,geldi. Phil olabildiğince soğuk bir sesle yanıtlamıştı soruru. Daktilo ekibi zemin katta. Yani buradan yüz kilometre uzakta.
Aman, ne espri.
Phil espri yapıp havayı yumuşatmaya çalıştığına pişman olmuştu.
Yarı yarıya haklı sayılırsınız. Genç kadın odanın ortasında durmuş bakışlarını babayla oğul arasında dolaştırıyordu. Çocuk ağırlığını bir ayağından diğer ayağına aktarıyordu.
Buraya gelin!
Evet, Mr. Wilderman?
Penn. Mr.Wilderman babamdır.
Sessizlil. Phil söyleyecek bir şey bulamıyordu.
Bu kadar basit bir ismi söylemeyi beceremiyor musunuz?Söylediğinizi duymak istiyorum. Penn. Peki...Penn.
Bu bir başlangıç sayılır, diyerek güldü Penn. Bütün görünümü değişmişti. Yüzündeki endişe dolu ifade gidence gençleşmişti. Burnunun ucundaki sihay gözlükler bile gülüyor gibiydi. Ama haince değil neşeli neşeli. Phil kendi kendine 'Derin nefes al' dedi. Ciğerlerine bol hava dolunca rahatladığını

hissetti. Genç adam eliyle işaret ederek ponu yanına çağırdı. Phil masanın yanındaki sandalyeye kadar gitti.
Daha yaklaşmayacak mısın? diye sordu Penn.
Hayır. Fısıltı değilse de normal tonda söylenmiş bir cevap da sayılmazdı bu. Genç kadın kendi kendine 'Sinirlerim bozuluyor galiba,' diye düşündü.
Genç adam ayağa kalktı. Kendini savunmasına fırsat bile bırakmadan Phil'in başını ellerinin arasına aldı parmakları yanaklarından yukarı saçlarına çıkıp duraklardı. Genç kadının heyecanı iyice artmıştı. Genç adamın elleri sakinleştirmeye çalışırcasına okşuyordu. Phil 'Ne harika' diye düşünerek kızardı.
Günaydın, Peabody. dedi Penn yumuşak bir sesle. Kayıtlara göre Philomena. Bu doğru mu? vazgeçti. Penn'in parmakları bu gerilimi hissetmişçesine onun çenesine indi. Seni korkutuyor muyum?
Evet. Bir kez ağzından bir sözcük çıkıverince rahatlamıştı. Evet. Bana sürekli dokunmaktan vazgeçmenizi isterdim, Mr. Wilderman... şey... Penn.Ben..
Genç adamın ellerini indirirken Phil de sandalyeye ulaşmaya başardı. Bu garip duygu aklına üşüşen bütün düşünceleri uzaklaştırmıştı. Kendisini rahatsız hissetmesinin nedeni bunun ne olduğunu anlayamamasıydı. Bu güne kadar tanımlayamadığı bir şeyler duymamıştı hiç.
Benden istediğiniz nedir? diye sordu sabırsızca.
Genç adam masasına dönüp oturdu. Geçen haftakinden çok daha rahat ve emin hareket ediyor, biraz daha uzun boylu ve dik görünüyordu. Daktilo ekibinde işler nasıl? diye sordu.
Phil bu soruru hiç beklemiyordu. Sandalyesine iyice yerleşip sırtını dikleştirdi.
İşler yavaş gidiyor, dedi resmi bir ses tonuyla. Pazartesi günleri hep yavaş gider zaten. Salı günü mühendisler yeterince düşünüp işe koyulunca bizim işimiz de hızlanır. Bu soru ne demek oluyordu? Yoksa bir kaç kızı işten atmak mı istiyordu bu adam? Enflasyonla altüst olan bütçeyi düzeltmek için harcamaları kısmak mı istiyordu?
İyi, dedi genç adam. Phil yine şaşırdı. Personel atmaya hazırlanan yöneticiler genellikle konuşmaya,
İyi, diyerek başlamazlardı. Genç kadın gözünün ucuyla çocuğa baktı. Kendisi oturunca o da oturmuştu. Bu yaşta bir çocukta bu kadar terbiyeli, kibar davranışlara rastlamamıştı doğrusu. Zaten problemi yaratan da buydu galiba. Çünkü bu çocuk Amerikalı ve ergenlik çağında olan bir çocuk için çok sakindi!
Bir sorunumuz var, dedi Penn.
Biz kim?
Roberto ve ben. Bir sorunumuz var.
Phil, 'Bu da yılın cümlesi seçilir,' diye düşündü. Oturuşunu biraz daha dikleştirdi. Yorum yapmaksızın durup bekledi.

Pek ilgilenmişe benzemiyorsunuz.

Hazır olduğunuz an bana söyleyeceğinizden eminim. Tavrını vurgulamak için kalemlerini cebine yerleştirip ellerini kucağında kavuşturdu. Genç adam ise bu tür konuşmalara hiç alışık değilmiş gibi boğazını temizledi.

Robert'ın bütün giysileri kendisine küçük gelmeye başladı. Sanırım bunu sizde fark edebiliyorsunuzdur. Evet.

Sizi sıkmıyorum, Philomena, değil mi?

Hayır, ama bana böyle kimse seslenemez. Ben...

Sşze Miss Peabody mi demeliyim? sırası gelmişken gerçekten bekarsınız, adınız Miss Peabody, değil möi? Evet. Yani evet bekarım, ama evet, derken bana... Genç kadının dili dolaştı.Yutkunup düzeltmeye çalıştı. Demek istediğim... Bana Phil demelisiniz. Ve evet Miss Peabody'yim. Yani bekarım.

Bu sorunu çözdüğümüze sevindim. Bu kadar zaman Miss olarak kalmayı nasıl başardınız kuzum? Uyum sağlanabilecek hoş bir hanıma benziyorsunuz oysa.

Phil ağzına gelenleri söylememek için kendini zor tuttu.

Oh, neyse. üstüme vazife değil, değil mi? sizden istediğim tek şey bu sabah Robert'la şehre inip ona giysi almanız, Phil.

Ben...

Evet, biliyorum. Sendika sözleşmesinde böyle bir madde yok. Ben sizden sadece rica ediyorum.

Ben sözleşmeden söz etmeyecektim, dedi Phil öfkeyle. Bütün söylemek istediğim erkek giysileriyle ilgili bir deneyimim yok. Ben sadece kızlarla ilgili konularda uzmanım!

Erkek ve kız çocuklar! Bu yaşlarda hiç fark etmez. Zaten uniseks çağı bu. Ne fark eder anlamıyorum.

Çok fark eder. Üniseks çağı hemen hemen bitti. Kızlar çok kadınsı, erkek çocuklar da en erkeksi giysilerin peşinde.

Ve etekler bu sene daha uzun, diye espri yaptı Penn. Ya da en azından bana öyle söylüyorlar. Güzel bacaklı bir kadının neden uzun etekler giymeyi tercih ettiğini hiçbir zaman anlayamadım.

Belki erkeklerin bakışlarından korunmak için. zaten bütün bunlar konu dışı. Biz Robert'ın giysilerinden söz ediyoruz. İstediği giysiyi seçebilecek bir yaşta. En fazla yanında annesi ona eşlik eder, olur biter. Birden odaya bir sessizlik çöktü . Penn parmaklarını masanın üstünde vurmaya başladı. Robert ise gözlerinin iri iri açmış, endişeli bir ifadeyle babasına bakıyordu.

Bu sessizliği yine Penn bozdu. Robert, lütfen kısa bir süre için Mrs. Simmons'un yanına gider misin? Peabody'yle özel bir görüşme yapmam gerek.

Annem hakkında mı? Çatışma çok belirgindi. Çocuğun, annesinin sırlarını yabancı bir kadınla paylaşmaya hiç niyeti yoktu. Haksız da sayılmazdı.

Robert! Bu emir odada kamçı gibi şakladı. Neden olduğu hasar görünmez türdendi. Çocuk sandalyesinden yavaşça kalktı, itiraz edecekmiş gibi durdu. Sonra vazgeçerek dışarı çıktı. Phil gördüklerine, bu geçen çağa ait terbiye düzenine inanamıyordu.
Annesinin sırlarını öğrenmek istemiyorum. Bu yaşta bir çocuğa böyle davranılması kadar kötü bir şey daha olamaz. Berbat bir tavır!
Sizi buraya benim ya da ailemin yaşam tarzınızı eleştirmeniz için çağırmadım. Çenenizi kapayıp dinleyin, yeter.
Bana çenemi kapamamı söyleyemezsiniz. Her an yeni bir iş bulabilirim. Sacremento'da bütün işverenler tecrübeli sekreterlerin peşinden koşuyor. Hırsından adama bir de dil çıkardı. Nasıl olsa göremiyordu. Ama sonra da bu aptalca davranışından utanarak kendine geldi.
Yüz iş bulabileceğinizden hiç kuşkum yok, diye bir fırtına gibi patladı Penn. En azından fırtına kadar gürültülü olmasa da etkiliydi sesi. Sanki bürodaki bütün mobilyalar sallanmış gibiydi. Tabii bir anlamda Phil de sarsılmıştı.
Aslında ben de sana iyi bir iş teklif edebilirim.Şimdi sadece dinle. Tamam mı
Tamam, diye fısıldayan genç kadın içindeki asi rüzgarın dindiğini hissediyordu. Ne olursa olsun, aslında iş bulmak o kadar da kolay değildi. Üstelik on senedir bu firmada çalışıyordu. Bırakıp gitmek de bu kadar kolay değildi.
Karımla boşandık. Robert kendi çocuğumuz değil. Onu evlat edinmiştik. Karım vasi tayin edilmişti. Şimdi ise yeniden evlendi ve Robert onun için bir engel oluşturuyor. Bu nedenle benim bu ülkede olup olmadığımı bile kontrol etmeden onu bana yollamış. Oğlum parlak bir genç adamdır, ama o kadar baskı görmüş, ezilmiş ki pek normal görünmüyor. Eminim bunu fark etmişsinizdir.
Evet. Genç adamın karanlık dünyası sanki Phil'i de içine alıyor, mantıklı düşünmesini engelliyordu. Phil bir an için kalkıp bir perde açacak cesareti olmadığı için hayıflandı. Dışarıda Sacremento bütün telaşı ile geleceği gösteriyordu. İçerde ise binlerce tül, Phil'in önünde bu genç adamdan başka hiç bir gerçek yokmuşcasına bir hava yaratıyordu. Bu genç adamsa br an kükreyen bir aslan, bir an şefkatli, düşünceli bir baba oluveriyordu.
Bu nedenle şimdi önemli bir sorunum var. Eski karımın evlendiği adama tahammül edemiyorum. Robert'ın o adamın etrafındaki yüz millik alana bile girmesini istemem. Ancak mahkemeden gerekli belgeyi alabilmem için ona gerçek bir yuva yaratmam gerek. Ve bugün sadece bir başlangıç.Siz çok açık ki sevecen anne tipi bir kadınsınız. Kendinizi Robert'a anne olmak için çok yaşlı hissetmiyorsunuz, değil mi?
Ben mi? İşte yine yaşı konusunda ön yargılıydı genç adam. Neden?...Neden? Tabii ki kendimi onun için çok yaşlı bulmuyorum.Ama doğrusu kendimi hiç de anne tipli bir kadın olarak görmüyorum.
Hadi canım. Üç kız yetirtirmişsiniz...

Ama onların üçü de kız kardeşimdi.Küçük kardeşlerimdi.
Peki, tamam küçük kardeşlerinizdiler. Yine de alt tarafı çocuktular. Onların düşe kalka büyüyüşlerini, ergenliklerini yaşadınız, değil mi?
Evet, tabii. Teknik olarak bu yanıt doğru değildi, Çünkü Sally bile on sekizindeydi. Ama Penn'in ifade ettiği soruyu olumsuz yanıtlamak olanaksızdı.
Öyleyse tamam. Tam anne tipi. Hayır, bu işi büyütmüyorum. Sizin bölümünüzde işler sıkışık değil. Hemen arabaya atlayıp, Robert'ı giysi alınabilecek bir yere götürüp giydireceksiniz. Gayet kolay.
Hiç o kadar kolay değil. Örneğin ne tür giysiler alınacak? Bu işe ne kadar para harcamayı düşünüyorsunuz? Çocuk giysileri bugünlerde büyüklerinkinden de pahalı olmaya başladı. Yine o evde kalmış teyze tonuyla konuşmuştu. 'Keşke şu tonlamadan kurtulabilsem,' diye düşündü kendi kendine.
Onun gardırobunu baştan aşağı yenilemek istiyorum. ne alınacağı size bağlı. paraya gelince... Cüzdanımda bir şirket kredi kartı vay. Arka cebinden cüzdanını çıkarttı, masanın üstüne bıraktı. Onu yanınıza alın. Alacaklarınız maliyeti beni ilgilendirmiyor. Ne kadar gerekirse harcayın. Beş yüz dolara kadar olabilir. Daha fazla tutarsa, beni mağazadan ararsınız.
Phil neredeyse küçük dilini yutacaktı. Parayı hep hesaplı harcamaya alışık olduğu için Beş yüz dolara Robert gibi üç çocuğu daha da giydirebileceğini düşündü. Üstelik artardı bile. Karta uzandı.
Sanırım hallederim., dedi yumuşak bir ese tonuyla. Onu arabamla K sokağındaki Mall'e götürürüm ve ...
Saçma, dedi yine o gök gürültüsü gibi ses. Arabam aşağıda! Harry büyük olasılıkla kafeteryada öğlen yemeği niyetine bir şeyler atıştırıyordur. O sizi götürür.Çı kabil irsiniz
Çıktı. Bu çıkış biraz büyük bir süpürgeyle dışarıya süpürülmeye benziyordu. Robert Mrs. Simmons'un masasının yanıbaşında, muhtemelen tek bir sözcük söylememiş olarak duruyordu. Phil omzuna dokununca arkasından geldi.Asansöre girdiklerinde konuştu.
Bana gerçekten giysi mi alacaksınız?
Çocuğun bakışı, 'Herhangi bir dişi bana nasıl giysi alabilir?' der gibiydi. Tam babası gibi bakıyordu.Phil endi kendine, 'Bu ikisi harika bir çift olurlardı,' diye düşündü. İkilinin gururlu halini bozabilmeyi o kadar çok isterdi ki. On üç yaşında bir çocuğun nasıl bu kadar katı olabildiğini de anlayamıyordu.
Hayır, diye yanıtladı çocuğu. Sana bir şeyler almayı aklımın ucuna bile getirmedim. Seni kendi giysilerini seçebileceğin bir yere götüreceğim. Parayı da baban ödeyecek. Bir itirazın var mı?
Robert lobiye inene kadar yanıtlamadı. Hayır, dedi sonunda.

Kısa çarpık bacaklı bir adam resepsiyona yaslanmıştı. Gri saçlı ve şekilsizliğiyle işten ayrılmış bir jokeye benziyordu. Robert'ı görünce onlara doğru geldi. Ayaklarını iki yana açarak meydan okurcasına karşısına dikildi.
Robbie'yi alışverişe götürecek olan görevli karı sen misin?
Genç kadın gözlerini ona dikti. Bunu yapmak zor değildi, çünkü hemen hemen onunla aynı boydaydı. Evet, dedi ters bir sesle. Ben Robert'ı alışverişe götürecek olan görevli bayanım. sen Harry misin?
Başka kim olabilirim* diyerek içini çekti Harry. Phil ise, 'Bir kadını düşmanı daha,' diye düşündü. Böylece üç kadın düşmanı olmuştu. Şu Wilderman'lar birbirlerine çok yakın bir kabile olmalılardı. Kim bilir, belki evde daha çok sayıda kadın düşmanı vardı?
Küçük adam, Haydi gelin. Sizinle harcayacak bütün günüm yok, dedi.
Yok m u gerçekten? Yoksa gidip müşterek bahislerde şansını denemek zorunda mısın?
Harry onun bu açık tavrından utanmıştı. Ben... şey araba park yapılmayan bir yerde duruyor.
Başka nerede durabilir ki? Genç kadın o resmi bakışı takınmaya çalıştı, ama başaramadı. Ağzından hafif bir kahkaha çıkınca Harry de ona gülümsedi. Phil, Robert'ın da gülümsediğini gördü.
Araba şu uzun, sadece içeriden dışarıyı gösteren türde gölgeli camları olan bir Cadillac'tı. Tam Hollwood stili. Phil arka koltuğa geçti. Robert ise bir kaç dakika tereddütle durduktan sonra öne, şoförün yanına oturdu. Anlaşılan arzu, terbiyeyi yenmişti. Phil, 'Bunu unutmamalıyım,' diye düşündü. 'O gerçekten on üç yaşında bir çocuk. Ona fırsat versen arabanın tamamını söküp kaldırıma yığar. Bütün o mağruru ifade sahteymiş demek.
Nereye gidiyoruz? Küçük adam direksiyona yetişmek için altına bir yastık koymak zorundaydı.Sesi gün boyu bağırmak zorunda olan insanlarınki gibi derinden çıkıyordu. Nereye, Miss...?
Peabody, dedi Robert.
Aşağıya, K sokağında Mall'e. Oraya nasıl olarak gidebileceğinizi tam olarak bilemiyorum. hafif metro için ray döşüyorlar ve...
Biliyorum. Bu şehirde yirmi yıldır direksiyon sallıyorum. Harry asabi bir tavırla yanıtlamıştı. Phil çenesini kapatıp rahatça arkasına yaslandı. Bu arada kendi stratejisinin ne olması gerektiğini düşünüyordu. Maalesef dikkatinin tamamını Robert'ın giysileri sorununa veremiyordu. Çocuğu babasının yüzü her an karşısına çıkıyordu. 'Daha önce hiç bu kadar alçak bir adama rastlamadım,' diye düşünüyordu ısrarla.
Harry direksiyonda bir dahi olduğunu kanıtladı. Şehrin bu merkezi yerinde her zamanki gibi iç içe girmiş olan trafikten sıyrılıp, üstelik kimseyi yolun ortasında öldürmeden, Mall'in arka kapısına getirdi onları. Tabii park yasağı olan bir yerde duru, indi ve Phil'in kapısını açtı. Genç kadın soluk soluğaydı.
Soluksuz mu kaldınız, hanımefendi? diye sordu harry.

Arabayı başkası kullanınca hep böyle olurum, diyerek özür diledi genç kadın. Ödülü de kocaman bir tebessüm oldu. İşimizin ne kadar süreceğini bilemiyorum.
Harry de omuzlarını silkti. Önemli değil. Buralarda olacağım. siz çıkın, ben sizi bulurum.
Robert arabadan kendi inip sanki şehri, hayatında ilk kez görüyormuş gibi kalakaldı.
Phil, BU tarafta, diye seslenerek çimlerin üstünden kapıya doğru yürüdü. Niyeti Macy's isimli mağazanın klasik ve sade giysileriyle sorunu çözmekti. Ama ön kapıya varmadan çocuk durup bir şeye bakmaya başladı.
Genç kadın, O ne? diyerek başını kaldırdı. Sık sık alışveriş yapan biri olarak çok bariz şeyleri gözden kaçırabiliyordu. Robert tan Indo Arc'ın altında durmuş bakıyordu. Çelikten yapılmış tipik Kızılderili mabet kemeriydi bu. Çarşının on iki metre kadar üstünde görkemli görünüşüyle, diğer modern kapılardan çok farklı duruyordu gerçekten. Burası Eski Sacremento denen yeniden düzenlenmiş parkın sembolü gibiydi.
Buraya daha önce hiç gelmedin mi?
Daha önce şehirde hiç bir yere gitmedim. Hiç zaman olmazdı. Benim... Onun her zaman bir işi olurdu.
Bir bu eksikti! Phil durup bir kaç dakika kemeri ve yeniden inşa edilen Eski Sacremento'yu anlattı.
Bir gün orayı görmek isterdim, dedi Robert. Çok hevesli bir şekilde değil, sadece genel geçer bir cümle olarak söylemişti bunu. Birgün kendi kendine şunları söylerken buldu genç kadın. Belki bir gün gideriz. Seni götürmek isterim.
Çocuk ona garip bir deniz canavarına bakar gibi bakıyordu. Sanki söylediklerini duymuş, ama inanamamıştı.
Gerçekten mi?
Phil sözlerini geri alabilmeyi yrekten dileyerek, Söyledim ya, dedi. Tek bir sözcük daha etmeden mağazaya girdiler. Phil yolu biliyordu. Hiç tereddütsüz adımlarla Robert'ı Erkekler ve Erkek çocuklar reyonuna götürdü. Şimdi ne tür bir giysi istediğine karar vermen gerek. Robert, Phil'den biraz uzundu. Onun gri gözleriyle kendisini nasıl incelediğini görmek Phil'i rahatsız ediyordu.
Gerçekten mi? Giysilerimi kendim seçebilir miyim?
Neden olmasın? Onların içinde yaşayacak olan sensin. En sevdiğin giysiyi söyle bana.
Blucin, dedi çocuk tereddütsüz. Bu yaşta bir çocuktan başka ne yanıt beklenirdi kji? Biraz özgür kaldılar mı hemen blucinlere koşarlardı. Robert'a blucin reyonunu gösterdi. Sonra onun taze çayırlara salınmış sıpa gibi koşuşunu izledi. Her taraf blucin doluydu. Her renkte, her modelde ve her boyda. Robert bir türlü karar veremiyordu.

Bedenini biliyorsan, birini denen. Sonra her çeşidinden birer tane al, diye öneride bulundu genç kadın. Bu cümle aralarındaki buzdağını eritmişti. Çocuk resmen gülümsedi. babası gibi onunda gülümsemesi bütün ifadesini değiştiriyordu. O sıska sopa pırıl pırıl bir genç adama dönüştü. Phil'in bir tek sözcük söylemesine fırsat bırakmadan giyinme kabinine koştu.
Genç kadın bir sandalyeye çökerek ayaklarını dinlendirdi. Eğer bu alışveriş furyası da kız kardeşleriyle çıktıklarına benzeyecekse günün sonunda yürüyebilmek için koltuk değneklerine ihtiyacı olacak demekti. Burada öylece oturup insanların kovanda arılar gibi koşuşmalarını seyretmek zevkliydi. Robert giyinme kabininden çıkıp önüne gelince şaşırdı.
Sizce bu iyi mi? diye sordu tereddütlü bir ifadeyle. Genç kadın gülümsememek için kendisini tuttu. Şu anda hiç zamanı değildi gülümsemenin. Pantolonun beli rahat edebileceği kadar boldu. Oysa bedeni bacaklarına ikinci bir ten gibi yapışmıştı. pantolonun paçaları biraz uzundu ama kolaylıkla kıvrılabilirdi.
Hoşuna gitti mi? diye sordu çocuğa.
Robert öne arkaya eğildi, bir kaç kez çöküp kalktı ve tümünü pantolonu patlamadan yaptı.Phil'in itiraz edeceğini sanarak vahşi bir ses tonuyla, Hoşuma gitti, dedi.
Öyleyse altı pantolon alalım, dedi rahat bir ifadeyle. Diğerlerini seç ama aynı beden olmalarına dikkat et.
Robert yine gözden kayboldu. Alışkın bir müşteri gibi tezgahların arasında dolaşıp duruyordu. On beş dakika içinde eli kolu dolu, yüzü gülerekten döndü.
Şimdi de sıra gömlekler, çoraplar ve iç çamaşırlarında. Bir de şık giyinmen gereken yerler için bir takım alacağız. Bu sözleri duyan Robert sevinçle başını salladı.
Bir saat kadar sonra alışverişlerini tamamlamışlardı. kredi kartı da artık çok daha eski görünüyordu. 'Ama,' diye düşündü Phil, 'Sally için alışveriş yapıyor olsaydık, şu ana kadar ancak bir elbise alabilirdik.Bende bunalmış olurdum.'
Dışarısı oldukça sıcaktı. Güneş çıkmış, sis kalkmıştı. Tepelerinden havaalanına inmeye hazırlanan bir uçak geçiyordu. Bir kaç güvercinse yayaların üstüne pike yapıyorlardı. Harry de onları büyük kemerin altında bekliyordu Bir sürü şey aldınız, değil mi? Nedense sesi öncekinden daha dostça geliyordu genç kadının kulağına. Şoför gelip Phil'in elindekileri aldı. Çocuğa yardım teklifinde bulunmadı bile. 'Bunu özellikle yapıyor' diye düşündü Phil. Robbie çok yorgundu. Bu yüzünden belli oluyordu. Ama yüzünde aynı zamanda inatçı bir kararlılık da vardı. Ona yardım önerecek ilk insan birinci sınıf bir saldırıyla karşılaşacaktı! Ama kadınlar zaten yorulmakla görevliydiler nasıl olsa.

Dönüş yolculuğu farklıydı. Phil arka koltuğa oturduğunda Robbie'yi yanında buldu. Harry uzun yoldan giderek şehrin hemen hemen bütün parklarının, California Üniversitesi'nin önünden geçti. Sonunda yine Pacifik Şirketi'nin önündeydiler.
Paketleri arabada bırakın, dedi Haryy.
Phil, Birrinin pantolonların paçalarını kıvırması gerek, dedi. İki üç santim kadar içine alınması gerekiyor.Sen becerebilir misin? Harry ona kuşkulu gözlerle bakıyordu. Arabadan inmesine yardım ettikten sonra binip uzaklaştı. Eminim annen sana çok daha yardımcı olurdu, dedi Robbie'e. Ama çocuğun yüzündeki ifadenin sertleştiğini görünce durmak zorunda kaldı.
Çocuk söylemek istediği bir şeyi zaptetmek zorunda kalıyor gibiydi. Sonra tipik on üç yaş keskinliğiyle Annem benden nefret ediyor, diyerek kapıya doğru yürüdü.
Hey, dur bir dakika, diye seslendi arkasından Phil. Çocuk durdu. Genç kadın yanına gidip onu rahatlatmaya çalıştı. Sakın bunu bir daha söyleme. henüz annen ve dünya hakkında bilmen gerekenlerin hepsini bilmiyorsun. baban duysa kim bilir ne derdi?
Çouk gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Neyse ki gururu sayesinde dayanıyordu. Umursamazdı. O da benden nefret ediyor?
Bölüm Üç
Phil, Robbie'nin doğru asansöre binip binmediğine baktıktan sonra aceleyle daktilo ekibinin yanına gitti. Saat biri geçiyor olmasına karşın kızlar öğle tatilinden yeni dönüyorlardı.Kendi çalışma masasına giderken onlara gülümseyip, Hazır ben yokken, fırsat bu fırsat değil mi? dedi. Pazartesi sabahları için görülmedik derecede fazla iş birikmişti. Hepsini gözden geçirip kızlara iş bölümü yaptı.
Harriet kendine düşenlere bakarak, Yine mi El Dorada, dedi. Şirket kendi madeninden altın çıkaramayınca berbat bir rapor geliyor önüme.
yazmana bak. Senin işin neden kötü yazıldığını bulmak değil. Dorado ilçesi eskiden beri banliyödür. Yeni sakinleri ise eski madenciler değil. Madenlerin tekrar açılmasına karşı çıktıkları için onları suçlayamazsın. Suçlarım, dedi Harriet. Oraya taşınacak kadar çok para kazanamıyorum. onlar için neden üzüleyim?
Onlar, 'Benim evim var ya, başkasının canı cehenneme' diyorlar. Mother Lode'daki madenlerin onlardan önce de orada var olduğunu unutuyorlar...
Vay vay vay, diyerek güldü Phil. Ekşi üzüm gibisin. Lionel sorunu mu yoksa?
Lionel çoktan gitti. Şimdi Frank var. Ve... evet beni üzüyor ana... Oooo!
'oooo' da nesi?
Bak kim geldi!
Phil etrafına baktı. Bütün oda sessizdi. sadce bir daktilo çalışıyordu.Kapıda bir elini Harry'nin omzuna dayamış Penn Wildeman duruyordu. Onu

aydınlıkta boyuyla posuyla ilk kez görüyordu Phil. kara gözlüklerin arkasına gizlenmiş yüzü zannettiğinden daha küçüktü. Siyah saçları boynunda hafifçe kıvrılmıştı. Geniş omuzlu dar kalçalıydı. Oğlunu andırıyordu. Duruşunda özel bir hava, emretmeye alışkın kendine güvenen insanların havası vardı.Üç parçalı gri takım elbisesi zarifti. Hafifçe gevşettiği kırmızı kravatı beyaz gömleğinin üstünde dikkat çekiyordu. İri bir adam değildi, ama yeterince büyük görünüyordu.
Haryy onu masaların arasından geçirdi. Peabody dedi Penn.
Evet? Midesine kramp girer gibi olmuştu. Derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı.
Yemek saati, dedi Penn. Fondaki daktilo sesi de kesilmişti.
Ben... ben yemeğimi yanıma almıştım, diye kekeledi genç kadın. Çocuk... Oğlum yeni giysilerini denemek için eve gidiyor şu anda. Şimdi beraber yemeğe çıkıyoruz. Sizinle konuşmak istediğim bir şey var.
Ya! Başka ne söyleyebilirdi ki? Bildiği kadarıyla bugüne kadar Pacific Madencilik'in patronu daktilo ekibinin odasına hiç inmemişti.Ne babası, ne de oğlu. Şimdi birde son derece rahat bir tavırla, yemeğe çıkmaktan söz ediyordu!
Mr. Wilderman...
Penn, diye düzeltti genç adam.
Ah, evet, Penn. Yemeğe dışarı çıkamam, çünkü bu...
Biliyorum. Çünkü bu sendika sözleşmesinde yok. Ama yine de geleceksiniz, çünkü bu bir rica.
Ya,peki. Artık tartışacak bir yanı kalmamıştı konunun. Zaten aklının olduğu yerde büyük bir boşluk varmış gibi hissediyordu genç kadın.Başı yirmiyedi yıldır dönmediği kadar dönüyordu şu anda. Ve ağzı cevabı kendiliğinden vermişti.
Penn elini Phil'in omzuna koydu. Arabayı getir Harry, dedikten sonra onu kapıya doğru yöneltti. Arkalarından bir uğultu başlamıştı. Bir hafta yetecek kadar dedikodu konusu buldular kendilerine. dedi Penn.
Dedikodu konusu olmak beni ilgilendirmiyor, Genç adam bu yorumu, Phil'in omzunu sıkarak ödüllendirdi. Birlikte ön kapıdan çıktılar.
Cadillac onları uçan halı gibi, bir çırpıda L Sokağındaki Frank Fat'ın lokantasına götürdü. Cummhuriyetçiler'in gözdesiydi bu lokanta. Önceden yer ayırtılmış olmalıydı ki, onları bekleyen bir masa buldular. Müşterilerin çoğunu tanıyordu Penn. İki yanlarından pek çok kişi sesleniyordu ama genç adam Phil'i ilerlemeye zorluyordu.
Gerçekten açım. Görememesine karşın Phil'in sandalyesini tutp sonra kendi sandalyesine oturdu. Beaomantlar bu sabah işten ayrıldılar. Son altı haftadır kaybettiğimiz bu üçüncü aşçı çift oluyor bu.
Hiç şaşmadım.
Ne? diye sordu Penn.

Şaşırdığımı söyledim, diyerek keyifle yalan attı Phil. Fakat genç adamın çatılmış kaşları bu yalana inanmadığını gösterdi.
Ya... Biftek istiyorum, lütfen. Soğan ve istiridye sosuyla olsun.Philomena, ya sen?
Lütfen. Sizi duyabilirler. Adım Phil. Bana böyle... neyse sadece şefin salatasını istiyorum. Birde çay lütfen. Evet, ne diyordum?
Beaumontlar bu sabah işten ayrılmışlar.
Evet. Harry de berbat bir aşçıdır.
Esir çalıştırmanın yasalara aykırı olduğunu bilmiyor muydunuz? Bana kalırsa Harry gece gündüz çalışıyor.
Genç adam gülümseyerek başını çekici bir şekilde yana eğdi. Haryy'le ben çok uzun zamandan beri tanışırız. babamın eski savaş arkadaşlarındandır. Sanırım Vietnam hariç yaşadığım her şeyi paylaştı benimle. Ah, buranın bifteğinin kokusunu çok severim. Yemek istemediğinden emin misin?
Kesinlikle istemiyorum. Öyle yiyecek olsaydım üç haftada balon gibi olurdum. Phil az sonra yemeği bırakıp genç adamı seyretmeye başladı. Yemeğe her şeye olduğu gibi enerjik bir şekilde vermişti kendini Penn. Bir tutam saçı sürekli alnına düşmeye devam ediyordu. Phil ellerini sımsıkı kavuşturdu, çünkü içinden uzanıp o tutamı düzeltmek geliyordu. Oysa patronun saçını düzeltmek bir memura yakışır bir tavır değildi.
Genç adam bifteğinin yarısını bitirdikten sonra çatalıyla bıçağını bırakıp peçeteyle ağzını usulca sildi. Eee? Genç kadın yine afallamıştı.Eee. ne?
Bize yardım edecek misiniz?
Sanırım anlayamıyorum Mr... Penn.
Robert, Haryy ve ben büyük bir evde yaşıyoruz. Yardıma ihtiyacımız var.
Oh, evet, buna şaşmamalı. Evinize bakacak başka bir çift bulmamı mı istiyorsunuz? Personel işiyle ilgilenmiyorum, ama bu konuyu bir araştırırım. Size tahammül edecek gönüllü biri mutlaka bulunur.
'Şu çeneni tutmayı öğrenemedin gitti,' dedi kendi kendine. Patronla böyle konuşulur muydu hiç? 'Size tahammül etmeye gönüllü bir mutlaka vardır. Hah!' aAslında bunu demek istememiştim, Mr Wilderman. bana ne olduğunu anlayamıyorum.
Ben anlıyorum.Tipik bir dürüstlük vakası. Bu da senden hoşlandığım pek çok şeyden sadece biri. Ama... Genç. kadın yüzünün aniden kızardığının görülmediğine sevindi.Kendine ilişkin nefret ettiği bir şey varsa, o da bir anda yüzüne kan hücum ederek kızarmasıydı.
Senden hoşlanıyorum, çünkü dürüstsün.Bana gerçeği söylüyorsun.Çok beceriklisin. Çocukları nasıl idare edebileceğini biliyorsun. Kaba saba konuşan adamları nasıl yönlendireceğini biliyorsun. Diğer kadınları da nasıl idare edeceğini de biliyorsun.Üstelik bu duygu selinden etkilenmeyecek kadar yaşlısın. Bir bütün olarak iyi bir insansın, Philomena.

Genç kadının ilk tepkisi, Şşşş, insanlar dinliyor, oldu. 'Yaşlısın'a kadar her şey iyiydi.Ama bu ifade onu sarsmıştı. Derha tabağını itti.
Yemeğini bitirdin mi? Kendisi ise bifteğini bitirmek üzere çatal ve bıçağı almıştı.
Evet, diyerek derin bir iç çekti Phil. Dirseklerini masaya dayayıp çenesini ellerinin içine aldı.Penn'in yüzündeki ifadeyi okumaya çalışıyordu. O yemeğini bitirene kadar bekledi. Benden yapmamı istediğiniz şey ne? Sesni alçak ve sakin tutmaya çalışıyordu. Bitişik masadaki çift olağan dışı bir ilgi gösteriyorlardı bu konuşmaya nedense!
Gayet basit. Gelip bizimle yaşamanı istiyorum.
Ne yapmamı istiyorsunuz.
Hey, sesini yükseltme. Buradaki herkesin bizim konuştuklarımızı bilmesini istemeyiz, değil mi? Ben...hayır! Phil birden ayağa fırlamış olduğunu fark edip tekrar sandalyesine çöktü ve tıslayarak konuştu. Tekrara söyleyin. benim ne yapmamı istiyorsunuz?
Gelip bizimle yaşamanı istiyoruz, dedi. Senin yaşında ve havandaki biri için bu büyük bir sürpriz olmamıştır sanırım.
Ne çok şey biliyorsunuz. Benim yaşımla havamın ne ilgisi var bununla? Ben...
Peki, peki kızma canım. Bu kadar karışık değil. Gelip eve ve bize bakmayı kabul edeceğini düşünmüştüm.
Daha önce de ev idare ettiniz, değil mi?
Evet, ama kendi evimi. Hepsi kızlardan oluşan bir aileydi.Ve..
Bu kadar sinirlenmenize gerek olduğunu sanmıyorum. Sesi sakindi. Genç kadın şaşkınlıkla bir el hareketi yapınca bardağı devirdi.
Hay aksi... Özür dilerim...
Umarım sudur döktüğünü, çünkü şu anda pantolonumdan aşağı akıyor.
Aman Tanrım. Peçeteleri eline alıp hemen yan tarafa eğilerek adamın paçalarını kurutmaya çalıştı. Herkese rezil olacağıma ıslak kalayım daha iyi, diye homurdandı genç adam. Sanırım lokantadaki herkes şu anda dönmüş bize bakıyordur.
Phil doğrulup etrafına bakınca şaşkınlıkla elini ağzına kapattı. Gerçekten herkes onlara bakıyordu. Çaresiz tekrara yerine oturdu.
Ben...ben..özür dilerim. Fısıldamak zorunda kalmıştı, çünkü sesi çıkmıyordu. Hepsi bakıyorlar.Üzgünüm.
Tanrı aşkına Senden bütün dünyadan vazgeçip inzivaya çekilmen istemedim. Önümüzdeki günlerde tatile çıkacaksın, değil mi
Evet. Dört hafta. Ama onu yaza saklayıp kız kardeşlerimle...
Bana izninin iki haftasını ayırmanı rica ediyorum. İşin seni bekliyor olacak. Bu arada biz de işin yürüyüp yürümeyeceğini görmüş oluruz.
Ben.. Kendini tuttu. İçinden, evet, demek geliyordu , ama bunu şimdi söylememeye karar verdi.

Sanırım bu kadar acele karar veremem, Mr. Wilderman...şey...Penn. Bunu dikkatle düşünmeliyim. Neden? Belli ki bütün savunmalarına saldıracaktı. beni tanırsınız. Dünyanın en kaba adamıyım öyle değil mi? Phil onaylarcasına başını sallarken adamın bunu görememesine bir kez daha sevindi. Benden korkuyor musun? Genç kadın yine başını salladı. Bir şey söylemiyor musun?
Ben asıl Robert'ı tanımıyorum. Üç kız kardeşimin toplamından daha büyük bir sorun olabilir.
Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum. Sıradan on üç yaşında bir çocuk o.
Hah! Sen öyle san! yine bunu demek istememişti aslında. Ağzından kaçmıştı. Ama madem ağzından kaçmıştı, gerisini de getirmek zorundaydı. Çocuk altüst olmuş. Annesinin kendisinden nefret ettiğini sanıyor. Doğru söylüyor. En az benden ettiği kadar Robbie'den nefret eder. Belki abarttım. Beni ortadan kaldırmak için birini bile tutabilir. Ama bu altın yumurtlayan pilici öldürmek olur.
Phil dalgın dalgın düzeltti. Tavuk, altın yumurtlayan tavuk.
Neyse ne. Bizim boşanma kararımız ona Pacific Madencilik'in dörtte bir hissesini kazandırdı.
Ama bir anne kendi evladından nefret edemez. Bu biyolojik olarak bile olanaksız.
Robbie'yi evlat edinmiştik, diye bir hatırlatma yaptı genç adam.Phil ürperdiğini hissetti. Adam eski karısından zehir gibi bir dille söz ediyordu. Ama Robbie'den de öyle duygusuz söz ediyordu ki. 'Doğru', diye düşündü genç kadın. 'O da çocuktan nefret ediyor. Oysa birbirlerine ne kadar çok benziyorlar. Yoksa onun gayri meşru çocuğu mu Robbie?'
Bu konuyu düşünmem gerek, dedi sonunda inatla.
Peki. Genç adam peçetesini kenara koydu. Öyleyse burada daha fazla kalmamıza gerek yok, deil mi? Yanıtı beklemeden ayağa kalkıp sandalyesini geri itti. Garson yanlarına koştu.
Madam yemeğini beğenmedi mi?
Buda ne... Yemedin mi?
Aç değildim. Phil kalkarken garson sandalyesini çekti. Genç kadın Penn'in elini kendi omzuna yerleştirerek, Gidelim mi? diye sordu. Yürümeye başladıklarında omzundaki el öyle sıkı bastırıyordu ki canı yandı. Ve dayanamayıp inledi. El gevşemişti. Ama Penn özür dileme zahmetine bile katlanmadı. Genç kadın kendini tutmaya çalışıyordu, yoksa gözlerinden akan yaşlar dedikodulara yeni boyutlar ekleyecekti.
Cadillac onları yine iş yerine götürdü. Penn indi. Arkasından da Phil inerek onun yürümesine yardım etti. Genç adam Resepsiyondakiler geri kalan yolda bana yardım eder, dedi. Sen eve git. Düşünmen gereken şeyler var.
Ama saat henüz iki buçuk. Geç kalmak, erken çıkmak, işler sıkışınca kaçmak... bunlar hiç Phil'e göre değildi. Ama patron ısrarlıydı.

Sanırım patronunun üstünde yetkim ve etkim var. İdaredeki kimdi, Henderson mı?
Evet. Yalnız kız kardeşimin düğünü nedeniyle izin almıştım zaten. Mr. Henderson tekrar izin istememe kızacaktır.
Mr. Henderson bunun harika bir fikir olacağını düşünecektir. O kadar sevinecek ki parmaklarını şıklatacak. Hadi eve git. Harry? Küçük adam yanlarına geldi. Harry, Miss Peabody'yi arabasına götür. Bu arada bütün arabayı gözden geçir. Bu şehirdeki kadınların çoğunun hurda araba kullandığını duydum.
Ben aslında... Phil bir şeyler söylemeye çalışmıştı, ama artık çok geçti. Genç adam kapıdan girmişti bile. Resepsiyon görevlileri hemen etrafını sardılar. Böylece Phil, köşeyi Sindirella gibi vakur adımlarla döndü. Arabası hiç bir masal perisinin yapamayacağı kadar hızla kabağa dönmüş gibiydi. Cadillac'tan sonra karşısında duran eski Subaru bir kabaktan farksızdı çünkü. Harry arabanın etrafında dolaşırken sürekli, Cık, cık, cık, diyordu. Phil sürücü kapısının önünde elinde anahtar ölüm fermanını beklercesine duruyordu.
Eski bir araba bu.
Bunu bende biliyorum.
Araba değil de at olsaydı, onu dört yıl önce vurmuşlardı.
Eleştirmene gerek yok.
Frenler iyi çalışıyor mu?
Elbette çalışıyor. Tepkisini gerçekle düzeltmeliydi. Doğrusu biraz yumuşak gibi
Motoru çalıştır.
Genç kadın sürücü koltuğuna yerleşti. Bir türlü marş basmıyordu. Acele etme, dedi alaycı bir tonla Harry.
Phil iyice sinirlendi.
Sonunda anahtar görevini yerine getirdi. Motor kükrercesine bir ses çıkardı, araba sarsıldı. Bu seslere alışık olan genç kadın gülümsedi. Harry başını uzatıp, Motor dört silindirli mi? diye sordu.
Evet.
Yalnızca üçü çalışıyor. Sanırım uzun zamandır bu durumda.
Öff... git başımdan, diyerek vitese uzandı. Adam geri çekilirken, arabaya, bir anda patlayacakmış gibi bakıyordu.
Phil yavaşça park yerinden ayrılırken, farlar yanıyor mu? diye sordu.
Genç kadın, Evet, diye bağırdı.Bu kesinlikle yalandı, ama nasıl olsa hava karardıktan sonra araba kullanmadığına göre mazur görülebilirdi. Dikiz aynasından arkaya bakınca Harry'nin gülmekte olduğunu gördü.
On beşinci caddeden 50 nolu yola saptı. Araba çakılların üstünden geçerken gıcırtılar duyuldu. İnip Harry'nin arabada ne gördüğüne bakmak istedi. Bunu

anlamak zor olmamıştı. Gerçekten de kullandığı bir hurdaydı. Öfkesini yenmek için arka lastiğe bir tekme attı.
Akşam yemeği olabildiğince basitti. Sandviç ekmeğinin içine iki yumurta... Yanına da bir bardak soğuk süt. Sonra tekrar oturma odasına gidip 13. kanaldaki haberleri seyretti. Seyretti çünkü aklı başka yerdeydi.İşini seviyordu Phil. Ayrıca kendi eviyle ilgili bir çok sorun vardı. İlgilenmesi gereken ev nasıl bir evdi? Neredeydi? Benzeri pek çok zoru üst üste yığılıyordu kafasına.
On dakika sonra çalan telefon eski bir siyah beyaz filmi seyretmesine engel oldu. İstemeyerek televizyonu kapattı, hole çıkıp telefonu açtı.
Phil, ben Debbie. Phil'in yüreğine bir acı girdi. Debbie buradan beş kilometre kadar uzakta, Fair Oaks'da yaşıyordu ve sadece bir şey isteyeceği zaman arardı. Tıpkı şu anda olduğu gibi.
Phil, John'la hafta sonunda Tahoe'da harika bir tatil yapma fırsatı yakaladık. Ama kızları götüremeyiz. 'Eminim götüremezsin', diye düşündü genç kadın. 'Onlar kadar canavar başka çocuk tanımadım hayatımda'. Bu sırada Debbie konuşmayı sürdürüyordu. Biz de teyzelerinin onları yakında tanıması için iyi bir fırsat olur, diye düşündük. Ne dersin? Cum akşamı bırakıp pazar gecesi alalım mı?
'Buda benim hafta sonumun mahvolması anlamına gelir. Bütün güzelim hafta sonlarını başkalarının çocuklarına bakarak geçirmek! Böylece teyzeleri onları yakından yakından tanıma fırsatı bulacakmış! Teyzeleri onların hakkında bilmek istediği her şeyi zaten biliyor. Onları yedirip, içirip, girdirmemi, bakmamı istiyorlar ve kimsenin aklına ödeme yapmak gelmiyor.
'John iyi bir mimar ve onlar bedava çocuk bakıcısı arıyorlar. İlla yaşlı güvenilir Phil!'
Phil'in yanıtına kendisinin mi, yoksa Debbie'nin mi daha çok şaşırdığı belli değildi. Bu teklif Phil'in çabuk karar vermesini sağlamıştı. Penn Wilderman'ın teklifini kabul edecekti, çünkü merak ediyordu ve değişiklik istiyordu. üstelik sadece kendisi için istiyordu bunu başkası için değil. Şimdi de kararından geri dönmemesi için iyi bir nedeni vardı.
Çok üzgünüm ama hafta sonu meşgul olacağım, demişti.
Ama, Phil! Her zamanki gibi geçiyordu konuşma. Şimdi Debbie, biraz ağlayınca, Phil'in yumuşayıp kabul edeceğini sanıyordu. 'Ama bu kez olmayacak kardeşim!'
Ama, Phil sana güvenmiştik. Gelcek hafta sonu olmaz mı peki?
O zaman da olmaz, Debbie. Neden bir bakıcı tutmuyorsun? Piyasada sürüyle var.
Telefonun diğer ucunda sessizlikl vardı. Sonunda telefona John geldi. Phil, bunu bizim için yapmalısın.Deebie'nin tatile ihtiyacı var ve...
Benim de tatile ihtiyacım var, John. Ve on yıldır tatil yapmadım. Artık bir tatil yapmaya kararlıyım.

Hey, Phil sana ne oldu?
Söylemesi güç. Zorla kıkırdamaya çalıştı. Ama her ne ise hoşuma gidiyor. İyi eğlenceler John. Döndüğünüzde beni arayıp olanları anlatın. Ha, unuttum. Burada olmayacağım, ama sizi ararım. Telefonu kapatırken yüzünde müthiş bir tebessüm vardı. Kardeşinin kocası çaresizce konuşuyor olmalıydı hala. Dedikodu şu anda başlamıtır... diye mırıldandı.
Haklıydı. kahvesine sütünü koyarken telefon çaldı. Telefonu açerken gülümsüyordu.
Phil, ne oluyor sana? Arayan Samantha'ydı. Sam için bir doktor karısı olmak taç giymekle aynı şeydi.
Ne mi oluyor? Ne olabilir ki? Neden sorduğunu anlayamadım.
Debbie beni aradı. Öyle üzgün ki, Phil?
Gerçekten mi? Ne kötü.
Senin gerçekten bir şeyin var. Bunu hissediyorum.
Samantha kocasıyla California dışında, kargaların bile uçmayı göze alamayacağı kadar uzakta oturuyordu; Mercy Hastanesi'nin bitişiğinde.
Neden böyle düşündüğünü anlayamıyorum. İşin gerçeği şu ki hepinizin bana yüklenmesinden bıktım artık Sam. Annem öldüğünde benim yaşamım durdu ve ben onun yerini aldım. Şimdi on yıl sonra, yaşım yirmi yedi ve etrafımdaki insanlar bana elli yaşımdaymışım gibi davranıyor. Yaşamdan daha başka şeyler istiyorum,Sam. Phil! Sen aklını kaybetmişsin! Ayrıca biz sensiz ne yaparız?
Ancak Phil'in sesinde büyük bir ciddiyet vardı. Belki böylece biraz büyümeyi öğrenirsiniz. Bu kadarının yetmeyeceğini düşünen genç kadın onların anlayacağı dilden konuştu. Birini buldum. Kardeşi ise tuhaf bir ses çıkararak telefonu kapattı.
Ve yarın her ikisi de buraya gelip beni yola sokmaya çalışacaklar, dedi Phil yüksek sesle. Beni işe gitmeden önce yakalayacak kadar erken kalkamazlar. Öyleyse yapmam gerekeni yarın yapmak zorundayım. yapman gereken bir tek şey var! Hadi Philomena!
O gece valizini hazırlayıp yattı.
Ertesi sabah hava güneşliydi. Sabah sisi saat yedi olmadan kalkmıştı. Trafik kalabalıktı, ama sıkışık değildi. Phil her zamankinden erken çıktı yoka. Kız kardeşlerinin olağanüstü bir özveriyle erken kalkıp gelmeleri riskini göze alamamıştı.
İşyerine geldiğinde binanın kapılarının açık olduğunu gördü, ama resepsiyonda kimse yoktu. Datilo ekibinin odası ise kilitliydi. Anahtarı çıkartıp açtı ve elini ışığa uzattı. Floresanlar yandı. tam yanı başında bir ses, Miss Peabody, uymadılar, dedi.
Genç kadın çantasını elinden düşürüp derhal arkasını döndü. Robert isyankar bir yüz ifadesiyle duruyordu kapıda. Yüzü kir pas içindeydi.

Uymayanlar ne? Zaman kazanmaya çalışıyordu. Erken kalkmayı sevmediği için kendine gelmesi biraz zaman alırdı pantolonlar uymuyor.
Ama sadece paçaları uzundu. Sana dün söylemiştim. Bütün blucinlerin paçalarını kıvırmak gerekir. Dikiş makinesiyle bir kaç dakika sürer. Elde dikmek ise en fazla on beş dakika.
Gerçekten mi? Çocuğun yüzünde solgun bir ifade vardı. Phil, 'Bu onun için yapabileceğim bir şey' diye düşündü. ' Bu çocuğun kendisine bir dirhem güveni yok. Başkasına da yok ya!'
Gerçekten! Neden baban...
Babası ona neden terziye uğramadığımızı sordu. Penn loş koridordan çıktı.
Evet, neden uğramadınız? Çünkü Marcy'sde terzi yok. Olsaydı bile bu tür birşey için terziye gerek yok. Herkes, ama herkes paça kıvırabilir!
Doğusu herkes değil, diye güldü Penn. Dün gece ben de Harry de denedik, olmadı Akşam eve gittiğimizde ben yaparım, dedi Phil.
Bölüm Dört
Penn, Phil'e sabah daktilo ekibindeki işlerini ir düzene sokup Harriet'e de bir defter dolusu tavsiye bırakacak kadar zaman tanıdı. Bu nedenle Phil kız kardeşlerini arayacak zaman bulamadı. Kimseye güvenmeyen Robbie ise çalışma odasında yanına oturmuştu. Phil ona, Kaçmadığımdan emin olmak için mi buradasın? diye sordu.
Hafifçe gülümseyen çocuk önündeki bilgisayarla oynamayı sürdürdü. Saat on buçuk sularında şirketin gizli kodunu çözdü ve şirketin geçmişini araştırmaya başladı.
Phil omzunun üstünden eğilerek makineyi kapattı. Ne yaptığını zannediyorsun, delikanlı?
Hir bir şey. Bu yanıta karşın elleri hala makinenin üstündeydi.
Hiç bir şey mi? Şifreli kodumuz kayıtların başkalarınca incelenmemesi için özellikle hazırlanmıştır.
Çocuk sandalyesinde dönerek ona baktı. Yüzü kızarmıştı. Çok aptalca bir şifreydi. Kim olsa onu yirmi dakikada çözerdi.
Ama sen bir saatte çözdün.
İyi de, ben daha on üç yaşındayım. Bir çocuktan ne bekliyordunuz?
Tabii, ne çocuk ama. Bunu tekrar yapma! En azından bugün yapma. söz mü?
Robert onu bir süre süzdükten sonra, Peki, dedi. Söz veriyorum. Bakışları hala yargılar gibiydi.
Phil yerine geçti. 'Çok zeki. belki evlat edinilmiş,, ama büyüklerine ne kadar enziyor? Kendimi nasıl bir işin içine sokuyorum acaba?'
Penn saat on birde geldi. Aslında Phil kapıya bakmıyordu, ama odaya çöken sessizlikten onun geldiğini anlamıştı. Cümlesini bitirip harriet'e veda etti ve çıktı.
Arabam park yerinde, dedi. Sizi takip ederim.
Valizler?

Bagajda.
Harry, valizleri bizim arabaya al ve onun arabasını arkamızdan getirt. Robbie limuzinde bekliyor Phil.
Gidelim.
Ama ben... Ama itirazı boşunaydı. Genç adamın eli omzunu sımsıkı tutuyordu., Harry'de çoktan gözden kaybolmuştu. Bu doğru değil, demeye çalışırken çoktan kaldırıma çıkmışlardı. Birden durdular.
Çiçekler dedi Penn. Ne çiçeği?
Genç kadın havayı kokladı. Lobinin iki tarafında diziliydi çiçekler.
Kamelya, dedi Küçük suni bir bahçe gibi. Babanız onları çok severmiş. Öyle diyorlar. Solduklarında bahçıvan onları hemen değiştirir. Bir yerde sera varmış. Hiç oraya gitmediniz mi?
Ben mi? Ben hep çayıra, açık havaya yollanan bir çocuktum. babam artık şirketi yönetebileceğime karar verdiğinde ise benim ilgim kaybolmuştu. Annem ısrar etmeseydi dönmezdim. Annem çok yönlendirici bir kadındır, inan. Gidelim.
Bir dakika, diyerek Phil kolundan çıktı onun. Açmaya başlamış goncalardan birini kopardı.
Gene ne var?
Kıpırdamayın, diyerek yakasına uzandı. Lanet olsun. Siz modern erkekler çok güzel bir geleneği mahvettiniz. yakanızda hiç düğme iliği yok. Ben de çiçeği üst cebinize sokuyorum. Genç adam sıcak eliyle genç kadının elini tuttu, dudaklarına götürüp öptü. Phil titredi.
Çok ilginçsin, Peabody. Kimin aklına gelirdi ki? Şubat ayında çiçek! Bütün takım elbiselerimi değiştireceğim. Hepsi düğme ilikli olacak!
Şimdi aptalca davranıyorsunuz, diyerek kahkaha attı Phil. Robbie sabırsızlanıyor. Hadi.
Çok rahat bir yolculuk yaptılar. Phil, Robbie'yle babasının ortasında oturuyordu. On Beşinci Cadde'ye dönerlerken Penn, Eve gider gitmez gözlerime ilaç damlatmanı istiyorum senden, dedi.
Canınızı yakıyor mu?
Pek değil
Hiç bir şey göremiyor musunuz?
Hey, o kadar acıma. Şekilleri, dış hatlarıyla görebiliyorum ama her şey bulanık. Giderek düzeliyor. Doktor bunun günş yanığı gibi bir şey olduğunu söylüyor. Üç hafta içinde eminim her şey düzelir. Bu pamuklar sadece bir önlem.
Neyse...
Babam için üzülüyor muydun? diye sordu Robbie.
Tabii üzülüyordum.
Ama iki hafta önce onu tanımıyordun bile
Bu, artık tanıdığıma göre onun için üzülmemem için bir neden değil.

Çok komiksin.
Penn elini uzatıp genç kadınınkini sıktı. 'Bir uyarı mı, yoksa rahatlamak için mi? Belki ikisi de? En azından mutlu olmalıyım,' diye düşündü Phil.
Sacremento'nun Phil'in daha önce hiç görmediği bir kısmındaydılar. Dağınık bir yerleşim içinde evler ve kıvrılan yollar vardı. Bir levhada South Land Park Drive yazıyordu. Bir başkası da 12. Sokak'ı gösteriyordu. tam karşıda, ağaçların arkasında Sacremento nehri akıyordu.Şehrin eski kısmında ilerlemekteydiler. Sola döndüler.
Burada yaşıyor olmalısınız?
Evet, yaşıyorum.
Ama, burası milyonerlerin yaşadığı yer!
Haklısın.
Ben... Araba demir parmaklı büyük bir kapıdan girdi. Uzun taş bir duvar, arazinin etrafını çevreliyordu. Araba her tarafı pencerelerle kaplı bir binanın önünde durdu.
Burada yaşamıyorsunuz herhalde*
Burada yaşıyorum.
Böyle devasa bir evi çekip çevireceğimi de nereden çıkardınız?
Annem yapıyordu.
Doğrusu çok şaşırdım. inanamıyorum. Bu olanaksız. Böyle bir eve en az yarım düzine bir hizmetkar gerekir. O kadar da değil canım. Sadece beş.
Bu sırada arabadan iniyorlardı. Ama siz... siz bana Beomontelar'ın ayrıldığını, benim... Dönüp genç adama baktı. keşke benden ne istediğiizi söylemiş olsaydınız Mr. Wilderman!
Pantolonlarımı düzeltmenizi istiyoruz, dedi arkadan Robbie.
İyi bir gerekçe, dedi Penn. Yarım düzine nedenimiz daha var. Senden istediğim bu evde çalışanları yönetmen. Böylece bu çılgın evde huzur içinde yaşayabiliriz. Patates soyup, çorba yapmanı ya da yerleri süpürmeni beklemiyorum senden. sadece idarecilik, Philomena!
Of! İçinden Penn'e tekme atmak geliyordu. Ne yazık ki sivri burunlu ayakkabılarını giymemişti.
Şimdi girelim mi?
Etraftaki ağaçlar ve duvar, evi, diğer evlerden ayırıyordu. Büyük kemerli pencerelerde ahşap pancurlar vardı. phil durduğu yerden binanın çatısındaki tuğlaları göremiyordu. sadece dört çift baca seçebiliyordu.
Penn onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. Çok belirgin bi masraf değil mi? Büyük demem Mother Lode'dan
altın fışkırdığı dönemlerde yaptırmış. Etkilendin mi?
rktüm. gece yarısı ne olacak, diye düşünüyordum. Bal kabakları lüks arabalara mı dönüşecek?
Penn gülerek bir eli Phil'in omzunda yürüdü. Harry valizleri taşırken Robbie arkalarından geliyordu. Girişte onları genç bir kız beklemekteydi. On yedi, en

fazla on sekiz yaşında olmalıydı. Kısa, kıvırcık siyah saçlarını beyaz bir kurdeleyle toplamıştı. Yuvarlak yüzüne ve koyu renkli tenine bakılırsa soyunda Meksikalılık olabilirdi.
Philomena, bu Cecily. Mrs. Waters nerede?
Mutfakta yemek hazırlıyor. Kızın tatlı bir Gney Amerika aksanı vardı. Phil gülümseyince karşılığını dört katı bir gülümsemeyle aldı.
Mrs. Waters aşçımızdır, Philomena. Onunla daha sonra tanışırsınız. Cecily sabahları çalışır. Mary üçten yediye kadar. Frank uşak, Gerorge da bahçıvanımız. Yemekten sonra hepsi buralarda olurlar. Neden odana çıkıp yerleşmiyorsun? Cecily?
Hizmetçi kız başıyla onaylayarak zarif bir şekilde kıvrılan merdivenlere yöneldi. Merdivenlerin yarısına gelince karşılarına bir tablo çıktı. Tablodaki korsan kılıklı adamın kısa siyah bir sakalı, delici bakışları ve altın köstekli bir saati vardı. İnsan kulağının birinde bir küpe arıyordu, ama yoktu.
PhiA'in hemen arkasından, elinde valizlerle gelen Harry, Eski patron bu, dedi. Burayı o yaptırttı.Penn gelene kadar onun gibi ailede bir tane daha olmadı.
'Buna şaşırmadım,' diye düşündü Phil. Hep böyle değil midir? Her ailede üçüncü nesil kendini yeniler. Phil'in götürüldüğü oda neredeyse merdivenin başında sayılabilirdi. Cecily çifte kapıları zarif bir hareketle açıp terbiyelice kenara çekildi. Harry, arkalarında, holde durdu. Her ikisi de Phil'in tepkisini bekliyorlardı anlaşılan.
Genç kadın yavaş yavaş odanın ortasına yürüyerek etrafına bakınırken, Aman Tanrım, dedi Aman Tanrım. Cecily keyifle güldü. Bu yatak odası, Ranchno Cordova'daki evinkinden dört kat daha büyüktü.
Duvarlar pembe, boydan boya odayı kaplayan halı ise bejdi. yatağa çok güzel bir yorgan örtülmüştü. Yerden tavana uzanan dört büyük pencere bir duvarın yerini almış, nehrin nefis manzarasını gözler önüne seriyordu. Balkona açılan pencereler biraz aralık bırakılmıştı. Genç kadın şaşkına dönmüştü. Yapılacak ve öğrenilecek ne çok şey vardı?
Sanırım bir hata yaptınız, dedi Phil. Ben bu evin kahyasıyım, kızı değil Vicdanı ise, 'Aslında sen hiç bir şeyin değişmesini istemiyorsun Phil', dedi kendi kendine.
Hata yok, diyerek güldü Cecily. Evet, burası evin en güzel odası. Ama bu seçimi Mr. Wilderman kendisi yaptı. 'Bu oda Peobody'nin'dedi. sizi böyle çağırı?
Phil de gülerek, Evet, dedi. Ama başka herkesin bana Phil demesini istiyorum.Senin de Harry Tabii, diyen küçük adam elindeki valizleri odaya bıraktı. Size böyle seslendiğimi duyarsa çıldırır. Belki o yokken Phil diyebilirim size.
Öğle yemeği yirmi dakika içinde hazır olacak, dedi Cecily. Valizlerinizi boşalmama yardım etmemi ister misiniz?

Ben mi? Genç kadın gülmemek için kendisini zor tutuyordu. Valizlerde o kadar çok şey yok. Ama lütfen kal. Sana sormak istediğim bir kaç şey var.
Harry dışarı çıktı. Phil de valizlerini açıp giysilerini odanın köşesindeki dev dolaba yerleştirdi. Gerçekten fazla giysi getirmemişti. Getirdikleri de iki çeşitti. Büro işlerine uygun basit elbiseler ve Phil'in bir zamanlar şık zannettiği oysa şimdi sıradan bulduğu elbiseler.
Genç kadın hizmetçiye, Bana Robbie'den söz et, dedi. Okula gidiyor mu? Annesini hiç görüyor mu? Burada mutlu mu?
Ay Dios mio, dedi Cecily gülerek. İlk olarak evet, okula gidiyor. Ama şimdi tatildeler. Özel bir okula gidiyor. Çocuk çok keskin zekalı. Her şeyi biliyor. Odasındaki kompüteri bir görseniz, inanamazsınız. Bir keresinde bu yüzden başı derde girdi.Polis geldi. Şehrin bilgisayar sistemine girmiş. Mahkemeye göre vesayeti annesinde. Ama artık yeniden evlendiği için... Cecily omuzlarını silkti ve yatağın kenarına oturdu. sanırım para için. Annesinin şirketten bir geliri var. Çocuğun parasına. Bu nedenle arada bir gürültü patırtı ile buraya gelir, çocuğu geri alır. Mr. Wilderman mahkeme kararıyla çocuğu tamamen almaya çalışıyor. Ama avukatlar önce gerçek bir ailesinin olması gerektiğini söylüyorlar. Aile yaşamı ve ebeveynler gerekli tabii. Bilmece gibi bir şey. Derhal harekete geçilmesi gerek. mahkeme gelecek haftaya.
Yani davaya bu kadar kısa zamanda mı bakılacak demek istiyorsun?
Evet, galiba. Mr. Wilderman bize söylemez, ama biz duyarız. Mrs. Wilderman çocuğu sevdiğinden istemiyor. Aslında babasıyla kalmasını ister, ama o zaman parayı da kaybeder. Bir haftadır ev çok sakin. Yakında fırtına patlar.
Ya Mr. Wilderman? O çocuğu gerçekten istiyor mu?
Tabii.
Evlatlık bir çocuktan hiç beklenmeyecek bir şekilde Mr.ç Wilderman'a benziyor.
Tabii benzer. Ben...ah...zil. Yemek servisini yapmalıyım özür dilerim. Söylemeyi unuttum. Hoş geldiniz. Teşekkr ederim, Cecily. Bir dakika içinde inerim aşağıya.
Oysa bir dakikadan çok daha fazla sürdü inmesi. Altın rengi ve beyaz karışımı banyoda duş aldı ve en iyi pamuklu elbiselerinden birini giydi. Elbise kışın serininde üşütmeyecek, baharın gelişini de karşılayabilecek türdendi. Phil'in başı şimdiden öğrendiklerinin ve öğrenemediklerinin ağırlığıyla sancıyordu. Saçındaki tokaları çıkartıp örgüsünü çözdü, fırçaladı. Bu değişiklik dış görünümünü de belirgin bir şekilde değiştirmişti.
On beş dakika sonra merdivenlerden iniyordu. Pencerelerden vuran ışık merdivenleri aydınlatıyor, çeşitli renk taflan oluşturuyordu. Arkada, karanlıkta kalan duvarda başka bir tablo asılıydı. Hayatının baharında genç bir kadının gerçek boyutlarda yağlıboya portresiydi bu. Üstündeki uzun balo elbisesiyle neşeli bir poz vermişti. Resimde adını koyamadığı bir şey vardı

Phil'in. Altın saçlı, dünyaya gülümseyen genç bir kadın! Omuzlarını silkerek inmeye devam etti.
Robbie onu bekliyordu. Yemek odası evin arka kısmında, dedi.
Pantolonlarımı ne zaman düzelteceksin?
Yemekten hemen sonra.
Çocuğun yüzünde kuşkuyla umudun karmaşık ifadesi vardı.Bir an genç kadının yüzüne baktıkyan sonra arkasını dönüp koridordan aşağı inmeye başladı.
Phil onun arkasından yürürken koridorun duvarlarında daha pek çok tablonun asılı olduğunu gördü. Aile tabloları değil sanat eserleriydi bunlar. Resimler ressamların isimlerini okuyamayacağı kadar yüksekteydiler. Ama bu yükseklik tabloların değerini anlamasına engel değildi. Dikkatini gittiği yöne çevirdiğinde çocuk gözden kaybolmuştu. Holün sonunda kapalı iki kapı vardı. Yan koridora bakıp Robbie'nin nereye gittiğini anlamaya çalışırken elini bu kapıların tokmağına uzatmıştı. Açıp girdi. Girerken önüne bakmadığı için Penn'e çarptı.
Genç adam otomatik olarak kollarını uzatıp onun düşmesine engel oldu. Daha da ötesi sarılıp kendine doğru çekti. Hareketleri sanki programlanmış gibiydi. Kulağına eğilip genç kadının anlayamadığı bir şeyler söyledi. Genç kadın ona yaslanarak gevşedi.
Genç adam bir eliyle saçlarını diğeriylede sırtını okşuyordu. Onun sıcaklığı bir anda her yanını sarmıştı. Genç adamın eli başını tuttu, dudakları dudaklarının üstünde gezindi.
Önce zarifçe, sonra istekle ve genç kadının yirmi yedi yıldır sakladığı bütün duyguları dışa uğratarak öptü. O ana kadar sakladığı ve kimseyle paylaşmadığı duygulardı bunlar. Bunu istemesi çok fazlaydı. Phil'in elleri onun göğsünde hap solmuştu. Kollarını kurtarmaya çalışırken kendini onun sırtına sarılmış buldu. Sonra birden onu itti genç adam. Kimsin? diye sordu sert bir ifadeyle. Ve genç kadının bütün hayal şatosu yıkıldı.
Philomena. diyebildi güçlükle.
Lanet olsun! bir adım geri gitti. Bana ne olduğunu anlayamıyorum.Bir şey düşünüyordum. Sonra senin parfümünü duydum. Lanet olsun, Peabody, parfümün bana birini anımsattı. Affedersin.
Phil önce soluklarını düzenledi sonra aklını. İçinde bir kayıp duygusu vardı. Ama bunu belli etmemeye kararlıydı. Özür dilemeye gerek yok. daha önce de öpüldüm. Dürüst olmak gerekirse de epey hoşlandım bundan.
Çok incesin. Ve tabii dürüstsün de. Bundan hoşlanırım.Ama şunu da bilmeni isterim ki, evin içindeki yaşlı hanımları öpmek gibi bir adetim yoktur. Genç kadına kolunu uzattı. Öğle yemeği servisine başlamak üzereler.
Masaya doğru ilerlerken genç kadın 'Yaşlı hanımlar! Aman Tanrım! beni böyle düşünüyor,' diye geçirdi içinden. 'Philomena Peabody, yirmiyediden elliye çıktı! Öpüşü ne hoştu.' Bundan gerçekten büyük zevk almıştı. Daha

önce de onu öpen olmuştu, ama bu, o kadar uzun zaman önceydi ki, öpenin yüzünü bile hatırlamıyordu. Ve şu anda aklından geçenleri onun anlamaması için elinden geleni yapmalıydı.
Aslında hiç o kadar yaşlı değilim, dedi Bu konuyu konuşmanın belki de en uygun zamanıydı bu.
Hayır, elbette değilsin. Buraya yanıma otur. Yanındaki sandalyeyi çekince Phil otrdu. Konu yine aydınlanmadan kapanmıştı. Bu yaş sorunu neden genç kadını üzüyordu sanki? Holden bir gong sesi geldi.
Robbie koşar adım içeri girdi. Harry de arkasındaydı.
'İşte bir soru daha yanıtını buldu,' diye düşündü Phil. Harry de aileyle birlikte yiyordu yemeğini. Demek ki o bir hizmetkar değil, bir... Ne idi? Masanın diğer ucuna oturmuş olan Robbie ahçının kendisini zehirlemekte olduğunu düşünüyor olmalıydı. Elleri kir içindeydi. Yüzüne de galiba çikolata bulaşmıştı. Başıyla çocuğu yanına çağırdı Phil. Robbie isteksizce kalkıp onun yanına geldi. Genç kadın kulağına eğilip, Ben pantolonlarını yapayım, sen de elini yüzünü yıka, diye fısıldadı.
Çozuk anlaşılan babasının huylarını kapmıştı.Başını düşünceyle bir yana eğdi, sonra gülümseyip Tamam, diyerek odadan çıktı.
Tamam mı? Penn bakıyordu, ama elbette hiç bir şey anlamıyordu. Robbie'yle ilgili bir şey olduğunu biliyorum. Onun ne kadar gürültülü yürüdüğünü daha önce fark etmemiştim. Neler oluyor? diye sordu.
Bana iyilik yapıyor. Bir pazarlık yaptık da. Ayrıca bütün ergenlik çağındaki çocuklar, hatta kızlar bile at koşturur gibi yürürler.
En azından bağırmadı. sen onu çok olumlu etkiliyorsun, Peabody. Onun annesi olabilirdin.
Bunu duyduğu sırada su içmekte olan Phil neredeyse boğulacaktı. Su genzine kaçmıştı. Penn defalarca sırtına vurmak zorunda kaldı. Phil içinden, 'Biraz daha vurursa sırtımı göçertecek,' diyordu. 'Çocuğun annesi olabilirmişim! Robbie on üç yaşında Oysa ben yirmi yedi yaşındayım. Sanırım biyolojik olarak mümkün.' Ama keşke bilseydi. Robiie'nin annesi olabilmem olanaksız. Belki uzu ucuna aramızdaki yaş farkı...
Tam o sırada Cecily içeri girip, servis tepsisini Penn'in önüne koydu. Genç adam, Yaşınla uğraşıp durma, Peabody, diyerek bıçağa uzandı ve rostoyu büyük bir ustalıkla kesti. Bu sırada Phil, 'Bu konuyu bir daha açarsam...' diye düşündü. 'Gözündeki bandajı açtığında gerçeği öğrenecek, ama o zaman ben çoktan kendi işimin başına dönmüş olacağım.'
Yenmekte niyet ettiğinden çok fazlasını yedi.Genellikle bir sandviçten fazla bir şey yemezdi öğle yemeklerinde.Mrs. Waters kesinlikle mükemmel bir aşçıydı. Phil mutfak tarafına giderek onunla tanışmak istedi. Kısa boylu, yuvarlak suratlı, kırmızı yanaklı ve kır saçlı kadındı Mrs. Waters. Belli ki bir anne ve sevecen bir ev kadınıydı aslında. Otuz yıldır buradayım, dedi. Kocam

buranın bahçıvanıydı. tabii george'den önce ki bahçıvanı.Neyse... savaş biteli çok oluyor, değil mi? Çocuğumuz olmadığı için ben burada kaldım. Penn'in küçüklüğünü bilirim. Neşeli bir çocuktu, neşeli bir delikanlı oldu. Kız kardeşinin ölümüne kadar neşeli bir genç adamdı. O zamandan beri değişti. Biraz sevgiye ihtiyacı var.
Kız kardeşi öldü mü?
Deniz motoru kazasında. İki kardeş nehir boyunca sürat motorlarıyla yarışırlardı hep. İkisi de başkalarının uyarlarına kulak asmazdı. Motor bir tahta parçasına takılınca takla atmış. Küçük hanımın boynu kırıldı. Yarışıyorlarmış. Bu olayı unutamadı Penn. Kızın kocası da aynı olayda öldü. Ama o Wilderman değildi tabii Ses tonu, 'Bu nedenle olayda onun kaybı önemli değildi' anlamını taşıyordu.
Robbie sallanan kapıdan içeri girdi. Ellerimi yıkadım. yemeğimi de yedim. Tamam mı?
Tamam. teşekkürler, Rose. Daha sonra yine konuşuruz. Hadi, Robbie Kapılar kapandıktan sonra işini bırakan Rose Waters, ellerini kalçalarına dayayarak, Doğrusu şunu söylemeliyim. Bu kadından iyi kayha olur, ama daha da iyi bir eş olur, diye söylendi.
Bu sırada Phil'le Robbie birlikte genç kadının odasına çıkıyorlardı. Cewcily depodan eski bir pedallı Singer dikiş makinesi çıkartmış, bej halının üstüne yerleştirmişti. Sandalyeye çık. Robbie talimata uydu ve istenilen yönlere döndü. Genç kadın pantolonun paçalarını kıvırıp iğnelerken sohbet etmeye çalıştı.
Okul ne zaman açılıyor, Robbie?
Çok yakında
Seviniyorsun, değil mi?
Eh
Ağzında toplu iğneler varken konuşmakta güçlük çekiyordu genç kadın.
Büyüdüğün zaman ne olmak istiyorsun
Büyümüş olmak.
Phil başını kaldırıp bakınca onu gülümserken yakaladı. Bir puan sana, dedi Phil. Ama dikkatli ol akıllı çocuk. İkinci sayıyı birinci kadar kolay alamazsın.
Aptal insanlar bana sürekli bu soruyu soruyorlar.
Böylece ben de yerimi buldum. O pantolonu çıkar da dikeyim.
Ben... ben sizi kastetmemiştim, Miss Peabody, diye özür diledi Robbie. Ayrıca odada kızlar varken pantolonumu çıkartmam.
Her iki açıklaman için de teşekkür ederim. Ama ben kız değil kadınım.
İkisinin farkının ne olduğunu bildiğimi sanmıyorum.
Ben de. Şimdi yaylan git bakalım. Pantolonların bir saate kadar hazır olur.
Phil'in bu sözleri üzerine Robbie gülümseyerek odadan çıktı.
Bölüm Beş

Genç kadını sabah erkenden uyandıran gürültü bitişikteki odadan geliyordu. yan odada ne olduğunu daha önce kontrol etmek aklına gelmemişti. Bu nedenle yataktan kalkıp sabahlığını giydi, iki oda arasındaki kapıya doğru yürüdü. kapı kilitli değildi. Diğer odaya geçtiğinde üstünde sadece pijamasının altı bulunan Penn'in Harry'ye bağırdığını gördü. Oda karanlık denebilecek kadar loştu.
Banyo yapmak istemedim senden, dedi ters ters Penn. Tanrı aşkına Haryy, damlaları gözümün içine damlatamaz mısın?
Tabii yapabilirim, ancak oltadaki balık gibi çırpınıp durmazsan.
Ya, demek bu benim hatam?
Bak patron, iki haftadır senin hatan. Bu solusyonu şu ana kadar dört kere yeniden hazırlatmak zorunda kaldım. Eczanedeki herkes içtiğimi zannediyor.
Adının çıkmasından korkuyorsun, ha?
Phil ortaya çıktı. Bırak ben yapayım, Harry. Adam itirazsız uzattı damlalığı. Doğru durun. Küçük bir bebek gibi davranmaktan da vazgeçin artı Phil'in bu uyarılarını duyan Harry neredeyse dilini yutacaktı!
Gülümsemesini zor tutarak odadan fırladı.
Bebek gibi, öyle mi? Şu anada Penn ölümcül bir yara almış kaplan gibiydi. Ama Phil onun itirazını, tıpkı kendi kız kardeşlerinin benzer durumlarda yaptıkları itirazlara olduğu gibi, hiç önem vermedi.
Ben sadece gördüğümü söylüyorum. dedi sakin bir sesle. Doğru durun. Genç kadın baş parmağıyla onun göz kapağını kaldırdı ve iki damlayı da tam gözünün içine damlattı. Şimdi oldu mu?
Şans işte, diye homurdandı Penn. İki damlayı da isabet ettirdin mi? Şans.
De demezsiniz, dedi gülerek genç kadın. Parmağıyla diğer göz kapağını kaldırırken Penn kıpırdadı. Neredeyse damlalık gözünün içine giriyordu. Sze doğru durun dedim. Phil'in sesi azarlayıcıydı.
Peki, hanımefendi.
İşte oldu,. iyi değil mi?
Avet, anneciğim.
Sus bakayım.
Yoksa beni dizinin üstüne yatırıp dövecek misin? Bir denemeye ne dersin? Uzanıp genç kadını bileğinden yakalayıp dizinin üstüne çekti. Pekii, Bayan Çok Bilmiş, buna ne dersin?
Phil itiraz etme fırsatını bulamamıştı. Bir adnda kendini çıplak bir erkek göğsünde tutsak buldu. Deneyimsizliği, şu ana kadar hiç bir erkeğe bu kadar yakın olmadığını söylüyordu ona. Penn'in soluğu serin bir sabah esintisi gibiydi. Dudakları genç kadının dudaklarına usulca ve kibarca kapandı. 'Üstelik henüz dişlerimi bile fırçalamadım' diye düşündü Phil. Ama bu durum genç adamı rahatsız etmişe benzemiyordu. Dış dünyayla ilişkisini kesmiş gibiydi.
Phil kendisini tamamen ona vermişti ki öpücük sona erdi.

Doğrulup oturmaya çalıştı. 'En azından o da benim gibi etkilendi. Bak soluk soluğa kalmış' diye düşündü. Ya genç adamın yüsündeki ifade!Sanki berbat bir şeyi denemişve birden hoşlandığını ark etmiş gibiydi!
Lanet olsun, Peabody! Yine aynı şeyi yaptın!
Elbette! Zevk yerini acıya bırakmaya başlamıştı yine. Hepsi benim hatam, değil mi? Senin zor durumundan faydalandım. Bunları söylerken bilinçsizce elini uzatıp onun göğsündeki kıvırcık tüyleri okşadı Phil.
Doğru, diyen genç adam Phil'i koltuk altından tutup ayağa kaldırdı. Beynimi bir parça dinlendirebilmem için, Tanrı aşkına çık git! Derhal kendi odasına geçen Phil ara kapıyı gürültüyle kapattı.
Bu olay o sabahı berbat etmişti, ama hafta boyunca her sabah Penn son derece kibar bir şekilde elinde göz damlasıyla aynı kapıya gelmişti. Her gelişinde Phil onu kendi yatağına oturtup gerekli dozda damlayı gözüne damlatıyordu. Gün geçtikçe genç kadın onun tekrar kendisini kucağına çekmesini çılgınca arzular olmuştu.
Robbie'yle ise işler biraz daha farklıydı. İlk üç gün çocuk evin içinde yeni blucinleriyle dolaşıp durmuştu. Phil ne zaman onunla konuşmaya çalışsa odasına kaçıyordu. Cecily bu durumu, Bilgisayarın arkasına sığınıyor, diye açıklıyordu. Kompüter ona karşılık veriyor, ama emir vermiyor. Bu nedenle bayılır ona.
Dördüncü gün genç kadın onu bir köşede yakaladı ve kaçmasına izin vermedi. Seninle konuşmak konusunda çok cidiyim, Robbie, dedi. için seni bütün evde, hatta banyoda bile kovalamam gerekiyorsa onu da yapacağımdan kuşkun olmasın.
Odama gidip kapımı kilitleyeceğim.
Evdeki her kapının anahtarı var bende Phil, aynı anda, elindeki anahtarları salladı. Bunun üzerine çocuk ikna oldu.
Öyleyse konuş.
Senin hiç arkadaşın yok mu, Robbie?
Buralarda yok. St Louis'de var. Onlarla kompüter aracılığıyla görüşüyorum.
Aman tanrım, korkunç masraflı oluyordur. Faturaların tutarını düşünemiyorum bile benim sesimi kestiği sürece bunun maliyetini düşünmüyor babam. Bunu bilmiyor muydun?
Ben sadece babanın senin için çok endişelendiğini biliyorum. Avukatlarla mahkeme arasında parçalanıyor adamcağız. Annenin yanına dönmek istiyor musun?
Hayır, hayır! İstemiyorum. Çocuğun savunma duvarı yıkılmışa benziyordu. Aslında o, küçük ve yalnız bırakılmış bir çocuktu yalnızca.
Öyleyse bana yardımcı olmalısın, Robbie. Biraz dışarıya çıkıp hava almalı, hareket etmelisin örneğin. Şehri benimle dolaşmaya ne dersin?
Doğrusu kompüterimle oynamayı tercih ederim.
Dışarı çıkmazsan evin bütün sigortalarını attırırım.

Bunu neden bu kadar ciddiye alıyorsun? Senin hiç bir şeyin değilim ben.

Elbetteki ebenim için bir değerin var. Herkes bir başkası için değerlidir. Senin okulunda bir şey öğretmiyorlar mı adama?

Seni anlamıyorum. Kadınlar annem gibidir, ama sen onlara benzemiyorsun. Sanırım babama asılıyorsun. O koyu gözleri ateş saçarcasına bakıyordu. Genç kadın soluğunu tuttu.

Doğrusu babana asılmak intihar etmenin bir başka türü olurdu. dedi. Aslında yüreği hiç de böyle söylemiyordu.Ceketini al. Bende arabayı eyerleyeyim.

Çok komiksin, Peabody... şey, Phil. Hayvanlar eyerlenir, arabalar değil

Benim geldiğim yerde o dediğin geçerli değil, ufaklık. Zaman geçiyor. Fırla!

Phil'in yaşamı arabasının yeni görünümü nedeniyle epey değişmişti. Araba Phil'den üç gün sonra gelmişti eve. Motoru güçlendirilmiş, frenleri kuvvetlendirilmiş, bütün lastikleri, stepne dahil olmak üzere, değiştirilmişti. Ayrıca yeniden boyanmıştı. İtiraz edebileceği tek şey rengiydi. Eski bir Japon arabasını böcek yeşiline boyamak pek onun zevkine uygun değildi. Ama araba harika olmuştu.

İlk ziyaretlerini Sutter's Fort'a yaptılar. Kale, bir zamanlar şehrin uzağında, tepedeydi., ama şimdi şehir gelişip onu geçmişti bile. Artık Eyalet Binası'nın az ilerisinde kalıyordu yalnızca.

Kalenin etrafındaki duvar Sutter'in zamanında yapılmış olamayacak kadar yeniydi. Asıl duvar altı metre yüksekti ve kerpiçten yapılmıştı. Yeni yapılan ise daha alçaktı. Duvara dayalı eski dükkanlar şimdi. hatıra eşyalar satıyorlardı. Robbie, etkilenmişti ama fazla değil.

Fasa fiso, dedi. Turistlere göre buralar. Üstelik bir yerde Sutter'in sahtekar olduğunu okumuştum. Biliyor musun, diyerek güldü genç kadın. O konuda jürinin yanılmış olabileceğini düşünüyorum. Belki gerçekten asil bir İsviçreli değildi, ama hiç kimse Kuzey Kalifornia'daki ilk beyaz yerleşim bölgesini onun kurduğunu inkar edemez. 1849'da altın bulunmasaydı .ok zengin bir adam olabilirdi.

Bunun bir anlamı yok, Phil Genç kadın ona gülümsedi. Çocuk, onun adını ilke kez bu kadar rahat kullanıyordu. Doğrusu iyi bir başlangıçtı bu. Altın yüzünden nasıl iflas etmiş olabilir ki?

Gayet basit. Binlerce insanın başına geldi bu. Ama John Sutter'ınki farklıydı. O parasını buğdaydan kazanmak istiyordu. Bir çok müşterisi vardı, çünkü altın aramaya gelen binlerce insan ekmeğe dünya kadar para ödüyorlardı.

Öyleyse sorun neydi?

Buğdayın, ekilmesi, bakılması ve harmanlanması gerekiyordu. Ama Sutter'un tuttuğu bütün tarım işçileri ellerine tabaklarını alıp birer birer altın aramaya gitti. Sonunda Sutter o kadar çok borca girdi ki iflastan kurtulamadı. Başka yerleri de görmek ister misin?

Bunun gibi yerleri mi?

Bunun gibi olması çok zor, Robbie. Esk zamanlardan kalma her şey harap oldu. Ancak son birkaç yıldır onarımlar başladı. Ama öğrenecek daha çok şey var. Eski Sacremento'ya gidelim mi?
Araba senin. Sen bilirsin. Böyle demesine rağmen Phil onun rahatlamış olduğunu görebiliyordu. Yoğun trafiğin içinden ve geniş bulvarlardan geçtikten sonra çarşı alanına çıktılar. Arabayı kapalı park yerlerinden birine bıraktıktan sonra karşıya geçip 5. yolla nehir arasındaki Embarscadero Alanı'na çıktılar. Eski şehrin restorasyonu tamamlanmamıştı. Belki de hiç tamamlanamayacaktı, ama gene de blokları birer birer gezerken bu eski şehrin altına hücum edildiği tarihlerde nasıl bir yer olabileceğini tahmin etiler. mağazalar, çeşitli dükkanlar, barlar, kumarhaneler ve bankalar yan yanaydı.
Yani bütün şehri fiilen beş metre yukarıya taşıdıklarını mı söylüyorsun? Robbie'nin bilimsel kafası bunu olanaksız buluyordu anlaşılan.
Bazı yerlerde daha da fazlası yapıldı. Eski günlerde asıl şehir, nehrin akışını değiştirmiş, bütün binaları hidrolik taşıyıcılarla kaldırmış ve altlarını doldurmuşlar. Bunun hikaye olduğuna inanıyorsan delikanlı şu sokağın karşısına geç. Şu anda bile normal sokak seviyesinin altında duran eski binayı görebilirsin.
Çocuk merakla karşıya geçip bakmaya gitti. Phil ise sabırla onu bekliyordu. Yeterince yorulmuştu ve artık ayakları acımaya başlamıştı. Nehir bir anda altı metre yükselecek olsa bile Phil'in kıpırdayacak hali yoktu. Robbie ağır adımlarla geri geldi.
İkna oldun mu?
Evet, oldum ya. İnanılmaz bir şey, değil mi? Bütün bu masrafı nasıl karşılayabilmişler?
Şunu bilmelisin ki, Robbie, o günlerde Birleşik Devletler'de çıkarılan bütün altın bu sokaklardan akıyordu. Gerçekten de dokunduğu herkesi de zengin ediyordu.Peki, ne öğrendin bakalım.
Etrafı gezip görmenin çok yorucu olduğunu,.Ayaklarım ağrıyor.
Saat dört civarında, oldukça uyumlu bir çift olarak döndüler eve. Robbie, Ben televizyon seyredeceğim, dedikten sonra eline bir sandviçle, bir bardak süt aldı ve kayboldu.
Televizyon mu? diye sordu genç kadın. Çatıda hiç anten görmemiştim. Kabloyu buraya kadar çekmişleri mi yoksa?
Hayır, diye güldü Rose. Uydu anteni. Dışarıda yüzme havuzunun arkasında. Günde yirmi dört saat yüz kanaldan yayın izleyebiliyoruz. Ve hiç birinde kayda değer bir program yok.
Ama sanırım, Robbie seviyor.
Hem de nasıl. Çocuk bugün biraz daha uyumlu görünüyor. diye yorum yaptı Rose. Bu akşam kuzu rosto var. sana bir ipucu vereyim mi Phil?
Tabii, Rose lütfen.

Hemen gidip Mary'nin ne yaptığına bakarsanız iyi olur.
Programa göre şu anda alt kattaki odaları temizliyor olabilir. Cecily sabahları üst katı temizleyip öyle yemeği servisini yapıyor. Marry de öğleden sonraları alt katı temizleyip akşam yemeğinin servisini yapıyor.Öyle değil mi?
Bu sadece programda yazanlar.
Anlıyorum. Genç kadının hayatta en kızdığı şey bir sorun olduğunda ilgilenmeyip, onun büyümesine izin vermekti. En iyisi gidip üstümü değiştireyim. Sonra ilgilenirim.
Phil kalkıp gerindi, ayakkabılarını çıkartıp neyle karşılaşacağını bilmeden merdivenlerden çıktı. Ev çok sessizdi. 'Korku filmlerindeki gibi,' diye düşünmeden edemedi genç kadın. Bu sırada duvardaki tablonun önünde durup, Karşıma hortlak gibi çıkmayacaksın, değil mi? diye sordu. Portredki eski korsan sanki gülümsüyordu ona. Genç akdın kalan basamakları da çıplak ayak çıktı.
Kendi odasının kapısı kaplıydı. Kapattığını hatırlamıyordu. 'Belki rüzgardan kapanmıştır,' diye düşünerek içeri girdi. İçeride biri dolabın önünde eğilmiş duruyordu. Bütün elbiseler de yerdeydi.
Ne yaptığını zannediyorsun sen? Phil kadını omzundan tuttu. İkinci hizmetçi Marry Treaway'di bu. Orta yaşlı, kır saçlı, zayıf bir kadın olan Mary, herhangi birinin evde kalmış halası olmalıydı. Oysa büyük bir ailenin annesiydi ve her zaman şikayet ederdi.
Ben...ben sadece etrafı temizliyordum.
Temizlemek mi? Burayı mı? Ortalığı toplamaktan çok dağıtıyordun sanırım. Ve neden buradasın? Programı biliyorsun. Senin işin alt katı temizlemek. Buradaki her şeyle Cecily ilgilenir.
Unutmuş olmalıyım.
Nasıl unutursun? Daha dün yapman gereken ileri anlattım san.
Bu tür konuşmayı dinlemek zorunda değilim. Kadının zayıf yüzü öfkeyle doluydu.
Hayır elbette dinlemek zorunda değilsin, dedi Phil daha sakin bir sesle. İstediğin zaman işten ayrılabilirsin.
Kadının yüzünde panik duyguları uçtu. Ben...ben öyle bir şey yapamam. Paraya ihtiyacım var.
Öyleyse aşağıya in ve yapman gereken işi yap. Phil kendini zalim hissediyordu. Yaşlı kadının odadan fırlayışını izledi. Peki bu ne demek oluyordu? Gerçekten unutmuş olabilir miydi? Olamazdı.Phil programı değiştirene kadar bu odayı temizliyordu, ama unutmuş olabilir miydi gerçekten? Olanaksızdı bu. Peki öyleyse? Elbiseleri mi kontrol ediyordu? Hangi amaçla? Belki sadece meraktan karıştırıyordu. 'Eğer öyleyse öğrenebileceği tek şey pahalı iç çamaşırları giydiğimdir,' diye düşündü. Aklı karışan genç kadın elbiselerini çıkartıp bir duş aldı ve çalışırken giydiklerini giydi. Her zamanki gibi evin içinde hızlı bir tur attı. Her şey

kusursuzdu. Cecily neşeli ve iyi çalışan bir işçiydi. Phil, Penn'in odasını en sona bırakmıştı. bundaki bahanesi de onun odasının kendisininkinin bitişiği olmasıydı.
Penn'in odası onunkinden biraz daha küçüktü. hakim renkler bronz ve altın renkleriydi. Pencereler ortak balkona açılıyordu. Giysileri ise dolapta çok düzgün dizilmişlerdi ve Phil saymaya üşendiği kadar çok giysisi vardı adamın. hepsi de resmi takım elbiselerdi: Gri, lacivert, siyah renklerde. Gidip onun yatağına oturdu ve birden yastığının üstüne attı kendini.
Sanki bu yastıkta onun sıcaklığından, verdiği huzurdan bir parça vardı. Oysa Penn evden saatler önce gitmişti. Ayrıca yastık kılıfları da sabah değiştirilmişti. Phil kendine, 'Neyin peşindesin?' diye sordu ama bu soruyu yanıtlamadı. Sonra yerinden kalkıp tekrar alt kata indi.
Bu kez merdivenlerden inerken genç kadının tablosunun önünde durdu: Bu hanımın görünüşünde aşina bir şey vardı. Sanki tanıdığı birine benziyor gibiydi. Fazla oyalanmadan indi aşağıya.
Robbie evin arkasındaki oyun odasındaydı. On bininci kez çevrilmiş bir Tarzan ilmini koltuğuna yapışmış gibi izliyordu. genç Tarzan, Jane'in peşinden daldan dala atlıyordu. Aslında Phil eski filmleri severdi. Konuşma da o filmlere uygundu. Ben Tarzan,sen jane. Genç kadın gülümseyerek Robbie'nin saçlarını okşadı ve kapıya doğru yürüdü.Bu sırada çocuğun onun hareketlerini izleyerek gülümsediğini görünce çok sevindi.
Genç kadının teftiş turu yemek odasına ve oturma odasına doğru devam etti. Yemek odasındaki dolapta toz buldu. oturma odasında da yastıklar düzensizdi. Çıkıp Marryyi aradı.
Hizmetçi telefonda biriyle konuluyordu. Sürekli koridoru kollayarak yumuşak bir sesle konuşuyordu. Phili görür görmez ahizeyi bırakıp ciddi durmaya çalıştı. Phil kontrol eden kişi olmaktan bıkmıştı aslında. Bu nedenle Mary'nin yanından, tek bir kelime bile söylemeden geçip dışarıya çıktı. Bahçıvan Mr. Yu'yu aradı. Bu yaşlı adamın çalıştığı bahçede dolaşmak insanı rahatlatıyordu.
O akşam yemek daha önce hiç olmadığı kadar rahat bir hava içinde geçti. Penn'in keyfi yerindeydi. Yemekten önce problem yaratmadan damlaların konmasına fırsat tanıdı.Genç kadın Bugün işler nasıldı? diye sorduğunda, Fena değil, dedi. Ama bu rostoyu kesemiyorum.
Bırakın ben yapayım. Tamamen bağımsız olmak zorunda değilsiniz. En azından burada.
Genç adam ona çatalıyla bıçağını verirken gülümsedi. Gülümseme genç kadını o kadar heyecanlandırmıştı ki elindekini düşürecekti neredeyse.
Penn rahat rahat arkasına yaslandı. Mother Lod'daki işin bir kısmını hallettik, dedi. İlk kez bir il konusunu ortaya bu kadar tatlı bir havada getiriyordu. Phil, 'Bugünün ikinci ilki,' diye düşündü. 'Robbie bana gülümsedi,
Penn de hoş bir kaç şey söyledi!'

Doğrusu bu işin ne olduğunu hiç bir zaman anlamadım.
Bildiğin gibi, El Doroda'da bir düzineden fazla madenimiz var. 1930'larda açılmışlar. Ama altın arama işi o kadar pahalıymış ki büyükbabam hepsini kapatmış. madenlerde epey altın varmış, ama çıkarma maliyetine değmiyormuş. Birleşik devletler hükümeti altının değerini onsu otuz beş dolara indirip orada tutmuş. Oysa şimdi herşey değişti. Hükümet arık altın fiyatlarıyla uğraşmıyor. tabii altınla birlikte çıkartma masrafları da yükseldi. Bugün bir ons altının çıkartılması için yüz altmış dolar harcanıyor. Altının onsu ise üç yüz otuz dolar civarında. Artık karlı bir yatırım olabilir, ama...
Ama?
Evet, aması var. Ama El Dorado'da yaşayanlar madencilik için gereken ağır makineleri istemiyorlar. Bugün üç kasabayla anlaştık. Onların istediği konularda açacağız madenleri. Sanırım yine de karlı olacak. peki sizin gününüz nasıl geçti?
Sanırım ben bir çift ayakkabı eskittim, dedi Robbie. Bu da bir sürprizdi. O ana kadar masada ağzından tek sözcük çıkmamıştı oğlanın. beni gezmeye götürdü. elli kilometre yürüttü!
Zavallıcık, diyerek alay etti Phil. bana beş kilometre gibi gelmişti.
Ama içim rahat, dedi çocuk gülerek. Çünkü onun ayakları benimkinden daha çok ağrıdı.
Bunu görmek bile gezintiye değermiş, dedi babası. Hemen ardından baba oğul gezilen yerler hakkında ateşli bir tartışmaya giriştiler. Phil onların ilk kez bir aile sohbeti yapmalarından çok memnundu.Harry de tartışmanın dışında kalmıştı. Genç kadına sırıtarak baktı ve göz kırptı. 'Bu senin başarın,' der gibiydi.
Yemekten sonra farkına varmadan ortaya bomba gibi bir söz attı. yarın pazar. Evdeki bütün yardımcılar izinli olacak ve...
Geoerge Yu hariç herkes , diye düzeltti Penn. Yu gelip size Çin yemekleri yapar.
Doğrusu buna üzüldüm, çünkü yarın eve gitmem gerek. Birden masaya sessizlik çöktü. Üç erkek de ellerindekileri bırakıp sözlerini genç kadına diktiler. Kötü bir şey mi söyledim?
Evet, dedi Robbie.
Bence de, dedi babası. Senin de kiralanmış yardımcılar gibi gitmeni beklemiyorduk.
Ama ben tanımladığınız gibi bir yardımcıyım. Ve ayrıca sadece yarın için gerek bu. Kendi evimle ilgilenmek ve bir kaç parça elbise almak zorundayım. Ayrıca kız kardeşlerim var! Sally balayından dönecek, diğer iki kardeşim de, onları görmezsem eminim beni parçalarlar.
Robbie kıpkırmızı bir yüzle bağırdı. Böyle bir şeye asla izin vermem. Yumruklarını da sıkmıştı.

Şaka yapıyordum. Beni hırpalayacaklarını söylemek istemedim. Zaten ben onlardan büyüğüm.
Ve onlar da senin kır saçlarına saygı gösteriyorlar, diyerek güldü Penn.
Ama onun hiç...
Bu kadar yeter, Robbie. Eğer Philomena eve gitmek için bir gün yanımızdan ayrılacaksa, haftanın diğer günleri burada kaldığı için şükretmeliyiz. Ne zaman gitmek istiyorsun?
Erkenden. Erken sözcüğünü ben de sevmem, ama yapacak çok işim var.
Eminim, dedi Penn. Bu arada senin ödeme çekini yanımda getirdim, diye ekleyerek ona bir zarf uzattı. Genç kadın zarfı hemen tabağının altına sokarak tatlı servisini bekledi.
Ertesi gün altı buçukta kalkıp giyinmişti. Yedide kapısının önünde bir ses duydu. Penn gitmeden önce damlalarını istiyordu. Phil gözüne ilaç damlatırken yavaş bir sesle, Sadece bir buçuk hafta kaldı, dedi. Dr. Morgan acele etmezsem her şeyin düzeleceğini söyledi. Daha iyi görebilirim.
Haklı. Bu kadar zaman bekledikten sonra işi şansa bırakmak aptallık olur.
Antartika'ya sizi sürükleyenin ne olduğunu öğrenebilir miyim?
Hükümet sırları, diyerek güldü genç adam. Kömür arıyorlardı, bu nedenle bir madencilik uzmanına ihtiyaçları vardı.
Ama sizin alanınız kömür değil ki!
Hey, on yıl bizim daktilo ekibinde çalıştıktan sonra hala şirketin Batı'da bir çok kömür madenleri olduğunu bilmiyor musun?
Bütün o yazıları okumam, sadece yazarım. Çoğu yönetici sanki bir sözcük yutmuş gibi yazar notları. İletişiminizde biraz sıcaklık gerek sizin.
Genç adam Phil'in ellerini yakalayarak bir elini onun kolunda gezdirdi. Senin gibi sıcak. Aslında Phil çekilebilirdi, ama bunu istemiyordu. Onun temasını hissetmenin hazzı genç kadının daha önce tanımadığı bir duyguydu.
Sonunda Penn elini indirerek, Seni tutmayayım, dedi. İyi günler.
Sana da. Phil genç adamın duvarı tuta tuta çıkışını izledi. Ne kadar kibar, ne kadar zarif ve güçlüydü. Hadi Phil , dedi kendi kendine. Adamı gözlerinle yiyeceksin.
Ne dedin? Genç kadın şaşkınlıkla kapıya döndü. Robbie orada duruyordu. Bu kadar erken saatte baştan aşağı giyinmişti.
Hiç bir şey. Sadece boğazımı temizliyordum. Seni bu saatte ayağa kaldıran nedir, delikanlı?
Sen. Birlikte merdivenlerden inmeye başladılar.
Arabanız hazır, Mr. Yu kapıyı açtı. Frank yakıtını doldurup yağını kontrol etti.
Phil bunun gereksiz olduğunu düşündü ama sevinmişti bu ilgiye. Arabayı rektifiyeden geçtikten sonra en fazla kırk kilometre kullanmıştı.
Merdivenlerken inerken Robbie de onunla birlikte indi. Kapının sapına elini uzatırken ona baktı. Hızla büyüyordu bu çocuk. Gözleri de koyu griydi.

Sen nereye?
Seninle birlikte geliyorum
Bu bir rica, değil mi?
Hayır, değil. Sadece geliyorum. Sana göz kulak olacak biri gerekli. Dün gece babam senin küçücük oduğunu söyledi
O kadar da küçük sayılmam
Olsun.Seninle geleceğim. Sen bir kız...pardon kadınsın. Birinin seninle ilgilenmesi gerek.
Ne düşüncelisin Çocuk kapısını açıp onu bindirdikten sonra arabanın diğer tarafına geçip bindi. Yol boyunca Phil, 'Bu çocuk bana eşlik etmeye mi, yoksa geri döneceğimden emin olmaya mıçalışıyor. Onun için değerim var, öyle mi?' diye düşündü durdu.
Evin önünde arabadan inerken, Bu ski bir ev. Bu büyük binaların arasında böyle bir ev görmek çok komik, dedi Robbie.
Ön kapıdan çıkarken, Bu bir çiftlik eviydi, diye açıkladı genç kadın. Ben küçük bir kızken burada otururken babam da çiftçiydi
Artık değil mi?
Hayır. Babamın hiç oğlu yoktu, sadece kızları oldu. Oysa çiftlik için epey kas gücü lazımdır. Hem kas hemde beyin gerekir. Ayrıca babam öldüğünde o kadar çok borç bıraktı ki çiftliği satmak zorunda kaldı. Ama bunlar eski olaylar. Hadi, içeri gir, Robbie
Çocuk girer girmez kapının eşiğindeki mektup yığınına bastı. Phil durup bunları topladı. Faturalar, reklamlar, dergi abone formları... Mutfağa giderken hepsini kontrol etti.
Şimdi yapacağımız ilk şey bir kaç pencere açmak. Ev çok havasız kalmış Ve güne başladılar. Toz almaları, çamaşır yıkamaları gerekiyordu. Bütün bu işler boyunca Robbie, Phil'in peşinde bir gölge gibi dolaştı. Öğle üstü genç kadın mektuplara bakma fırsatı bulabildi. Dört beş tane pulsuz mektup vardı. İlk eline geçeni açtı.,
İlk otta, Biz geldik Sally, yazıyordu. Onu aramam gerek, dedi Robbie'ye. Bu benim en küçük kardeşim. Ailenin bebeğidir
Robbie, Ben ailemin hem en küçüğü hem de en büyüğüyüm. Keşke küçük bir kız kardeşim olsaydı diye yanıtladı.
Phil dalgın dalgın, hala olabilir, dedi. Baban genç bir adam. Yeniden evlenebilir. Şuna bak! Diğer dört zarf birbirinin aynısıydı. Birincisi, Beni ara!, diyordu. Sonuncusu ise, Beni ara!!!! Aradakilerde de aynı sözler ve değişen sayıda ünlem işareti vardı. Bu da kardeşim Samantha. Çok sabırsızdır
Ben de. Burada yiyebileceğimiz bir şey yok mu?
Pek bir şey yok. Spagetti ister misin? Öğle yemeğine uygun bir şey bulunmaz burada
Spagetti yerim.

Saat üç civarında kapı çalınınca karşısında üç kardeşini birden buldu. Genç kadın şoke olmuştu. Biri olsa idare ederdi ama üçü birden çok fazlaydı. Oturma odasına kaçtığında üçü bir ağızdan konuşuyorlardı. O sırada arka merdivenlerden bir gürültü geldi. Az sonra Robbie yumruklarını sıkmış, yüzü kıpkırmızı Phil'in önünde duruyordu. Philomena'ya bağırmayın!
Üç kardeşin ağızları açık kaldı. Samantha, Bu da kim oluyor? diye sordu.
Phil iki elini çocuğun omuzlarına koydu. Bu Robbie. Kendime bir erkek bulduğumu söylemiştim ya size. Onu rahat bırakın yoksa fena yaparım. dedi çocuk.
Deborah, Phil, hiç zamanım yok, diye söze karıştı. Las Vegas'a seyahatimiz geçerli. Kızları hemen buraya getirebilirim. Çarşamba'ya döneriz.
Umarım getirmezsin, dedi Phil öfkeyle. Burada olmayacağım. Robbie'yle ben yirmi dakika içinde gideceğiz.
ve bir daha dönmeyecek, dedi Robbie tehditkar bir ifadeyle. Bunu duyan Debbie sabırsızca güldü.
Hadi, Phil, şaka bitti. Bu ailedeki yaşamı eskisi gibi normal bir hale getirelim.
Samantha da söze karıştı. Ayrıca Phil, Albert'la birlikte seninle ekonomik bir konuda da konuşmak istiyoruz. O, yani ben, daha iyi bir yerde büro açmak için biraz para istiyorum mümkünse.
Sally, Robbie'yi mutfağa götürür müsün? İkinize gelince. Burada her şey değişti. Eski günlere dönmek istemiyorum. Bundan sonra artık benimde bir hayatım var. Ve hayatımda bebek bakıcılığı ya da para bulmak için ipoteklerle uğraşmak yer almıyor. Sevgimi istismar ediyorsunuz. Anemin size bakmamı istediğini biliyorsunuz. Ama bu işin kötü yapmışım anlaşılan. Sizden daha bencil insan görmedim. diye patladı Phil.
Gözlerinin dolduğunu hissedince sustu.Artık ikinizin de bakmanız gereken aileleriniz ve işleriniz var. Sizi ararım. Ama fazla ümitlenmeyin. Her şey sonsuza kadar değişti bu evde.
İkisi de ona bir an için bakakaldılar, sonra toparlanıp gittiler. Bir süre sonra Sally mutfaktan çıkıp geldi. Phil'i yanağından öperken, Aferin, dedi. Bunu yıllar önce yapmalıydın Ve Sally de gitti. Robbie ise mutfaktan çıkmıştı.
Bunu unutun, dedi zarfı sallayarak. Genç akdın göz yaşlarını kutulayarak beyaz zarfı yırtıp açtı. İçinde ücretinin dört katı miktarda, adına yazılmış bir çek vardı. Gözlerine tekrar yaşlar doldu. Koltuğa attı ve kendini ağlamayı sürdürdü. Robbie önüne geldi. İki elide ceplerindeydi.
Sabırlı bir ifadeyle, Şimdi ne oldu? dedi.
Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum.
Kızlar çok komik. Hadi eve gidelim.
Bölüm Altı
Philomena yol boyunca düşünceliydi. Robbie arabaya tek bir kelime bile etmeden binmişti. Yüzünde ergenlik çağındaki çocuklara özgü o tipik çatık kaşlı ifade vardı. Pazar öğle sonrası olduğu için trafik her zamankinden

hafifti. Ama fren ve motor sesleri eksik değildi elbette. Kornalar, şoförlerin küfürleri de cabasıydı.
Ama bütün bunlar fonda kalıyordu. Phil tamamen kendi sorunlarıyla meşguldü. Kardeşlerine söylediği sözleri düşünüyordu. Haklıydı, ama bu haklılığın bedeli acıydı. İnsanın küçük kız kardeşleri kendi kendilerine şımarmazlardı ki. Tango, iki kişiyle yapılırdı. İşte, onları şımartan kendisiydi. Şimdi de başka birinin ailesine koşuyordu. Yine başına aynı sorumluluğu açmıştı. Ne kadar aptalca bir hataydı bu!
Harry onları kapıda bekliyordu. Phil'in kapısını açtı. Robbie de normal olarak, Teşekkür ederim, anlamına gelmesi muhtemel bir akım sesler çıkarttı ve arabadan indi. Phil evden ayrılmadan önce en iyi elbiselerinden birini giymişti. Vücudunun kıvrımlarına çok iyi uyan hafif bir poplindi üstündeki. Etekleri dar olduğu için arabadan inerken bacaklarının görünmemesi olanaksızdı. Harry bunu fark etmemiş gibi davranmaya çalıştı. Genç kadın da aynı tavırla merdivenlerden çıktı.
O gün Penn'e oldukça uzun gelmiş, bir türlü zaman geçirememişti. Gözündeki bandajlar olmasa ısıtılmış havuza girebilirdi, ama girememişti elbette. Bütün gün George Yu'nun dünya hakkındaki şikayetlerini, gezegenler ve Raider takımıyla ilgili yorumlarını dinlemişti.
Ama bütün bu sohbetler onu hiç de rahatlatmamıştı. Mr. Yu da huzursuz gibiydi. Önlerindeki sezon çiçek yarışmasında kamelyalarla ilgili bir sorunu olacaktı. Ayrıca Miss Peabody olmayınca ev ne kadar sessiz oluyordu! Bunu da duyunca Penn daha fazla dayanamayarak evin içine döndü. Bu kadarı yeterince kötü. Başkalarının belirtmesine gerek yok, ben de aynı şeyi düşünüyorum zaten, diye homurdandı. İçki dolabından İskoç viskisi çıkarmaya çalıştı, ama çıkarttığının Bourbon olduğunu geç anladı. Canı sıkkındı. Phil'in Robbie'ye ve kendisine karşı tutumuna, Robbie'nin ona tepkilerine, kendisinin kadına tavrına; kısacası her şeye sıkılıyordu canı.
Saat dört civarında Harry onu oturma odasındaki eski tarz antika sandalyesine çökmüş Bourbon'u içerken buldu. Yaşlı adam öldüğünden beri burada kimse oturmamıştı
Biliyorum, harry. Biraz içki ister misin?
Yok. Doktorun ne dediğini anımsıyor musunuz?
Tabii. İçki yasak, kadın yasak, şarkı yasak, değil mi?
Hepsi bu kadar bu günlerde ev ilginçleşti.
Yo, şimdi de sen başlama. Bütün gün George Yu'dan da aynı şeyi dinledik. Çılgın Çinli! Harry'nin sesi yumuşaktı. Bu sözün altında sıcak bir sevgi olduğu belliydi.
Kurt gibidir. İstese şirketten hisse senedi sahibi olabilirdi, ama istemedi. Fazla sorumluluk olur, dedi. Bu konuda babamla tartışmalarını anımsıyorum. Sorumluluk hırs yaratır, hırs da üzüntü ve.. gerisini unuttum. Konfiçyus'tan da eski bir filozof o. Hangi cehennemde bu kadın?

Kim?
Penn'in elindeki bardak öyle sallandı ki, içindeki içki sıçradı. Bunu engellemeye çalışırken dirseği Bourbon şişesine çarpmıştı. Aynı zamanda ceketinin koluyla pantolonunun pacasını da ıslattı. Harry derhal yanına koştu.
Bir şey yok. Elinizi kestiniz. Bir plaster yeter. Sizi bu kadar asabileştiren ne?
Bir sürü şey. Gelecek perşembe, Harry zorlu bir mücadele vermemiz gerekecek. Bu bandajlar duruşmadan üç gün sonra açılacak. Mahkeme salonuna girdiğimde jüri bana bir bakacak ve her şey bitecek. Lehime olan sadece beni tanıyanlar ve geçmişim. Aklı başında kimse bir çocuğun vesayetini bir köre vermez. İhtiyacım olan tek şey... Lanet olsun! Gözlerim görseydi hiç bir problem kalmayacaktı. Bundan eminim. Ama...
Ama ne?
O! Ne dersin harry?
Keşke neden söz etiğini anlayabilseydim, Penn.
Peabody! Yani, Philomena! Ne dersin?
Hoş Kadın. Çocuk belli etmiyor, ama onu seviyor. Biçimli. Klasik bir tip. Yeni sıska tiplerden değil. Ben o sıskalardan hep nefret etmişimdir. Ne zaman sarılsam bir yanım acır. Ama bu kız öyle değil
Ona kız demek oldukça güç, Harry. Sorunda bu. Aramızdaki yaş farkı ne olacak?
Oh, Bilemiyorum, patron. Bunu anlamak pek kolay değil. Aranızda sekiz on yıldan fazla fark olamaz. Bu da sorun olmaz. Bugünlerde böyle şeyleri kimse fark etmiyor. Siz ne düşünüyorsunuz?
Bence... sen en iyisi bana başka bir kadeh bul. İçinde de Scotch koy. Scotch şişesini bulamıyorum.
Peki, istiyorsanız koyarım. Ama şu anda onun arabası geliyor ve siz...
Ve ben Bourbon kokuyorum. Aman Tanrım. Üstümdeki ceketi çıkart. Buralarda giysi var mı?
Şu smokin ceketi var. Hani şu bir daha giymemeye yemin ettiğiniz...
Boş ver şimdi yemini.Çıkıp onu karşıla.
Harry kapıya çıkarken, Penn de üstündeki Bourbon kokusunuı gidermeye ve eski karısının aldığı ceketi giymeye çalışıyordu. Ceket işe yaramamıştı. Pantolonun bacak kısmına su döktü. Bourbondan ıslanmış olacağına suyla ıslanmış olacaktı.Nedense bu hanımın üstünde iyi etki bırakmak bir anda önem kazanmıştı.
Phil merdivenlerden çıkarken Harry'ye baktı. Benim eski arabamın evin önünde durmasında bir sakınca olmadığından emin misin? diye sordu. Ama yanıtı almaya zaman bulamadı. Birden kendisini Penn'in çelik gibi sert, güçlü göğsünde buldu. Ve kokuyu hemen fark etti. Aman Tanrım, diye mırıldanınca kendisini saran kollar gevşedi. Pazar akşamı olmadan sarhoş mu oldunuz? Sesindeki düş kırıklığını gizlemek çok güçtü. İçki ve sigara içenleri hiç sevmezdi ve her iki türden de uzak durmakta kararlıydı.

Hayır, sarhoş değilim. Bir bardak içtim, ama onu da üstüme dökmeyi başardım. Sarhoş bile olsam, sen kim olu...Kahretsin! Phil onun kendini güçlükle zaptettiğinin farkındaydı. Bastırdığı öfkesi yüzüne vurmuştu. Genç kadın bu otoriter adamın sözlerini yutuşunu keyifle isliyordu. Kendi kızgınlığı geçmişti. Genç adamın elleri sanki radarla yollarını bulup omuzlarını tutmuşlardı.
Komik mi buldun, Peabody?
Hayır, tabii ki hayır Her şeyden önce patron oydu. Bu konuda genç kadının hiç bir kuşkusu yoktu.
Sanırım üstünüze bir şey dökmüşsünüz, dedi iyi huylu bir tavırla. Genç adam da bu fırsatı iyi değerlendirdi. Evet, dedi kibarca. Phil'in omzundaki elleri de artık daha kibar tutuyordu onu. Sanırım seni özledik. Genç kadın söyleyebilecek hiç bir şey bulamadı. Hele genç adam eğilip saçlarını, , sonra usulca dudaklarını öperken, nasıl düşünebilirdi ki? Yemek hazır, diyerek gülümsedi Penn. Won ton çorbası ve Mandarin Piliç. Mr.Yu gün boyu bunlarla uğraştı.
Bu tebessümün eritemeyeceği buz yoktu dünyada. Bu gülümseme genç kadının bütün ön yargılarını ortadan kaldırmakla kalmamış, söyleyeceklerini de düşünmesini sağlamıştı. Harika. dedi Phil. Bana on dakika izin verin, üstümü değiştireyim.
En iyisi yirmi dakika olsun, çünkü benim de üstümü değiştirmem gerek. Genç kadın kolunu uzatarak, Aynı yöne gittiğimize göre neden merdiveni paylaşmıyoruz? diye sordu.
Şiir mi bu? Yanıtını beklemeden onun koluna girdi genç adam. Mutfaktan kap kaçak gürültüsü ve tercüme dilmesi gerek kalmadan ne oldukları anlaşılabilen birkaç Çince sözcük duyuldu. Hr zamanki gibi Phil merdiven boşluğunun karşısındaki tabloya baktı. Ressam genç kadının yüzünde ilginç bir ifade yakalamıştı. sanki mutlulukla kutlama karışımı bir ifadeydi bu. Duraklamaları üzerine Penn, Ne var? diye sordu.
Tablodaki kız.. Daha fazla bir şey söyleyemedi. Sanki genç adamın gözündeki bandajların ardındaki göz yaşlarını görür gibiydi. Phil merdivenleri tekrar çıkmaya başladı. Bana öyle geliyor ki...
Robin, dedi yorgun bir sesle Penn. Adı Robin'di.
İdi mi?
Evet. Bu uğursuz sözcük konuşmayı kesti.Genç kadın onu odasına kadar götürdükten sonra kendi odasına gitti. Acele duş aldı, uzun dalgalı saçlarını fırçaladı, hafif bir ruj sürdü. Tam o anda iki oda arasındaki kapı vuruldu. şaşırıp kapıya doğru yürüdü. Bugüne kadar bu ara kapıyı kilitlemek aklının ucundan bile geçmemişti.
Penn içeri girerken, Gözünüze damla mı istiyorsunuz? diye sordu.

Sanırım zararı olmaz fazlasının. Penn hemen düşünüp hemen karar alan ve derhal söyleyen türden bir insandı. 'Sanırım' sözcüğünü kullandığına göre aklında başka şeyler de vardı.
Şuraya, benim yatağımın kenarına otur. Penn oturunca yatak çökecek gibi oldu. Phil genç adama istediği gibi bakabileceğini düşünerek sevindi. Çünkü genç adam nasıl olsa göremiyordu. Üstelik Phil'in aklından geçenleri okuyacak hali yoktu herhalde.
Genç kadın bir an için onu zevkle seyrettikten sonra gidip damlalıkla ilacı getirdi. Bu arada perdeleri de kapatarak içerisinin loşlaşmasını sağladı. Her zaman ki dozu koyuyordu, bu kez eli titredi.
Sinirleriniz mi bozuk, doktor? diye espri yaptı Penn.
Öyle görünüyor. Kız kardeşlerimle biraz tartıştım. Üçünden ikisiyle demeliyim. Tanrı aşkına gözlerinizi kırpıştırmayın.
Sende parmağını gözüme sokma. Üçünden ikisiyle mi? Bu hiç de fena değil.
Bu da size ne kadar kötü bir anne olduğumu gösteriyor. İki yetişkin egoist yetiştirmişim. Bu bandaj kaşınıza yapışıyor. Bu sabah kim yerleştirdiyse becerisizlik etmiş. Acıdı mı?
Tabii acıdı. Kaşımın yarısını aldınız., hanımefendi.
Bugün pek iyi bir günümde değilim anlaşılan. Doğru durun Tanrı aşkına. Bir sepet kedi yavrusundan betersiniz.
Bunu bana daha önce hiç kimse söylemedi. Gel yanıma otur., Phil. Sana söylemem gereken bir şey var.
Genç kadın eteklerini hışırtarak yürüdü ve yatağa oturdu. yatak gıcırdadı.
Sanırım bu yatak iki kişi için yapılmamış, dedi Aynı anda parmağının ucuyla Penn'in kaşlarını düzeltiyordu. Kaşlarının tamamı yerinde. Bugün daha iyi görebiliyor musun?
Eğer bütün ışıkları yakarsan göremem.
Hayır. Işıklar kapalı, perdeler de örtülü.
Öyleyse büyük ilerleme kaydediyorum. Haftaya pazartesi büyük açılış yapılacak. Doktor öyle söylüyor.
Haftaya pazartesi mi?
Öyle söyledim. Gelecek pazartesi
Sözcük oyununu kesmezsen kajının kalanını bandajla kopartırım. Sonra elinin yumuşak bir hareketiyle bandajı düzeltti ve hfifçe burnunu öptü Penn'in. Genç adam uzanınca Phil gülerek geri çekildi.
Ben senin dördüncü kız kardeşin değilim,
Oh, bunu çok ii biliyorum.
Genç adam Phil'in asla asla yapmayacağı bir açıklama bekliyor gibiydi. Neden bu erkeğe kendi için fazlaca değer taşımaya başladığını itiraf etsindi? İçinden alnına düşen saçı kaldırmak, rahatsız olan iki yüzünü öpmek ve.. zaten sorun da bu değil mkiydi? Gözleri açılıp da eskisi gibi görebildiğinde, Philomena yaşamının o sıradan gölgelerinden biri olacaktı. 'Ya sonra ne

yapacağım ben? Kardeşlerime gidip özür mü dileyeceğim?' diye geçirdi içinden.
Ne düşünüyorsun? Genç adamın sesi öyle yumuşaktı ki, sanki bir şey söylemek istiyor, ama cesaret edemiyor gibiydi.
Yo, hiçbir şey.Kız kardeşim sally, Won ton çorbası, Robbie'nin bundan sonraki protesto yürüyüşü givi pek çok şey. Bilemiyorum.
Genç adam elini yanındaki boş yere vurarak, Yine buraya otur, dedi.
Phil zarif bir tavırla onun daha da yakınına oturdu ve ayaklarını altına topladı.
Robert'la ilgili bir problemim var, dedi genç adam. Yasal bir problem.
Evet, biliyorum, Bilinçsizce uzanıp onun elini tutup kucağına, sıcak parmaklarının arasına aldı.
Dünyada sır diye bir şey kalmadı mı?
Mutfakta sır olmaz.
Genç adam onun llerini hafifçe sıktı. Gözlerim gelecek pazartesi açılacak. Oysa duruşma bu perşembe. Öyle mi?
Perşembe günü mahkemede aleyhime iki nokta olacak. Birincisi, göremiyorum. İkincisi gerçek bir ailem yok. Tanrım, bunun böyle biteceği kimin aklına gelirdi?
Aslında aleyhinize üç nokta var. Robbie ondan nefret ettiğinizi sanıyor.
Aman Tanrım, bir de bu olamaz. Nereden biliyorsun?
Kendisi söyledi. İkinizin de nefret ettiğinizi düşünüyor. İkinizin de.
Sana epey şey anlatıyor dernek.
Yo, o kadar değil. O sadece çılgıncasına üzgün. Aslında benden de sizlerden fazla hoşlandığı yok. Sadece benden daha az nefret ediyor.
Ama onunla anlaşabiliyorsun. Bu da benim becerebildiğimden çok fazla.
Annesi de mi beceremiyor bunu?
Sana daha önce de söylemiştim. Annesi öldü.
Doğrusu bu öğrenmek istediğimden de karışık. Lütfen bu konuda başka bir şey anlatmayın. Benimle konuşmak istediğiniz neydi?
Ben.. Hafifçe öksürerek boğazını temizledi. Seni başka bir iş için daha tutmak istiyorum.
Ben.. Birden genç kadın ürktü. Ben sadece daktilo kullanmayı bilirim. Başka nasıl bir iş yapabilirim?
Genç adam söylediklerini vurgulamak istercesine onun ellerini sıktı. Bu çocuğu istiyorum. Eli acıyan Phil'in iniltisi onu kendine getirdi. Ah, özür dilerim.Galiba hep böyle yapıyorum. Bana en yakın olan insanları incitiyorum. Sonra sözcükler makineden çıkıyormuşçasına , kesintisiz dökülmeye başladı ağzından.
Tek ümidim perşembe günü o mahkeme salonuna, kolumda anlayışlı ve mutlu bir eş ve yanımda bu ikiliye eşlik eden bir çocukla girebilmek. Tek umudum bu! Perşembe sabahından önce evlenmem gerek. Bu geçici olarak görme yetisini kaybetmiş ve uzun süredir ülke dışında yaşamış biri için

oldukça zor bir şey. Üstelik önümde uzun seçenekler de yok. Bu nedenle bu rolü oynayacak birine ihtiyacım var. Bir an durakladı. Yorum beklercesine başını bir yana eğdi. Genç kadın hiç bir şey söylemedi. Bunun üzerine Penn derin bir soluk alarak devam etti.Olayın geçici niteliğini kabul etmeye gönüllü biri olmalı. Bu nedenle benimle evlenmeni istiyorum, Philomena.
Ne yapmamı isti...
Evlen benimle. Ayarlayabilirsem, salı günü.
'Eh' diye düşündü genç kadın. 'En azından bana Peabody demedi. Bu da lehime bir puan!'
Evet?
Düşünüyorum, dedi öfkeyle. Eminim hiçbir kızın bunu duyar duymaz sevinçle ayaklarınıza kapanacağını tahmin etmiyorsunuzdur. Düşünüyorum.
Bekleyeceğim.
O kadar sabırlı olmayın. Düşünme sürecimin önümüzdeki otuz dakika içinde sona ermesini de beklemeyin. Neden inip yemeğinizi yemiyorsunuz? Sizi aramak için Harry'nin yukarı geldiğini duyuyorum.
Birlikte ineceğiz. Ayağa kalktı. Genç kadının da kalkması için elinden tuttu.
Ama genç kadın kabul etmedi. Siz gidin, dedi. Nedense bütün iştahım kaçtı.
Ama konuyu düşünüyorsun, değil mi?
Evet. Ama benim açımdan bütün bunlar Robbie adına yapılacak şeyler. Önce onunla konuşmalıyım. Sadece Robbie için değil. Sana bütün bunlar için de müteşekkir olacağım Philomena. Senden hoşlanır gibiyim. Bandajlarım açılınca senin için bir şeyler ayarlarım. Bir daha çalışmak zorunda kalmazsın, inan bana.
Ya! Demek size göre Robbie Wilderman'a annelik yapmak ömür boyu güvenceli bir pazarlık. Pazarlığın içinde siz de varsınız üstelik.
Söz veriyorum, her şey daha iyi olacak. Yine o 'Her şeyin başında ben varım' tonuyla konuşmuştu.
Evet, eminim. Üstelik bu geçici bir durum olacak. Şimdi beni gerçekten kızdırmadan önce gidip yemeğinizi yiyin.
Genç adam fısıltı gibi bir sesle kadınlar hakkında bir şeyler mırıldandı. Phil ona yardım etmeye çalışmadı. Neyse ki Harry kapının önünde onu tuttu.
Genç kadın oturduğu yerden kalkmadan düşünmeye koyuldu.
Erkekler böyleydi işte. Kekin üstüne krema koymayı bile düşünmemişti.
İnsan biraz güzelleştirmeye çalışabilirdi bu teklifi. Oysa Penn olduğu gibi önüne koyup kabul etmesini beklemişti. 'Benimle evlen ve Robbie'yi kurtar!'
Tahammül edilmez bir çocuğun tahammül edilmez bir babasıydı bu adam.'
Aman Tanrım! Ben bir tür mazoistmiyim yoksa? Annemin rolünü üstlenip gençliğimi tükettim. Üstelik çok iyi bir iş başardığım da söylenemez. Şimdi daha da kötü bir karmaşanın içine giriyorum. Geçici sözcüğü ne kadarlık bir zamanı içeriyor?Gözlerindeki bandaj çıkartılınca beni görürse ne olacak? Kız

kardeşlerim konusundaki deneyimim bu oğlan çocuğunda yeterli olacak mı bana? Aman Tanrım', diye düşündü Phil.
Orada bir saat boyunca oturup düşünürken bu konuyu eşit şartlarda değerlendiremediğini hissetti. Bu eşitsizliğin nedeni de ona duyduklarıydı. Aklına bu konu geldikçe asabileşiyordu. Sonunda beynindeki tartışmayı kesti. Saat yedi olmuştu ve yapması gerekeni yapmakta kararlıydı.
Robbie'nin odası kendisininkine yakındı. İçeriden stereo müzik sesi geliyordu. Duvarlar kalın olmasına rağmen ses o kadar yüksekti ki koridorlara taşmıştı. Phil omuzlarını silkti. Dört yıl kadar önce Sally heavy metal dedikleri müzik türüne kapılmıştı. Gençlerin müzik tutkusuna alışıktı.
Kapıyı vurdu, biraz bekledikten sonra içeri girdi. Robbie kopüterinin önüne oturmuş bir sözcük oyunuyla oynuyordu. Kolonları ondan uzakta duruyordu, sağ ayağıyla müziğe tempo tutuyordu. Dağınık saçlarına bakılırsa sadece on saniyelik bir duş almıştı. En sevdiği bluciniyle mavi bir pijama üstü giymişti.
Phil omzunun üstünden eğilip amfiyi kapatınca çocuk yerinden sıçradı. Hey, diye bağırdı. Sonra onu görünce sustu. Sandalyesine oturup tekrar tuşlara basmaya başladı.
Seninle konuşmam gerek, Robbie. Çocuk arkasını dönmeyince uzanıp kompüteri de kapattı. Bütün ışıklar söndü. Bunun üzerine çocuk yüzünü döndü. Onun döner bir sandalyede, yani aslında bir tür büro koltuğunda oturduğunu görünce Phil'in içi sızladı.
Sayende bütün programı kaybettim. Yeniden hazırlamam gerekecek.
Bunu başka zaman yaparsın. Bazı sorularım var. Açık ve keskin cevaplar istiyorum. İyi dinle. Son iki sözcük beklediği etkiyi göstermişti. Demek ki erkek çocuklarda da işe yarıyordu bu. Kim bilir belki de anne olmayı gerçekten öğrenmişti.
Eee? Meraklanmıştı Robbie. Genç kadın etrafına bakındı. Odada üstleri elbiseler, kitaplar, video bantları ve bir yığın şeyle dolu dört sandalye vardı.En yakındakinin üstündeki dergileri yere bırakıp oturdu.
Hey diyerek itiraz etti çocuk. Genç kadın odada gözlerini gezdirince Robbie'nin yüzü kızardı.Evet, temiz değil. Ama o kadınların her ggün girip her şeyimi dağıtmalarına izin veremem.
Baban gibi konuşuyorsun. yarından itibaren burayı toplamazsan, ya Cecily ya da ben toplayacağız. Çocuk onun söylemek istediğini anlamıştı.
Bunun için mi geldin? Programımı bunun için mi bozdun?
Hayır, dedi kararlı bir sesle. Oğlan da heyecanlanmıştı. Sandalyesinde kıpır kıpırdı baban, dedi Neden bilmem, ama seni seviyor.
Hayır!
Evet. Bana öyle söyledi. Neden, bilmem.Sen gerçek bir kaktüssün çünkü.
Robbie başını kaldırdı. Bu ne demek?
Şu haline bak. İnsan birini sevince bazen sarılıp öpmek ister. Ama bir de kendine bak. Sen tıpkı bir kaktüs gibi, adeta dikenlerle kaplısın. Sana

sarılanın vay haline. Sana bir şey söyleyeyim mi? Dünya sevilmek istemeyen insanlarla dolu ve hiç kimse sevmiyor onları. Almak için vermesini de bilmek gerek.
Çocuk bütün bunları biraz düşündü. Babam beni seviyor mu? diye sordu sonra.
Elbette. Neden bu mahkeme işiyle uğraşıp duruyor sanıyorsun?
Çünkü parayı istiyor.
Phil güldü. Erişkinlere katı, acımasız davranabilirsiniz, ama onlara böyle gülemezsiniz. Baban bu şehri satın alabilecek kadar zengin. Belki başka yerleri almaya bile yeter parası. O sadece seni istiyor. Nedenini bilmiyorum. Sen biliyor musun?
Evet. Sanırım biliyorum. Uzun zamandır bana kimse sarılmadı. Sanırım evde kadınlar olunca buna katlanılıyor.
Sanırım. Ve senin bir sorunun var, Robbie.
Çocuk merakla bekliyordu.
Annen seni istiyor ve yeni bir kocası var. Ondan hoşlanıyor musun? Kocasından?
Ona tahammül edemiyorum. Ne balığa çıkmayı seviyor, ne yüzmeyi, ne de başka bir şeyi. Üstelik kömpüterler hakkında da hiç bir şey bilmiyor. Düşünebiliyor musun?
Evet. Düşünebiliyorum. Öyleyse annenin yeni kocasından hoşlanmıyorsun ve...
O benim annem değil.
Ah, unutmuşum. Bir süre sustu. babanın yeniden evlenmeyi düşündüğünü biliyor muydun?
Bir kadınla mı?
Bu normal değil mi?
Hayır, bilmiyordum. Ondan da hoşlanmayacağımdan eminim.
Bu çok kötü. Phil ayağa kalkıp elbisesinin eteğini düzeltti, kapıya doğru yürüdü. Seninle iyi arkadaş olamasak da...
Yani seninle mi evlenmek istiyor?
Bu o kadar kötü mü? Ben bir film yıldızı değilim.Ama benimle evlenmek istiyor.
Peki evlenecek misin?
Bilmiyorum, Robbie, dedi dürütçe. Bu sana bağlı. Bu bir devrime neden olacaksa, hayır, onunla evlenmeyeceğim. Seninle ben barış içinde yaşayabileceksek, denerim, diye düşünüyordum. Ne dersin?
Çocuk sandalyesinden kalkmış ona doğru yürüyordu. Tuhatfı ama yüzünde babasını çağrıştıran bir ifade vardı. On üç yaşında olmasına karşın, şimdiden boyu Phil'den iki üç santim uzundu. Genç kadının ayağındaki topuklu ayakkabılar olasa daha da uzun olacaktı.

Yaklaştıkça yüzü aydınlanıyordu çocuğun. Şimdi genç kadına tepesinden bakıyordu.
Robbie onun elini tuttu. Sana bir şey göstermek istiyorum, dedi. Birlikte dışarı çıktılar, merdivenlere doğru indiler. Basamakların sonunda Yu duruyordu.
Siz yemiyor musunuz? İkiniz mutfağa gelin. Artanlarla idare edin. Çorba sıcak.
Phil merdivenlerin başında durdu. Robbie ona bakarak gülümsedi. İnmeye başlayıp tam kıvrımda durdular. İşte, diyerek genç kadının tablosunu gösterdi çocuk.
Şu mu? O tabloyu çok beğeniyorum.Kim o?
O...o benim annem. Çocuğun sesindeki acı belirgindi. Phil merdivene çöküp onu da yanına oturttu. Birlikte tabloyu seyretmeye başladılar.
Demek bu annen. Tabloya her bakışımda aşina bir şey yakalıyordum, ama bir türlü nereden tanıdığımı anlayamadım. Daha önce onu hiç görmediğimi biliyorum.
Onu ben de daha önce göremedim. Ben bir yaşındayken ölmüş.
Uzun zaman önce. Korkarım o zamandan beri de kimse seni kucaklamamıştır.
Çocuk boğazını temizledikten sonra rahat bir tavırl, Hayır, dedi. Farkına varmadan Phil'e yakınlaşmıştı. Birden ona sarılıp ağlamaya başladı. Üstelik hıçkırıklara boğularak. Genç kadın ona sarılarak teselli sözcükleri mırıldandı ve yatıştırmaya çalıştı.
Bir kaç dakika sonra fırtına dinmişti, ama hıçkırıklar bir süre devam etti. Çocuk gözlerini kurulamak için cebinden bir mendil çıkarttı. Tabii kirli bir mendildi bu. Her ev kadını gibi Phil de bunu fark etmişti.
Bak incinmediğine göre gerçek bir kaktüs olamam ben.
Sanırım gerçek bir kaktüs değilsin. Yanılıyor olabilir miyim? Evet, bir kez yanılmışım. Ama bu on sekiz yıl kadar
önceydi. Birlikte güldürler. Genç kadın zarif bir hareketle ayağa kalkarken onu da kaldırdı. Sonra çocuk kollarını
Phil'e dolayıp, yanağını yanağına dayadı.
Az sonra genç kadın, Bu tabloda beni rahatsız edenin ne olduğunu hala anlayamadım, dedi.
Çocuk gülerek ondan ayrıldı. Çok basit.Ona çok benziyorsun, oldu cevabı.
Bu hoşuma gitti. Ona nasıl benzeyebilirim ki?
Belki tam olarak değil, ama nasıl söylesem... bazı bakımlardan ona benziyorsun işte
Bu konuda sana güvenmeliyim sanırım.Artık gerçekten acıktım. Neden aşağıya inip bir şeyler atıştırmıyoruz.?
Peki babama ne söyleyeceksin?
Sence ne söylemeliyim?

Bence... bilmem. Sanırım, sen her çocuk için iyi bir anne olursun.Benim ihtiyacım yok, ama sen harika bir anne olursun.
Ama sana değil Çocuğun yüzüne yine o inatçı ifade gelmişti. Hiç değilse şu benim yaşlı kemiklerime acı. Mutfağa götürüp karnımı doyur benim. Bu arada babana ne söyleyeceğime karar verirsin. Bana bir tavsiyede bulunmayacak mısın?
Hayır! Robbie mutfaktaki masaya oturduğunda ise yüzünü büyük bir çorba kasesinin arkasına gizlemişti. Phil mutfak kapısında elleri belinde duruyordu. 'Seni ikna ettim sayılır. Bir sonraki sefer her zaman vardır küçük' İçinden bu sözcükleri geçirirken Penn'e ne söyleyeceğine çoktan karar vermişti bile.
Bölüm Yedi.
Phil, Penn'i yakalayana kadar epey zaman geçmişti. Sonunda onu bulduğunda akşam olmuştu bile. Saatin ilerlemesine karşın güneşin sıcaklığı hala hissediliyordu. Genç adam evin arka tarafındaki salıncaklı koltuğa oturmuştu. Etrafta başka kimse yoktu. Phil biraz uzakta durup onu seyretti. Penn'in ayakları havuzun kenarındaki betonun üzerindeydi. Spor gömleğinin düğmeleri açıktı. Rengi atmış blucini adaleli bacaklarını sımsıkı sarmıştı. Genç kadın, 'Çok yakışıklı,' diye düşündü. Bu sırada genç adam sağ eliyle gözlerindeki bandajlara dokundu. Yapma! Phil farkına varmadan çığlığı basmıştı. Derhal onun yanına gitti. Sakın yapmayın!
Neyi yapmayayım? diye sordu penn gülerek.
Bandajlara dokunmayın. Sadece bir hafta kaldı. Onları bu ışığın altında açarsanız...
Ne olur?
Benimle alay etme. Ne olacağını benden iyi biliyorsun. Ben doktor ya da hemşire değilim, ama eminim ki... Aması, benim yanlış bir şey yapacağımdan eminsin Kahkahalarla gülüyordu genç adam. Benim için çalışan hiçbir personelim senin kadar endişelenmiyor sağlığım konusunda, Peabody 'Personelinden biri! İşte benim hakkımdaki düşüncesi sadece bu. Dün geceki harika düşlerim boşmuş.' Genç kadın koltuğun yanında durmuş ellerini ovuşturuyordu.
Bana bir şey söylemeye geldin sanırım
Sana şunu söylemek istiyordum. Robbie'yle şey hakkında konuştum. Şey... söylediklerin hakkında Öyleyse her şey Robbie'ye bağlı, öyle mi?
Öyle elbette değil mi? Bana başında böyle söylemiştin
Genç adam elini ona doğru uzatınca Phil hemen uzanıp tuttu ve unun isteğine uyarak salıncağa oturdu. Olabildiğince uzağa oturmaya özen göstermişti aslında.
Hem de çok kötü bir şekilde söyledim, değil mi? diye sordu Penn.
Evet! Ama bunu söylerken eli hala onun elindeydi.
Ben iyi bir konuşmacı değilim, Philomena. Aslında sadece Robbie için değildi teklifim. Biraz da benim içindi. Bir eşe ihtiyacım var.Hemde çok.

Körü körüne seçtiğiniz için de kötü bir eş seçiyorsunuz
Körü körüne bir seçim mi?Gerçekten mi?
Ben...özür dilerim. Göremeyişinizi kastetmemiştim
Eli elini de Phil'in avuçlarına koydu Penn. Sana, bir eşe ihtiyacım olduğunu söylüyordum, Philomena. Senin gibi bir kadına. Senden çok hoşlanıyorum
Bu da doğrusu sosisli sandviçten daha heyecanlandırıcı bir cümle değildi. Ama hiç yokken iyiydi elbette. Çünkü o da Penn'den çok hoşlanıyordu. Ben de sana, hala istiyorsan, seninle evlenebileceğimi söylemeye gelmiştim,Penn.
Ya! Bu kısacık nidada büyük bir rahatlama vardı. Genç adam salıncaktaki yerini değiştirip Phil'e yaklaştı.
Tam Phil'in istediği gibi! Genç adamın kolu omzunu sarıyor, bacağı bacağına dokunuyordu. Phil'in ayakları yere değiyordu. Ama nedense yüreği bulutların üstünde gibiydi.
Öyleyse artık nişanlı sayılırız, değil mi?
Sa...sanırım.
İyi.Peki şeyi nereye koydum? Hay aksi! Genç adam ceplerini yoklayıp soruyordu. Bu arada da dirseği genç kadının göğsüne çarpıyordu. Ah! sonunda elini cebinden çıkardı. Elinde küçük bir kutu vardı. Kapağını açıp Phil'e uzattı.
Genç kadın elmas yüzüğe büyülenmiş gibi bakıyordu.
Bu herhalde filmin bayan kahramanının, 'Benim mi?' dediği an olmalı, diyebildi.
Evet. Sanırım çok film seyrediyorsun, değil mi?
Hayır. Genç kadın duygularını bastırmaya çalışıyordu. Ama çok kitap okurum. Şimdi ne yapa...
Hiçbir şey yapmayacaksın, diyen Penn yüzüğü kutudan alıp genç kadının elini tuttu, uygun parmağını bulup taktı.
Genç kadın şaşkınlıkla, Tam bana göre, dedi.
Elbette.
Elbette! Siparişi veren Penn olduğuna göre mutlaka uyardı yüzük. Kendisini haftalardır olmadığı kadar mutlu hissediyordu.
Harika!
Elbette.Böyle konuşmaya devam edersen birinin seni vurabileceğini hiç düşünmedin mi?
Eminim biri vurur, ama bu, sen olamazsın, Peabody.
Haklısın, dedi, içini çekerek. Bana bu kadar güveniyor musun?
Genç adam tekrara kolunu Phil'in omzuna dolamıştı.Parmakları genç kadının göğsünün bir kaç santim ilerisindeydi. Phil'se başını onun çenesinin altına dayamıştı. Bu sırada Penn, Sana güvenmek mi? Son günlerde bu kadar riskli bir şey yaptığımı sanmıyorum, dedi. Genç kadının başını kaldırmak üzere olduğunu görünce, Yo, kıpırdama, diye emretti.
Zaten kıpırdamak Phil'in işine gelmiyordu. Penn diğer elini beline doladı.

Sen gerçek bir kadınsın, Philomena. Hemde harika bir kadın. İyi bir çift olacağız.
'Tabii olacağız', dedi Phil öfkeyle kendi kendine. 'Bir süre için.Ama sonra? Adam sende! Sonrasını düşünmeyeceğim.' Şu anda ise ayaklarını altına alıp, oa biraz daha sokulmaktan başka bir şey düşünmüyordu.Bu sırada genç adam elini onun vücudunda gezdiriyor, göğüslerini okşuyordu. Phil haz içerisindeydi. Genç adam içini çekti.
Deneme yapmaya alışık değil misin? Sesinde garip bir şey vardı. Sanki mücadele ettiği bir duyguyla meşguldü. Nişanlınla bile mi?
Daha önce hiç nişanlanmadım ki. Formaliteleri bilmiyorum, diyelim.
Birlikte sallandılar salıncakta. Genç kadın onun sıcaklığının tadına varıyordu.
Sonra bu düşşel ortamın içinden onun sesi duyuldu. Sonra salı günü eleniriz.Yargıç Caldwell bizim için yapar bunu. Sonradan duyururuz.
Hizmetkarlarla Robbie'yi de gönderiri bir iki günlük balayı yaparız.
Phil'in düşleri kırılmıştı. Portakal çiçekleri, gelinlik ve 'İşte gelin,' sesleri. Hepsi güme gitmişti. Ne olursa oldun o bir erkekti. Bir bakirenin düşlerinden ne anlardı?
Tanrım, diye mırıldandı genç adam. Bana ne yaptığını anlamıyorum, Peabody. Belki eve girsek daha iyi olur. Bu göz yaşları da nesi? Ne oldu?
Phil gözlerini kuruladı.
Ne oldu diye sordu genç adam tekrar.
Hiç. Bazen kadınların içinden ağlamak gelir. İnsan her gün evlenme teklifi almaz ki. Of, kendimi tutamıyorum. Gözlerine yine yaşlar doldu. Onun kollarından kurtulup eve doğru koştu. George'un hala yemeklerle uğraştığı mutfağa attı kendini.
Hey, ne oldu? diye sordu yaşlı adam. Aynı zamanda kollarını açmıştı. Phil kendini onun kollarına bıraktı. Ben...Penn'le ben... Ağlamaya devam ediyordu. Biz evleneceğiz.
Mr. Yu kahkaha atarak, Doğrusu, yeterli bir sebep, dedi.
Penn gerekli bütün hazırlıkları yaptı.Belki de sekreteri yapmıştı. Pazartesi günü Doktor Hanson eve gelip kan örnekleri aldı, Phil'i kutladı ve yine işinin başına koştu. Doktoru eve getiren Harry onun hep meşgul olduğunu söyledi.
Öğleden sonra Rose, yüzünde endişeli bir ifadeyle geldi. Kendileriyle ilgili bir sorun olabileceğini sanmadı. Yeğenin o kadar hastaysa Frank seni derhal San Fransisco'ya götürebilir. Hayır, sorun olmaz. Harry, Penn'le eve döneceklerini söyledi. Mr. Yu da arkada bir yerde olmalı, dedi Phil kadına.
Frank giderken Cecily'yi de evine bırakacağını, Rose'un ona ihtiyacı olmadığından emin olana değin de şehirde kalacağını söyleyerek gitti.
Robbie saat ikide okuldan dönene kadar Phil evin içinde dolaşıp durdu. Mary de peşisıra dolanıyordu. Bu sırada Phil birinin evin beyine yemek hazırlaması gerektiğini, bu insanında kendisi olduğunu düşünerek derhal mutfağa girdi.

Saat üç civarında hölün önüne gelen sesleri duydu. Büyük ön kapı hızla çarptı. Holden ayak sesleri geliyordu. Phil sevinçle gülümsedi. Ellerini Rose'nin önlüğüne kuruladı. Penn eve umduğundan da erken dönmüştü. Hemen önlüğünü çıkartmaya başladı. Aslında yemek pişirirken gelen misafiri önlğkle karşılardı, ama Penn'i hem de tam evlenecekleri sırada önlükle karşılaması hiç de doğru olmazdı. şansına boynundaki düğümü çözemiyordu. Saçlarına takılmıştı düğüm. Sonunda hole çıktığında gelenin Penn olmadığını gördü.
Mary kitaplığın girişinde duruyordu. Merdivenlerin başında ise garip bir çift vardı. Robbie de merdivenden inerken yarı yolda donakalmış gibiydi. Havanın sıcaklığına rağmen kürk giymiş olan sarışın kadın uzun boyluydu. Aristokrat bir havası vardı. Yanındaki adam da zayıf ve uzun boyluydu. Zayıf yüzünü bıyık ve sakalla gizlemeye çalışıyordu anlaşılan. Phil, Robbie'yle onların arasına girerek, Kimsiniz? diye sordu.
Aristokrat görünümlü kadın, Sizi ilgilendirmez, dedi sert bir ifadeyle. Emrimizdeki insanlarla tartışmak zorunda değilim. Hadi Robbie, derhal gidiyoruz.
Çocuk merdivenlerden yukarı çıkarak, Hayır, dedi. Beni götüremezler,Phil.
Ben çocuğun annesiyim. Buraya gel Robert. Şimdi, duyuyor musun?
Demek öyle? dedi Phil. Yasanın dokuz maddesi mülkiyete ilişkindir. Eee... Bayan adınız her ne ise, çocuğun annesi şu hanım. Duvardaki tabloyu işaret etti. Ve babasının iznini almadan Robbie'yi bu evden çıkartamazsınız.
Bu saçmalıklarla uğraşmak zorunda değiliz. Donald çocuğu al. Derhal!
mary, polisi ara. Çocuk kaçırma girişimini ihbar et. Phil'in bu emri üzerine bütün gözler hizmetçiye döndü. Telefonun yanında durmasına karşın elini uzatmıyordu bir türlü.
Eloise?
Donald'ın bu işe karışmak istemediği çok belirgindi. Ama kadın, Al çocuğu, diye emretti. Evde yalnızlar. Sonra dikkatine Phil'e çevirerek, Senin kim olduğunu bilmediğimizi de zannetme. Bu evde yaşıyorsun, nedense de Penn'in bitişiğindeki odada. Dur hele, yargıç bunu bir duysun. Elimizde resimler de var.
Donald sonunda kararını vermişti. Eleise'in yanından geçerek merdivenlere yöneldi. Phil derhal onun önüne geçerek hızını kesti. Robbie, doğru odana. Pencereden sark ve Mr. Yu'yu çağ ır.
Donald bir an durakladı. Mr. Yu da kim?
Çinli bahçıvan, dedi Eloise. En az seksen yaşında vardır.
Robbie bu arada merdivenlerden yukarı koşmaya başlamış, Donald'sa ayağını bir sonraki basamağa koymuştu. Phil unun tam önünde yavaş yavaş geriliyordu. En iyisi bu işte vazgeç Donald, dedi yumuşak bir sesle. İncinecek olan sensin sonunda. Tabii aslında seni hallettikten sonra sevgili karına da bir kaç yumruk saklayabilirim. Bu da mahkemede çok etkili olur, değil mi?

Adam tereddüt etti. Karısı, Hadi, diyordu. Adam da harekete geçti. 'Ne aptalca şey,' diye düşündü Phil. 'Burada durmuş bu tavşanla uğraşıyorum. Ama büyük bir tavşan. Bir silaha ihtiyacım var.' Artık ikinci kat koridorundaydılar. Adım adım Robbie'nin odasına yaklaşıyordu. Çocuğun avaz avaz bahçeye bağırışı duyuluyordu. Yatak odasının kapısı açıktı. Phil, geri geri giderek odaya girdi ve aradığını buldu.
Bulduğu şey insanın her Amerikalı çocuğun odasında bulacağı türden bir şeydi: Beyzbol sopası. Onu eline alıp, Merak etme, Robbie, dedi. Her şey yolunda artık.
Sen öyle zannet, dedi Donald. Ama henüz sopayı görmemişti. Bu veledi yanıma alıp gideceğim ve...ahh! Sopa kafasına iner inmez adam kendisini yerde buldu.
Merdivenlerden başka ayak sesleri duyuldu. Yüksek topuklu ayakkabı sesleri. Eloise öfkeli bir yüzle kapıda belirdi. Kalk, Donald. Çocuğuda al. Donald! Ve çığlığı bastı. Ne oldu sana?
Phil gülümseyerek, En iyisi onu topla da git. dedi. Donald birden bugün çocuk kaçırmaktan vazgeçti. Beyzbol sopası hala elindeydi. Eleise dikkatle uzaklaştı.
Donald'ı da al öyle git. Önümüzdeki bir kaç gün içinde buralardan çöpçü geçmeyecekmiş.
Bunları yargıca anlatayım da, sen o zaman görürsün neler olacağını. Artık çocuğun vesayetini tamamen alacağımdan hiç kuşkum yok! Geri geri giderken Mr. Yu'ya çarptı.
Yaşlı adam Eloise'i iterek geldi. Çocuk kaçırıyorlar ha? Judo numaralarımı tatmak ister misiniz? Bir kaç kemik kırabilirim.
Eloise'nin yüzü birden soldu. Yo, yo... Gidiyoruz. Özür dileriz. Kalk, Donald! Donald olduğu yerde kalmayı tercih edecek gibi görünüyordu, ama Mr. Yu üstüne gelince ayağa kalktı. Çinli bahçıvan kapıyı gösterince dışarı çıktılar. Kalan üçü dış kapının sesini duyana kadar bekledikler kahkahayı.
Phil, Gerçekten judo biliyor musun? diye sordu merakla.
Ben mi?nereden bileyim. Bütün yaşantım California'da geçti. Sadece beyzbol bilirim. Judo bilmem. Judo Japon oyunudur zaten. Ayrıca beni neden çağırdınız. Kamelyalarla ilgileniyordum. Gelecek ay sergi var. Fideleri hazırlamalıyım.
Özür dilerim, dedi Phil. Beyzbol sopasını daha önce bulamamıştım da.
Mr. Yu gülümsedi, onu selamladı ve çıktı. Sessiz sedasız gölge gibi çıkıp gitmişti yaşlı Çinli. Phil,Ne harika adam, diye söylendi ardından. Harika bir büyükbaba olurdu.
Mr. Yu mu?
Başka kim olabilir?
bunu niçin yaptın? diye sordu Robbie.O adamla benim yüzümden kavga etmen gerekmezdi. Senden çok daha iri bir adamdır.

Evet, ama benim de sopam vardı.
Bunu sadece benim için mi yaptın?
Evet, sadece senin için. Niye sordun?
Buna pek alışık değilim de. Aynada kendisini gülümserken yakaladı ve hemen o normal çatık kaşlı halini takındı.
Philomena ıslık çalarak merdivenleri çifter çifter indi. Korsanın ve Robbie'nin annesinin tablosunun önünde biraz durakladıktan sonra indi.
Kapıda Mary paltosunu giyiyordu.
Ayrılıyor musun buradan?
Sanırım, ayrılsa daha iyi olur, dedi hizmetçi. Ben...
Biliyorum. Başından beri onlar adına casusluk yapıyorsun bu evde. Genç kadının sesinde acı bir ifade yoktu. Kadının ihtiyacını anlamıştı. Onlara haber vermen için sana para ödediler mi?
Evet. Paraya ihtiyacım vardı. İşimi kaybettiğim için çok üzgünüm. Hep bebek için yaptım.
Biliyorum, Mary. Bütün bu konularla geçen cuma ilgilendim. Yaptığın o kadar korkunç bir suç değildi. Tabii eğer bir daha yapmayacağından emin olursak. İşinden ayrılmana gerek yok. Eğer bize tahammül edemiyorsan o başka.
Ayrılamama gerek yok mu
Hayır, yok. Ayrıca gelecek hafta her şey yoluna grdikten sonra, Mr. Wilderman'la oturur istediğini konuşursun. Bütün bunların bir tür şok etkisi yaptığını biliyorum. Şimdi evine git. Bir kaç gün izinlisin. Bu konuyu ikimizden başka kimsenin bilmesine gerek yok. Ayrıca benim ne kadar zayıf bir hafızam olduğunu öğrenince şaşıracaksın.
Kadının gözlerine yaşlar dolmuştu. Bir an düşündü, sonra başını sallayarak kapıya döndü. Çarşamba günü döneceğim.
Ve tabii evin yükü de abana kaldı dedi Phil kendi kendine. Hopl bir şey kokuyordu. Aman Tanrım, pastalarım.
Tabii yanmaya yüz tutmuşlardı. Penn'in arabası evin önüne gelir gelmez Robbie koşup, babasına olan biteni anlattı. Bu arada Phil önlüğünü çıkartmaya fırsat bulamamıştı.
Yemek iyi geçti. Ama Phil, cevaplaması gereken o kadar çok soruyla karşılaştı ki, diğerlerinin yemeği bittiğinde daha bir lokma yiyememişti. Yemeğin ortasında Frank içeri girince siniri tepesine çıktı.
Acil bir durum yokmuş. Rose'un ailesine bir şey olmamış. Biri telefonda gırgır geçmiş anlaşılan. Rose bunu öğrenince ortalığı birbirine kattı.Onu geri getirip evine bıraktım.
O gecenin ileri saatlerinde genç kadın duştan çıkıp üstüne kısa geceliklerden birini giydi ve pencerenin önüne giderek ay ışığını seyretmeye başladı. Kırk kilometre kadar ileride, dağların doruklarına kar yağıyordu. Aşağıda, Sacremento Nehri'nin aktığı yerde, vadide ise, bahar gelmeye yüz tutmuştu.

Phil şehrin ışıklarına bakarken, 'Demek zenginler böyle yaşıyorlar,' diye düşündü.
Birden arkasından bir ses duydu. Ara kapıya vuruluyordu. Manzaranın önünden isteksizce ayrıldı. Üstüne sabahlık giymesine gerek yoktu. Nasıl olsa göremiyordu Penn. Kapıyı açıp elini uzattı.
Ne yapıyordun? diye rahat bir ifadeyle sordu genç adam.
Hiç. Sadece pencereden dışarıyı seyrediyordum. Genç adam, bu onun en doğal hakkıymışçasına kolunu genç kadının beline doladı ve onu tekrara pencereye doğru götürdü. Alarma geçen Phil 'Bu sıradan bir temas' diyordu kendi kendine. Penn'in avucu, Phil'in ince belinin yuvarlak kalçalarıyla birleştiği yerdeydi. Parmak uçlarıysa kıpır kıpırdı.
Sanki tempo tutuyormuşçasına hafif bir temastı bu. Ancak parmakları kıpırdadıkça genç kadın geriliyordu. Saçlarının arasından kulağına, Demek Donald'a beyzbol sopasıyla vurdun? dedi.
O anda en doğru hareket gibi geldi bu. Ama sonra o, mahkemede kendi lehlerine olacağını söyledi. Umarım öyle bir şey olmaz.
Sanmıyorum. Düşündükçe daha da komiğime gidiyor olanlar.
Konuşma iki ayrı seviyede ilerliyor gibiydi. Sözlü olanıyla başa çıkabiliyordu genç kadın. Ama diğerine, adamın parmaklarının etkisine ister istemez otomatik olarak karşılık veriyordu. Kendini kontrol edemiyordu. İnce geceliği varla yok arasında bir şeydi. Zaten Penn'in eli de onun eteğinin bir kaç santim üstündeydi. Genç adamın eli yukarıya çıktığında durum daha da dayanılmaz oluyordu genç kadın için. Sonunda el tam göğsünün altına kadar ulaştı. Bu arada konuşma sürüyordu.
Yarın evleniyoruz. Bunu duyunca genç kadıniyice altüst olmuştu. Çünkü bu kadar karışık bir gün yaşarken düğün gününü unutmuştu.
Evet, evet öyle. U...umarım hava güzel olur.
İşte Phil, diyerek güldü genç adam. Yarın evleniyoruz ve sen havadan sudan söz etmek mi istiyorsun? En emin konu bu gibi geldi.
Güvencede olmak istediğini bilmiyordum.
Bunu her kadın ister. Bir kadının istedikleriyle erkeklerinki aynı değildir.
Aynı olmayan neymiş.
Evlenmek.Baştan aşağı sorumluluk ve duygu yüklüdür.
Anlıyorum. Bu sırada el hafifçe Phil'in göğsüne çıktı, göğüs uçlarına belli belirsiz dokundu ve çekildi.
Ben sadece iyi geceler demek istemiştim. Her şey iyi olacak., Philomena. Seni güven içinde yaşatacağım. Beni kapıya götür.
Onu kendi odasına götürürken, Bundan eminim, dedi genç kadın. Anlaşılan bu gece gözüne uyku girmeyecekti. Nitekim bütün gece vücudundaki o parmakları hissetti. İçinden, 'Keşke gitmek zorunda olmasaydı o parmaklar,' diye düşünüyordu.

Salı sabahı birlikte kahvaltıya oturular. Hepsi sessizdi o sabah. Robbie sandalyesinde neredeyse gülümseyerek gibi oturuyordu. Harry ise her zamanki ruh halindeydi. Penn derin düşünceler içinde görünüyordu. Haftalardır yaptığı gibi Phil, genç adama gazete başlıklarını okudu. Ama anlaşılan konuların hiçbiri Penn'i ilgilendirmiyordu bu sabah. Genç kadın okumayı kesince, okuması için ısrar etmedi.
Sana bir araba yollayacağım, dedi kısaca. Öğle üzeri sanırım. Seni orada karşılayacağım.
Phil araba gittikten sonra on dakika kadar daha kapının önünde kaldı. 'Ne düğün,' diye düşünüyordu. 'Seni orada karşılayacağım.' Aslında her düğünde böyle olmaz mıydı? 'Damak kilisede bekler, gelinde ona gelir. Çok normal! Hah!'
Arabayı öğle üstü beklediği için saat on buçuk sularında kapı çalınınca Phil şaşırdı. Az sonra Cecily genç kadının kız kardeşi Sally'yi içeri aldı. Sally ve yarım milyon paket doldu içeriye.
Soluk soluğa koltuğa kendini atan Sally, Bizi gerçekten kandırdın, dedi. Aman Tanrım! Resmen kafası koparılmış tavuk gibi oradan oraya koşturup duruyorum. Bu adam deli!
Hangi adam?
Evleneceğin adam. Şimdi her şeyi sırayla denemeliyiz. Üstünde değişiklik yapılması gerekebilir diye Mrs. Ralston bekliyor.
Mrs. Ralston mu? O da kim?
Belmain's Mağazası'nın terzi başısı.
Kendisi sizin yatak odanıza çıktı, diyerek söze karıştı Cecily. Ve beklemeye alışık birine benzemiyor. Ama sen... Kız kardeşinin ellerini tuttu Phil. Olduğun yerde kal.Bütün bunlar ne demek oluyor?
Beni dün sabah aradığında düşüp bayılacaktım neredeyse. Tabii senin bütün ölçülerini bilirim. Bunun için bana o müthiş arabanı yolladı ve birlikte Belamain's Mağazası'na gittik. Doğrusu seçmesini biliyor. Saatler sürdü. Yalnızca ben olsam parmaklarını kıpırdatmazlardı. Ama onun için her ağzını açtığında yerlerinden fırladılar. Ne iş yapıyor Tanrı aşkına? Altın madeni mi var yoksa?
Düzinlerce hem de. Ama ben hala neden söz ettiğini anlamıyorum. Hadi yukarı çıkalım. En azından Mrs. Ralston'u her ne için geldiyse fazla bekletmemiş oluruz.
Yatak odası işgal altındaydı! Mrs. Ralston'un getirdiği iki yardımcı kutuları boşaltıyor, gardıroba yerleştiriyorlardı. Onun bakışını fark eden kadın, açıkladı. Müstakbel kocanız eksiksiz bir çeyiz istedi, Miss Peabody! 'Her şeyden biraz', diyordu. ve tabii..
Pencerenin önündeki yapma mankenin üstündeki gelinliği görünce Phil'in neredeyse dili tutulacaktı. Portakal çiçekleri, danteller... Çok müthiş bir elbiseydi bu. Gelinliği görür görmez düğün marşını duyar gibi olmuştu.

Küçük bir altın taç ve duvak! Ağlamamak olanaksızdı! Sonunda genç kadın göz yaşlarına boğulduğunda diğerleri de ona katıldı. Sadece Mrs. Ralston, düşünecek başka işleri olduğu için bu sağanağın dışında kaldı.
Birkaç değişiklik yapılmasına karar verildi. Aslında kararı veren Mrs. Ralston'du. Phil çoktan vazgeçmişti tartışmaktan. Kendisini olayların akışına bırakmış, gidiyordu. Dekoltesini biraz daha açalım, diyordu terzi hanım.
Biraz daha açarsanız zatüree olacağım, dedi Phil.
Danteller sizi korur. Tabii korurdu! Danteller transpıran film gibiydi. Nasıl koruyabilirdi bu kadar ince bir şey? Sonunda tüm provalar sona erdiğind, hepsi onun gelinliğini çıkartıp aşağıya yemeğe gelmesi konusunda ısrar ettiler.
Hiç bir şey yiyecek halde değilim. dedi onuncu kez.
Heyecanlandın mı? Şimdi bu kadar kötüysen, gece hiç dayanamayacaksın demektir. Sally gülüyordu. Aman ne komik, dedi Phil.
Rose ısrara etti. Bir şey yemelisin. Gelin olmak zordur.
Eminim. Sonunda pembe bir greyfurtla azıcık biftek yiyebildi. Bütün bunları Penn mi yaptı? diye tekrar tekrar sordu genç kadın.
Hepsini o hazırladı, dedi kardeşi. Tek tek eliyle seçti bunlar. Tepeden tırnağa düşünüyor seni. Ne şanslı kızsın,Phil. Gözündeki bandajları çıkartana kadar bekle. Şimdi benimde üstümü değiştirmem gerek.Hadi yukarıya, hanımefendi.
Sen de mi? Böyle bir nikah için ne gerek... Phil kendini zorla susturdu. Ne olup bittiğini henüz tam olarak bilemiyordu. Bir hesaplaşma günü gelecekti. Mrs. Ralston ona rüya kadar güzel elbisesini giydirdi. Kapıda bir limuzin bekliyordu.
Elbette bir bedeli olacak bunların, dedi kendi kendine Phil. Ama bugünün tadına varmayı bil.
Araba sihirli bir halı gibi uçtu gitti. Phil gözlerini kapattı. Yol tahmininden uzun sürmüştü. Düğüne gidenler Sally, Cecily ve Rose'du. Mrs. Ralston ekibini toplayıp gözden kaybolmuştu.
Sally, İşte geldik, dedi kardeşini sarsarak. Bu bir giyotin değil, korkma.Öyle bile olsa bu güzellikle kabul edilir. Çabuk ol. Beş dakika geciktik. Evleneceğin adamın beklemeyi seven türden olduğunu hiç sanmam.
Ve Phil gözlerini açtı. Araba kendi kilisesi olan Saint Clement's Episcopal'da durmuştu. Kapılar tamamen açık bekliyordu. Sally eline küçük bir demek çiçek verdi, duvağını düzeltti. Org çalmaya başlamıştı. Phil kilisenin ortasında yürümeye başladı. İleride Harry ve Robbie bekliyorlardı. İkisi de resmi giyinmişlerdi. Phil'in Mr. Yu'nun kolundaki kolu tir tir titriyordu. İleride Mr. Yu onu Penn'e devretti. Birden her şey düşsel bir güzelliğe bürünmüştü.
Törenin nasıl geçtiğinin farkına bile varamadı. Doğru cevapları vermiş olmalıydı ki org yeniden çalmaya başladı. Penn de yüzündeki tülü kaldırıp

öptü onu. Kol kola tekrar yürüdüler koltukların arasından. Kilisenin kapısına vardıklarında genç adam onu yeniden öptü.
Sorun ne, Philomena? diye sordu yavaşça.
Ben..ben çok şaşırdım. Gelinlik. Kilise... Ben sadece nikah... Ben çok şaşırdım.
Penn kulağına eğilip, O kadar duyarsız ve duygusuz değilim, diye fısıldadı.
Genç kadın kollarını onun boynuna dolayarak başını yüzüne yaklaştırdı.
Her şey için teşekkürler, derken gözlerinden yaşlar süzülüyordu.
Düğün günü ağlanır mı? Ben de sadece gelinin annesi ağlar sanırdım. Gene ne var?
Hiç bir şey. Yüzünü onun göğsüne gömdü. Artık anlamıştı. Ama insanın kocasına aşık olduğunu evlendiği gün fark etmesi ne aptalca bir şeydi!
Bölüm Sekiz
Küçük bir parti verildi. Penn'in kiliseye gelmiş olana arkadaşları eve de geldiler. Sally'nin kocası Jim'de töreni kaçırdığı için özür dileyerek partiye katıldı. Düğünde ev Phil'e, onu gülümseyerek karşılıyor gibi geldi. Başındaki taç biraz sıktığı için üstünü değiştirmek üzere üst kata çıkarken tablodaki kadına gülümsedi.
Bana şans dile, dedi ona. O sırada arkasından gelmekte olan Sally. Kim, ben mi? Ben zaten diledim, dedi.
Sen, değil canım, tablodaki kadın. İçimden bir hiz...
Seni üzmesine izin verme, tatlım. Asıl şu korsanın yüzündeki ifadeye bak. O seni karanlık bir köşede yakalarsa asıl o zaman üzülmelisin bence.
Phil yüzünü soğuk suyla yıkarken kardeşi hayranlıkla odayı inceliyordu. Bu sırada genç kadın tacını ve tülünü çıkartmış, saçını açmış ve fırçalayarak omuzlarına bırakmıştı. Cecily, Elbiseye dikkat edin, dedi. Kızınız için de ihtiyacınız olacak bu elbiseye.
Tabii. Neden hayal kurmasındı? Hangi yasa insanın kendi kendini aldatmasına karşıydı? Yardımcıları gelinliğini yeniden düzeltirken dayanamayıp, Düğünü nasıl öğrendin,Sally? diye sordu.
Düğün mü? Senin... Penn'di değil mi? Penn telefon etti canım, dedi. Sonra daha ciddi bir ses tonuyla, Deborah çoktan gitmişti. Bir haftalık bir bakıcı bulup gittiler, diye ekledi.
O iki canavara bir hafta bakmayı kim göze aldı?
John'un annesiyle babası. Buna pek sevinmemekle beraber yapıyorlar işte.
Ya Samantha?
Üzgünüm, Phil. Ama Samantha'yla kocası senin onları annenin vasiyetinden mahrum bıraktığını düşünüyorlar. Sam gelmeyeceğini söyledi. Onlar için yaptığın bunca şeyden sonra! Kahretsin, Phil, bazen akrabalar düşmandan beter oluyorlar!
Boş ver. dedi genç kadın yumuşak bir sesle. Ben buna dayanacağım, onlar da düzelecek, göreceksin. Artık insek iyi olur, değil mi?

Aşağıdaki grup epey gürültü yapıyordu. Phil en alt basamağa gelince bir an tereddüt etti, sonra sinirlerini yatıştırmak için derin derin nefes aldı. Ardından evlenmek her gün yaptığı bir işmiş gibi salona girdi.
Penn bir elinde bardak, odanın ortasında duruyordu. Kulakları iyice duyarlaşmıştı. Philomena? deyince Phil doğru onun yanına gitti ve uzanıp burnunun ucunu öptü. Genç adam gülümseyerek bir kolunu onun beline sardı. Gruptan biri de eline bir kadeh şampanya tutuşturmuştu.
Kadehimizi, dedi Penn, Wildermanlar'a gelmiş en tatlı gelin için kaldırıyoruz. Herkes kutlayarak içti. Aslında şampanyaya hiç alışık olmayan Philş, kadehini bir defada boşaltınca hıçkırdı. Penn onu biraz daha kendine doğru çekip, Ne dedin?diye fısıldadı kulağına.
Genç kadın tekrar hıçkırdı. Ağzınızdan çıkanları kulağınız duymuyor galiba Mr. Wilderman. Biri yine kadehini doldurdu. Bunu da korsanlar kralının şerefine içiyorum, diye fısıldadı Penn'e. İkinci kadehi de en az birinci kadar hızla dikmişti. Ama kimse bunun farkında değildi. Taa ki Penn kendi kadehini en yakınındakine verip Phil'i öpünceye kadar. Herkes onları alkışlamaya başladı. Önce yumuşak sonra arzu dolu bir öpücük Phil'i soluksuz bırakmıştı. Titreyerek Penn'e yaslandı. Meraklı gelinlerin başına bu gelir. Tekrara denemek ister misin? diye sordu Penn.
Buna cesaret edemem. Burada, herkes bize bakarken cesaret edemem!
Evet. Bu doğru bir karar. Onların arasına katılmalıyız.
Phil, Ben buradan katılsam, diyecek oldu, ama Penn onu kalabalığın içine doğru itti.
Bir saat sonra hepsi gitmişti. Rose aile için güzel bir yemek hazırlamıştı. İstakozlu, enfes salataya herkes bayıldı. Genç kadın kendi kendine 'Ne yaptım ben?' diye soruyordu. Robbie'yle Penn'in arasında otururken...
Böylece artık benim annemsin, dedi Robbie onun kulağına eğilerek.
Öyle görünüyor. Tam bu sırada istakoz salatasını o güzel elbisesinin üstüne döktü.
Doğrusu temiz insanlardan hoşlanırım, dedi çocuk gülerek.
Ne tartıştınız ikiniz? diye sordu Penn.
Tartışmıyoruz, Penn. Biz hiç tartışmayız. Bazen kavga edebiliriz, ama tartışmayız.
Bu gece ne kadar şampanya içtin Philomena?
Bunu da sayarsak mı?
Evet, onu da sayarsak.
Genç kadın susamışçasına elindeki kadehi içti. Şimdi dört oldu, dedi. İkisi de gülmeye başladılar. Aslında gülünecek bir şey yoktu. senin yaşamın boyunca içtiğin şampanyayı düşünürsek bu bir damla sayılır, sevgilim. Bu sözcükler ağzından nasıl kaçmıştı? Genç kadın 'Gerçek olabilse keşke,! diye düşünüyordu. Onun kendisini tam olarak anlamasını istiyordu. Dört kadeh içtim

Evet, dedi Penn. Anlıyorum. Uykun var ve bu akşam dört kadeh şampanya içtin
Hayır, hayır. Bu gece değil, hayatım boyunca dört kadeh şampanya içtim ben. Bu gece üç.
Bütün akşamı dik dik oturarak, hanımefendi rolü oynayarak geçirmişti. Şimdi her şey üstüne yıkılıyor gibiydi. Her şey çok karmaşıktı. Salatalar üstüne dökülüyordu. Penn onu omuzlarından tuttu ve sandalyesinden kalkıp kucağına aldı. Kimin aklına gelirdi ki? Alkollü içki içmemiş daha önce! Onu öyle düzgün taşıyordu ki, Phil başını omzuna yaslamıştı. Yüzünde bir gülümseme vardı.
Robbie yumuşak bir sesle, Gülümsüyor, dedi.
Gerçekten mi? Onu yatağına götürmemiz gerek Robbie. Bu da iki erkek gerektiren bir iş. Ben taşıyayım, sen yol göster tamam mı?
Tamam. Birlikte merdivenleri ağır ağır çıkmaya başladılar. Yarı yolda bir ara gözü açıldı Phil'in.
Penn, dedi tabloyu işaret ederek, Bu hanım kim?
Genç adam durakladı. Sana daha önce söylediğimi sanıyordum. Bu benim kız kardeşim Robin.
'Bu benim kız kardeşim.' ... Robbie, Bu benim annem demişti daha önce. Aklı karışmıştı. Gözlerini kapatıp Penn'e biraz daha sokuldu.
Kıpırdamaktan vazgeç, dedi yumuşacık bir sesle genç adam. Yoksa ikimiz de merdivenlerden aşağıya yuvarlanacağız. Ben Holywood'un atletik adamlarından biri değilim.
Bunun üzerine genç kadın sakin durdu. Az sonra Penn pnu yatağına yatırıyordu. Birbirlerini susturarak kapıyı kapattı baba oğul.
Phil zorla tek gözünü açtı. Duş, diye mırıldandı. Düğün gecesi. Yer sallanıyor gibiydi, ama banyoya ulaşmayı başardı.
Saçlarını bonesinin altına sokabilmeyi becererek duşun altına girdi. Sıcak sudan önce duştan akan soğuk su birden aklını başına getirmişti. arkasından su ısındığı halde beyninde binbir düşünce dönüyor, dönüyordu. 'Düğün gecesi... Bir yastıkta kocayın.' Bu düşünceler yüreğine saplanan bir hançer gibi acı veriyordu. Penn evliliklerinin sınırlarını çoktan çizmiş gibiydi. Aslında her şey yolunda gidebilirdi, ama maalesef Phil ona aşık olmuştu. Yakında görebilecekti genç adam. Ne bekliyordu acaba? Eski bir savaş baltası mı? 'Seni küçük aptal. Henüz senin boyunun ne kadar olduğunu bile bilmiyor! Beş santim topuklu giyersem bir altmışşın. Gri saçlarmış. Saçlarının başak sarı olduğunu, dalgaların doğallığını nereden bilebilir? Elleriyle yüzüme dokundu, ama sadece yuvarlak olduğunu anlayabilmiştir. Gözlerimin yeşil olduğunu ve gamzelerimi bilemez ki. Ne kadar karışık!...'
Duşu kapatıp buharlı banyodaki boy aynasında kendi yansımasına baktı. 'Yo, bu kadarını tahmin bile demez. Omuzlarımdaki çilleri. Beyaz tenimi. Dolgun, sıkı göğüslerimi. ya ince belim? Araştırmasında o kadar ileri gittiğinde onu

durdurmuştum. Kalçalarım, bacaklarım? Orta yaşlarda, uzun boylu birini görmeyi bekleyecek.' Daha fazla düşünmedi. Gözlerine yaşlar dolmuştu. Havluya sarındı, bonesini attı ve yatağına uzandı.
Uyandığında sökmekte olan şafağın soluk ışıkları pencereye vuruyordu. Kendi yatağında sırt üstü yatıyordu Phil. 'Görüyor musun?' dedi kendi kendine. 'Şarhoş oldun ve kötü bir şey olmadı. İşte burada, kendi yatağında çırılçıplak yatıyorsun. Çırılçıplak mı?' Bu düşünce onu heyecanlandırınca kalkıp oturmaya çalıştı. olamazdı. Ağır, kahverengi bir kol vücudunun üstünde duruyor ve kıpırdamasına imkan tanımıyordu! Bu kolun ucundaki el ise sol göğsünü tutuyordu. Bu eli kenara çekmeye kalkınca Kulağının dibinden homurtulu bir itiraz yükseldi. Diğer yanına dönünce bir erkekle burun buruna geldi.
Bunu gerçekten beklemiyordu. Bu aklına bile gelmezdi. 'Buda senin ne kadar aptal olduğunu gösterir,' dedi kendi kendine. Ayrılmak için kıpırdadı. Bunun üzerine göğsünün üstündeki el okşamaya başladı. Bu durum bir dakika daha sürerse dayanamayacağını biliyordu Phil. Sonunda okşayışlar durdu. Genç adamın gözlerinde hala bandajlar duruyordu.
'Ne yaptım ben?' Bu soruya hep aynı cevabı veriyordu. 'Hiç bir şey,' Üstelik yanındaki herhangi bir erkek değil, resmen kocasıydı. Çok iyi hatırlıyordu. Portakal çiçekleri, danteller, gelinlik ve 'Ben Philomena, sen Penn'i kocalığa kabul ediyorum,' cümlesi... Harry önce yüzüğü bulamamıştı. Çünkü yüzük Robbie'deydi. Attığı buketi Cecily yakalamıştı. Kilisenin kapısından çıkar çıkmaz onu sevdiğini keşfetmemiş miydi? Evet, artık onun karısıydı. Bunu inkar etmek çok anlamsızdı. genç adamın yüzüne bakarak, 'T ıraş olması gerek,' diye düşündü. Ya sakalı olsaydı? Sakallı bir erkeği öpmenin nasıl bir duygu yaratacağını bilmiyordu.Kendine hakim olamadığı için uyuyan canavarı uyandırmıştı işte. İkisi de çırılçıplaktı üstelik!
'Ben de uyuyormuş gibi öylece yatarım,' diye düşünen Phil numara yapayım derken üç saat daha uyudu. Rüyasında, vahşi erotik olaylar yaşadı.
Çarşamba sabahı onu uyandıran yine bir erkek oldu. Ama bu kez yatağının ayak ucunda duran Robbie'ydi. Phil şaşırdı.
Hey, diye seslendi çocuk. babam şehre indi. Beni telefonla arayıp seni uyandırmamı istedi. Duruşmayı bu güne almışlar. Saat on birden önce mahkeme salonunda olmalıyız. Genç kadın ona kapıyı işaret etti.
Ağır ağır giyindi. İnsan sabah sabah mahkemeye gideceğini duyduğunda ne giyerdi? Resmi bir şey mi? Şöyle koyu renk bir etek ceket mesela? Dolabını açınca eli yine, açık mavi pantolon takımına uzandı. Eskiydi, ama işe yarardı. Aslında bunu hep büroda giymişti bu güne kadar. Birden onu giymekten vazgeçti. Onun yerine beyaz bir bluzla bej bir etek giydi. Koluna imitasyon bilezikler taktı. Kahverengi yarım çizmelerini ayağına geçirdi. Saçlarını fırçalayıp omuzlarına bıraktı. Pembe bir ruj, biraz pudra ve artık hazırdı. hadi bakalım, diyerek aşağıya indi.

Frank onları mahkeme salonuna götürdü. Yol boyunca yeni inşaatlara baktı Phil. Şehir hızla büyüyordu. Ağrıyan başı için içtiği aspirin işe yaramaya başlamıştı.
Frank limuzini makeme binasının önündeki, 'Park yapılmaz' yazılı alana park etti. Kapıyı açtı. Harry onları
merdivenlerde bekliyordu. Patron çoktan çıktı, dedi. Avukat da geldi. En iyisi acele edin. Yargıç hanım beklemez Phil'le Robbie'yi kollarından tutup aceleyle çıkarttı merdivenlerden.
Kadın mı?
Evet. Yargıç Irene Mulrooney. Avukatların pek sevdiği biri değil. Uzun süren davalarla ilgilenmez
Yani bunun gibilerle
Evet, bunun gibilerle evli olacak kadar yaşlı görünmüyorsunuz Mrs. Wilderman.
Ya! Söyleyecek başka bir şey bulamamıştı. Omuzlarını dikleştirip Robbie'nin eline uzandı. Çocuk isteksizce tuttu elini. Ama tuttu.
Duruşma salonu genç kadının beklediğinden büyük ve sadeydi. Odanın ortasında yargıç için büyük bir masa, bir döner koltuk ve karşılıklı iki modern koltuk vardı.
Penn onun geldiğini anlamıştı. Belki de ayakkabılarının topuk sesinden. Ama ayağındaki çizmesinin sesini duyması çok güçtü. Ama nasıl olduysa, anlamıştı ki, gülümseyerek ayağa kalktı, kollarını açtı.
Herhalde izleyiciler görsün diye bunu yapmış olmalıydı. Diğer kısım oldukça kalabalıktı. Eloise'la Donald ve bir sürü avukat onlara bakıyordu. 'Rolünü iyi oyna,' dedi kendi kendine.
Ayakları onun emirlerini dinlemiyordu. Harry'yle Robbie'yi arkada bırakarak hızlandı ve onun kollarının arasına sokuldu. 'evliyiz,' diye düşündü. 'Sadece birimiz aşığız, ama olsun. Bu sevgi ikimize de yeter.' Birden içini çekti.
Canını sıkan bir şey mi var?
Bilemiyorum. Sabahları kalkınca yapacaklarına adapte olamıyorum. Değişiklik beni şaşırttı. Sürprizlerden pek hoşlanmam. Ben düzenli işlerden hoşlanırım
Burası karışık anlaşılan. Sana temiz ve düzenli bir hayat verebilmek için. neler yapabileceğimi düşüneceğim Bunu yapabilir misin gerçekten?
Kuşku duyuyorsun galiba.
Ebediyen mutlu yaşamak konusunda fazla bir şey bilmiyorum. diyerek burnunu onun göğsüne gömdü Phil. Tam o sırada Robbie yetişti, babasıyla iki erişkin gibi tokalaştılar ve oturdular. Avukatla uzaktan tanıştılar. Penn mr. Whirlmount, dedi. Adam başıyla selamladı genç kadını.
Phil yanıbaşındaki genç adamın yüzünü inceliyordu o sırada. Sanki önceki geceye dair bir iz arıyordu. Penn'se sanki bandajların arkasından izliyor gibiydi onu.

Gözetliyor musun?
Bu bandajlarla mı? Saçmalama.
Bu sabah ilacını damlattın mı sen?
Evli olmak, bumu demek?
Evet. Benim görevim senin için endişelenmek.
Evet, bunu kabul ediyorum, diyerek güldü Penn. Dün gece bandajlardan biri düşmüş. harry sabah yeniden taktı.
Biri düşmüş mü? Phil paniğe kapılmıştı. Dün gece mi? Peki ne gördün?
Karanlık bir gece. Görmem gereken başka bir şey var mıydı?
Yo, hayır O sırada yargıç içeriye girdi. Phil ayağa fırlayınca çantasının içindekiler yere saçıldı. Yargıç ona ters ters baktı. Yargıç, Mulrooney, altmış yaşlarında, beyaz saçlı, altın çerçeveli gözlüklü uzun boylu bir kadındı. Her iki tarafı da başıyla selamlayarak oturdu. Hala sandalyelerin altında rujunu, anahtarlarını toplamaya çalışan Phil her şeyi olduğu yerde bırakmaya karar verdi. Ayağa kalkıp eteğini düzeltti, yargıca özür dilercesine baktı ve Penn'in yanına oturdu. Yargıç kalemin ucuyla masanın üstüne vurdu.   Mübaşir koşup eline bir dosya tutuşturdu.
Ve yargıç dosyayı açtı. Wilderman'la Wilderman'ın davası, dedi. Mübaşir kulağına eğilip bir şeyler söyledi.
Düzeltiyorum. Wilderman'la Wort'un davası. Anladığım kadarıyla hanımefendi siz eskiden Bayan Wilderman'dınız, şimdi Bayan Wort'sünüz. Öyle mi? mEloise'nin avukat ordusu onaylayan bir ifadeyle başını salladılar.
Aminim kendi adına konuşabilir, dedi yargıç ters bir tavırla.
Evet, dedi Eloise. Sesi her an kırılıp bin parçaya bölünecekmiş gibi inceydi.
Ve sizin eski kocanız, Mr. Wilderman evlatlığınız Robert Penn Wilderman'ın vesayetini istiyor.
Evet, diyerek onayladı Penn.
Siz, Mr Wilderman, eski karınızı mahkeme kararına uymamakla, çocuğu ihmal etmekle suçluyorsunuz. Şimdi avukatları dinleyebiliriz.
Ve bir buçuk saat kadar süren resmi bir savaş boyunca atılan sözlü mermilere hedef olmamak için Phil koltuğuna gömüldü. Yargıç tartışmayı başarıyla yönetiyordu. Sorulara kaçamak cevap alınca ısrar ediyordu. Tartışmanın tonu yükselince yine kalemini masasına vurarak uyarıyordu. Ve sonra...
Ve şimdi siz, Mrs. Wort. Siz ayrıca kocanızı açıkça ve yasa dışı bir şekilde bir başka kadınla yaşamakla suçluyorsunuz. Kiminle?
Şu. Orada oturan, diye çığlık atarcasına konuştu Eloise. Haftalardır beraberler. Üstelik çocuk da onlarla yaşıyor.
Peki siz, küçük hanım. Siz gayrimeşru bir ilişki mi yaşıyorsunuz?
Ben mi? dedi Phil. Ne yapıyor muyum?
Mr. Wilderman'la aynı evde yaşıyor musunuz?
B... ben...evet.
Peki, oturun. Sizi ısıracak değilim.

'Tabii ki ısıramazsın', dedi içinden genç kadın. Penn uzanıp onun elini tuttu. Onu rahatlamaya çalışıyordu belli ki. Yargıç da monoton bir şekilde kalemini masanın üstüne vurmaya başlamıştı.
Sanırım şu ana kadar anlatılanları anladım. Be kez yumuşak bir sesle konuşuyordu yargıç hanım. Şimdi üçüncü tarafı dinleyelim. Robert Wilderman?
Avukat uzanıp Robbie'nin omzuna dokundu. Çocuk ayağa kalktı. Üstündeki takım elbise ve kravata rağmen erişkin gibi görünmüyordu. Omzunun üstünden Phil'e aceleyle bir göz attı. Genç kadın ona yakın olabilmek için sandalyesini yaklaştırdı. Bu sesi duyan Robbie hemen bir elini arkasına uzatarak bekledi. Phil uzanıp onun elini tuttu. On üç yaşında olmasına rağmen eli Phil'inkinden büyüktü. Daha büyük ve daha güçlüydü üstelik.
Robert Penn Wilderman mı?
Evet bayım... şey efendim.
Utanmana gerek yok. Arkadaşların seni nasıl çağırır?
Robbie,
Peki öyleyse Robbie. Annenle, yani Mrs. Wort'la birlikte yaşadın.
O benim annem değil.Annem...
Tamam, biliyorum. Ama yasaya göre Mrs. Wort annen. Dayın da baban.
Tamam işte! Phil eliyle ağzını örttüğünde çok geçti. Herkes ona bakıyordu.
Ama, işte demek, buydu. Tabloya
bakıp Robbie, 'Bu benim annem,' Penn de 'Kardeşim' demişti. Birbirlerine benzemelerine şaşırmamak gerekirdi. 'Tanrım.. onun gayri meşru çocuğu olabileceğini nasıl düşünebildim?' dedi içinden. yanında oturan sessiz adama dönüp özür dilemek istiyordu, ama yargıç bakarken bunu yapamazdı.
Devam edebilir miyim, küçük hanım?
Evet, özür dilerim.
Ve, Robbie, babanla da bir süre yaşadın, değil mi?
Evet.
Şimdi, Robbie, bu davanın üç yüzü var. Tartıştığımız senin yaşamın. Bunu anlıyorsun, değil mi?
Evet efendim.
İyi. Şimdi senin tercihin sorulsaydı, Robbie, annenle yaşamayı seçer miydin?
Onunla mı? Hayır, onunla yaşamak istemiyorum. Benden nefret ediyor o .Hem o, hem de evlendiği serseri. Yargıç kalemini masaya vurdu.
Onun istediği tek şey mali dönem sonlarında yanında olmam. Çünkü o zamanlar şirketteki hissemin karı ona dönecek. Onun ilgilendiği tek şey bu. Param. Onunla yaşamamak için bütün payımı ona veririm.
Peki, oğlum. Mrs. Worth çocuğun hisse senetlerinin ödentilerini sizin aldığınız doğru mu? Şirket hisselerinin sekizde biri? Yılda seksenbin dolar?
Eee, evet, diyerek söze başladı Eloise. Ama bu günlerde bir çocuğa bakmanın ne kadar pahalı olduğunu biliyorsunuz

Evet, biliyorum. Benim de üç çocuğum var. Seksenbin doların ne kadarı çocuğun geleceği için bankaya yatırılıyor?
Banka mı? Eloise'nin avukatları panik içinde mırıldanmaya başladılar.
Evet?
Hiç yatırılmıyor, efendim, dedi avukatı.
Ama gelecek yıl onun için bir yatırım programı uygulayacağız, dedi Eloise. Mr. Worth yatırım danışmanıdır.
Gelecek yıl mı? Yargıç gülümsedi. Aslında gülünecek bir şey yoktu. Yüzünde bu gülümsemeyle yolda Kırmızı Başlıklı Kız'a rastlayan kurda benziyordu.
Peki,Robbie. Demek babanla yaşamayı tercih ediyorsun?
Çocuk bir an durakladı, sonra başını salladı. Hayır, O iyi bir insandır, ama annem onun kız kardeşiydi. Bu nedenle benim sadece bir sorumluluk olduğumu düşünüyor. sadece sorumluluk duyulan bir yerde yaşamak istemem. O çok meşguldür. Hiç benimle oynamaz, ilgilenmez. Ama beni özel bir okula gönderiyor.
Demek sorumluluğunu ciddiye alıyor?
Evet, efendim.
Yargıç bir dakika kadar düşündü. Bizi zor bir durumda bırakıyorsun, Robbie. Ne annenle ne de babanla yaşamak istemiyorsun. başka fikrin var mı?
Tabii, benim mükemmel bir çözümüm var. Ben Phil'le yaşamak istiyorum.
Salona ölümcül bir sessizlik çöktü. Phil de kim? Yargıç masanın üstünden çocuğa doğru eğildi. Philomena omuzlarını silkti. Nasıl olsa ölüm cezası kaldırılmıştı. Ona ne yapabilirlerdi ki? Robbie'nin elini bırakmadan ayağa kalktı.
Savaşa hazır bir ses tonuyla, Phil benim, dedi.
Ben Phil'le kalmak istiyorum, çünkü o beni istiyor. Bana karşı hiç bir sorumluluğu yok, paramı da istemiyor. Sadece beni istiyor o. Bende bunu istiyorum zaten. Ben sadece beni isteyen birini istiyorum. Ve yerine oturup, Phil'i de yanına çekti. El eleydiler hala.
Bir bakalım, tan anlamış mıyım. Bu kadın Mr. Wilderman'la gayrı meşru bir şekilde yaşıyor. Ve sen onun yasal vasin olmasını istiyorsun?
Bu sırada avukatları Phil'in omzunu dürtünce genç kadın elini kaldırdı. Efendim. Penn'le yaşamamı kötü bir şeymiş gibi düşünüyorsanız bu doğru değil. Çok güzel bir beraberliğimiz var. Salondan kahkahalar yükseldi.Size adımın tamamını söylemeyi unuttum. Adım Philomena Peabody Wilderman. Penn'le evliyiz. Robbie'nin bizimle yaşaması gerek, çünkü... çünkü Penn tanıdığım en iyi insan. Bir çocuğu yetiştirmek için iki ebeveyn gereklidir. Bunu daha önceki tecrübemden biliyorum. Bu nedenle Robbie bizimle eve dönmeli. Tekrar koltuğuna oturdu. Sol tarafından bir el uzanıp onunkini tuttu. Bir yandan da Robbie elini acıtarak, diğer yanından Penn hafifçe tutuyorlardı.

Yargıç onlara toplu halde bir baktı. Sonra kalemini tekrar masanın üstüne vurdu. Belki haklısınız. Şimdi karar verilecek, diyerek salondan dışarı çıktı. Neyse ki salonun iki çıkış kapısı vardı.
Eloise arkalarından, Bu yanınıza kalmayacak, diyordu. Robbie'yse hala onu elini sımsıkı tutuyordu. O kadar acıtıyordu ki genç kadın inledi. Penn arkasını döndü. Oysa önlerinde avukatla yürüyordu.
Sadece elim, dedi Phil. Robbie ne kadar güçlü olduğunun farkında değil.
Ahh, keşke söyleseydin. Aman Tanrım, ne yaptım!
Önemli değil.. Biraz masajla geçer.
Penn arkasını dönüp merdivenlerden indi. Onun öfkeli olduğunu anlamıştı genç kadın. Arabada aynı öfkeyi taşıyordu. Gülümseyen, durmaksızın gülümseyen Robbie öne oturup Harry'yle ateşli bir sohbete girişti. Tabii, makineler hakkında. phil arkasına yaslandıktan sonra ara kolluğunu indirme girişiminde bulundu ama Penn onu durdurdu.
Neden sinirleniyorsun? Robbie senin artık.
Hayır. Davyı ben kazanmadım ve Robbie de benim değil.
Penn! Ne söylemeye çalışıyorsun?
Sana gerçeği anlatmaya çalışıyorum. Davayı ben kazanmadım. Sen kazandın. yargıç beni değil seni vasi tayin etti. Geçenlerde onun benden nefret ettiğini söylerken haklıydın demek ki.
Senden nefret etmiyor Penn. Mahkemede seni savundu. Seninle güldü ve...
Ve aynı zamanda bütün gerçeği anlattı. Onun için bütün yaptığım başının üstüne bir çatı koyup beslemek olmuş. Başka hiçbir şey değil. Ben her zaman fazlasıyla meşguldüm. Onu nehirden hep uzak tuttum çünkü annesinin nasıl öldüğünü hatırlıyordum. onunla gidemiyordum. İzciliğine eşlik etmedim. Kırk kilometre yakınımızda dünyanın en güzel dağları olduğu halde onu hiç kampa götürmedim. Hepsi doğru. Bunları açığa çıkartmamız için sen gerekliymişsin. Bazen seninle karşılaşmamın benim için iyi mi, kötü mü olduğuna karar veremiyordum.
Bu kadarını beklememişti Phil. Kendisinin savunmaya çalıştı. Davayı ben kazanmadım! Yargıç yanlış anladı. Ben senin adına konuşuyordum.
Biliyorum. Belki kendi adına konuşsaydın çok daha iyi olurdu.
Bu oldukça soğuk bir cümleydi. Son birkaç dakikadır Phil kendisini kutluyordu ve çok mutluydu. Oysa şimdi hepsini altüst etmişti onun sözleri. Penn yüzünde asık bir ifadeyle arkasını koltuğa yasladı. Phil onu inceledi. kapasitesinin üstünde sorunları olan bri gibi duruyordu. Çok da yakışıklıydı. Birden genç adam gevşedi, elini Phil'e uzattı. Eve varana kadar da öylece kaldı.
Senin hatan değildi, Philomena. Bir an için öyle göründü ama asıl önemli olan bir problemin ortadan kalkması.
Ama Eloise itiraz edeceğini söyledi.

Bırak istediğini yapsın. O St Louis aptalından daha iyi avukatlar tutarım. Bu kararı geri çevirtmeyi başarana kadar çok yol kat etmeleri gerekir. Onları pişman ederiz. Çok iyi bir iş başardın, yaşlı kızım.
'Bir yandan bu kadar mutluyken diğer yandan nasıl bu adar üzgün olabilirim? Tebrikler, yaşlı kız! Lanet olsun. Ona başından söylemeliydim. Şimdi ise ne yapacağımı bilemiyorum.' Araba ön kapıya geldiğinde, genç kadın hala bu derin düşüncelerin içerisindeydi.
Bölüm Dokuz
Yemeğe indiğinde tansiyon hala yüksekti evde. Robbie elini yüzünü yıkayıp gülümseyerek geldi masaya. Harry her zamanki gibi kendisiyle meşguldü. Penn de kendi içindeki karanlığa gömülmüştü. Kolay kolay ağzını açıp konuşmuyordu. Yemekten sonra Harry onu kütüphaneye götürürken Phil aralarında konuştuklarını işitti. Böylece seninle baş başa kaldık Robbie, dedi oğlana. Yoksa seninde mi işin var?
Çocuk omuzlarını silkti. Televizyonda Dr. Who'yu seyrede ektim, ama eğer... Ben babamla ikinizin konuşacakları olacağını düşünmüştüm.
Yo,Planlarını bozma. Yapacak milyonlarca işim var. Sen işine bak.
Robbie gülümseyerek ayağa kalktı. kendisini öptürecek kadar bir süre Phil'in yanında durduktan sonra çıktı. Alışmak için biraz zaman gerek, ama etrafta gerçek bir annenin bulunması hoş olacak.
O kadar heveslenme. Kim bilir? Belki bir gün seninle başa çıkabilirim.
Uzanıp çocuğun saçını okşadı. Ortadan kaybolmayı düşünmüyorsun, değil mi
Bu ne demek istediğine bağlı. ortadan kaybolmak istiyorum. Çünkü hava kararmadan bahçeye çıkmak istiyorum. hadi evladım,git.
Dışarısı hala aydınlıktı. Güneş batmıştı, ama her yer kararmamıştı henüz. Phil yavaş yavaş bahçede dolaşmaya başladı. Sera binasında Mr. Yu çalışıyordu. Ama Phil'in içinden o sırada konuşmalardan birini yapmak gelmiyordu. Dönüp salıncağa oturdu. Ayak parmakları ancak değiyordu yere. Anlaşılan bu salıncak uzun bacaklı erkekler için yapılmıştı. Aonda r. Yu'nun söylediği şarkı duyuluyordu. Kollarını vücuduna sardı. Salıncağı biraz salladıktan sonra bacaklarını altına toplayıp rahatlamaya çalıştı.
Geçici bile olsa bir eş olmak sinirlerini bozmuştu. Penn'in teklifi kadar, kendisinin bu teklifi kabul etmesine de şaşırmıştı aslında. Kilisenin merdiveninin başında onu sevdiğini anlayınca şaşırma nedeni kalmamıştı. 'Geçici' demişti Penn. Robbie'yle sorun çözümlenene kadar. Artık Robbie'yle sorun çözümlenmişti. Pazartesi günü de gözlerindeki bandajlar açılacaktı. Ya sonra ne olacaktı?
Şehrin ortasında bulunmasına rağmen, ağaçların arasında trafiğin gürültüsünden uzak kendisini şehir dışında hissetti. Salıncağı ayağıyla iterken gıcırtılar duyuluyordu. Mr. Yu'nun şarkısı aşina geliyor, ama bir türlü adını çıkaramıyordu. Genç kadın salıncağın üzerinde tekrar büzüldü ve derin düşüncelere gömüldü.

Sadece bir gölge gibi görünen Haryy havuzun kenarına gelmişti. Mrs. Wilderman?
Buradayım. Kısa boylu adam telaşla yanına koştu. 'Mrs. Wilderman,' demişti. Ne hoş bir sözcüktü bu. Son iki gündür öyle seyrek duymuştu ki bu ismi. Ne var, Haryy?
Artık gitmek zorundayım.
Ne yapmak zorundasın? Haryy ailenin bir parçasıydı. Günün her saatinde Penn neredeyseHarry de oradaydı. Haryy'nin artık gitmek zorunda olduğunu düşünmek hemen hemen olanaksızdı. Phil ayağını yere basarak salıncağı durdurdu. Gitmek zorunda mısın?
On uçağıyla.
Ama sen... Sen olmazsan Penn nasıl...?
Artık onun yanında siz varsınız.
Keşke doğru olsaydı bu! Anlıyorum HArry.
Anlamayacak bir şey yok. Yola çıkmak zorundayım. Uçağım bir saat sonra kalkacak ve şu anda Penn'in size ihtiyacı var.
Evet, tabii, Haryy. Nerede o?
Oturma odasında.
Derhal gidiyorum. Ha Haryy?
Ne?
İyi yolculuklar.
Genç kadın ayağa kalkarken küçük adam çoktan gözden kaybolmuştu. Mr. Yu günlük işlerinin bitirmek üzereydi. Ve Penn, Phili bekliyordu. Genç kadın çakıl patikadan koşarak eve döndü.
Ev herkes uyuyormuşcasına sessizdi. Penn oturma odasındaki büyük koltukta, yüzü kapıya dönük oturuyordu.Nasıl olduysa gene onun içeriye girişini hissetmişti. Genç kadın durup onun yüzünü seyretti. Ona baktıkça yüreği ısınıyordu. Genç adama doğru yürüdü, uzattığı elini tuttu ve yanına oturdu.
Eee, Mrs. Wilderman. Bir gecede ikinci kez bu isimle çağrılıyordu. Arkasına yaslandı. Genç adamın kolu derhal omuzlarını sardı.
Evet, Mr. Wilderman?
Şimdi ihtiyacımız olan tek şey, şöminede güzel bir ateş.
Evet. Ama hangi şöminede?
Tam önümüzdeki.
Ama tam önümüzde bir kapı var.
Hayal gücünü geliştirmelisin. Büyük, taştan yapılmış bir şömine üşün.
Alevlerin üstü mavi, kıpır kıpır bir mavi.
Çok saçma. Bu sadece bir kapı. İnan bana alev falan yok.
Geçekçi Philomena mı diyorlar sana?
Kızlar bana Pratik Pill, derler.
Pill mi?

Küçükken Philomena demeleri zordu. Büyüyünce de Pill kolaylarına geldi.
Bana onlardan söz et.
Anlatırken olumluluklarını abartıp, olumsuzlukları kendi üstüne aldı. Bu arada ne kadar yalnız bırakıldığını, yılların nasıl uçup gittiğini yansıttığının farkında değildi elbette. Şimdi sıra sende, dedi sonunda.
Benim anlatacak fazla bir şeyim yok. Seninle karşılaştırılınca ben tam evde almış kategorisibe giriyorum. Gerçekten bana 'Vahşi adama' derlerdi. Babamda 'Canavar' derdi. Taa ki...
Kız kardeşin kaza geçirene kadar.
Onu da mı biliyorsun?
Mutfak dedikodusu.
Ben onuna alay edip kızmasaydım nehre çıkmazdı. Hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmezdi. Ağabeyi ne yaparsa o da yapacaktı. O yarış da düşünebilecek en aptalca şeydi. Kanalda artıklar vardı. Motoru bir kütüğe çarptığında saatte doksan mil hızla gidiyordu. Otuz metre kadar havaya fırladılar. Yardım ulaşana kadar çoktan ölmüşlerdi. Hepsi benim hatamdı. O zamandan beri üstümde hep bunun üzüntüsü var. Olanları tekrara yaşama şansım olsaydı...
Demek Penn Wilderman'ı yönlendiren olay bu?
Genç adam ona sımsıkı sarıldı. Ve Penn Wilderman'ı yönlendiren bu. Ben en iyisi yatayım.
Eli gevşeyince Phil, onun parmaklarını gömdüğü omzunu ovuşturdu. Birlikte kalktılar. Genç kadın onu, elinden tutarak merdivenlerden çıkarttı, odasına götürdü. Penn elini bırakmadan yatağının yanındaki koltuğa oturdu. Göz damlaların, dedi Phil sesini normal bir tonda tutmaya çalışarak.
Evet, lütfen. Zaten fazla kalmadı. tanrım, ne güzel. Artık göz damlalarıyla uğraşmayacağız.
Genç kadın ışıkları söndürdü. Loş ışıkta damlalığı ve ilacı buldu. Hey, acelen ne? diye sordu genç adam. Bandajlarımın çıkması yakın. Ben de seni görmek istiyorum.
'Benimde istemediğim şey bu', diye düşündü Phil. 'Bugüne kadar karanlıkta yürüttük her şeyi. Son dakikaya kadar da böyle sürmesini istiyorum.'
Bandajlara dokunma, diye uyardı onu. Doktorun açmasına bir kaç gün kaldı. Sabret.
Büyük bir bayram hazırlığı gibi söz ediyorsun bunda.Haftalardır sabrediyorsun. Şimdi bunca günlük sabrını boşa çıkartma.İyimser ol, Penn.
İyimserim,merak etme. Ama hiç şunu da düşündün mü_ Pazartesi doktora gittiğimde bandajların açılmasına rağmen göremeyebilirim.
Böyle bir şey olmayacak. Her şeyin iyi olacağını biliyorum.yatağının ayak ucunda pijamaların var.Gidip Robbie'ye bakmam gerek.
Bırak şu çocuğu.Sen benimle evlendin, Robbie'yle değil
Biliyorum, ama onun da bana ihtiya...
Benim de! Nereye istiyorsan git.

Onun öfkesi genç kadını etkilemişti. Tepkisini koşarak gösterdi. Çocuklarla nasıl ilgileneceğini biliyordu, ama tecrübeleri ona öfkeli bir kocaya nasıl davranılması gerektiğini öğretmemişti.
Altıcı kanalda bir korku filmi izleyen Robbie o tatlı annesinin gece yarılarına kadar film izlemesine izin vereceğini zannetmişti. Oysa Philonu duşa soktu, etrafa saçtığı giysileri topladı ve kendi odasına gitti.
Bir saat kadar sonra, duş almış, parfümlenmiş, ama hala sakinleşmemiş bir halde pencerenin önünde duruyordu. Üstünde bileklerine kadar uzanan, omuzlarında iki ince askıyla durun pembe, transpıran geceliği vardı. Yarı düşlere dalmış bir halde yıldızları seyrediyordu. O sırada ara kapı tarafından bir öksürük duyuldu.
Kendi kendine, 'Penn şimdiye adar uyumuştur bile,' diye düşündü. Ama ister istemez ara kapıya gitti. Penn yatağında uyuyordu ve ışıklar açıktı. Elbiseleri etrafa saçılmıştı ama onun bir özürü vardı. Sabah ihtiyacı olacak giysileri de hazırladı.
O sırada Penn yatağında kıpırdadı. Genç kadın onu uyandırmış olmaktan korkarak hareketsiz durdu. Onun tekrara sakinleşip daldığını görene kadar bekledi. Sonra yavaşça ışığı söndürdü. Birdenbire karanlığın içinde kalınca gözleri hiç bir şeyi seçemez oldu. Gözlerini açıp kırpıştırdıktan sonra usulca odasına geçmişti ki tekrar döndü. Genç adamın yatağının yanına diz çöküp saşını okşadı ve sevgiyle öptü. Doğrulamadan yakalandı!Penn iki eliyle tutmuştu onu.
Seni yakaladım, diyerek kendine doğru çekti Phil'i.
İşe bak, uyuduğunu sanmıştım.
Seni görmek istedim.
Bandajları çıkartmana izin veremem. Robbie'den betersin.
Seni mutlaka gözlerimle görmek zorunda değilim. Doğru dur! Bu reddedilemeyecek bir emirdi. Genç adamın elleri yüzünde geziyordu. Yumuşak saçlarını okşadı. Phil ise bacaklarının aynı pozisyonunda kalıp yorulmasını önemsemeden öylece duruyordu yatağın yanında. Beyni onun, omuzlarında gezen ellerinden başka hiçbir şeyle ilgili değildi. Genç adam geceliğinin ince askılarını indirdi. Dolgun göğüsleri avuçladı. Elleri ince belinde, kıvrımlı kalçalarında gezindikten sonra tekrar yukarı çıkıp göğüslerini arzuyla sıkmaya başladı.
Genç kadın çılgına dönmüştü. Bir taraftan daha, daha fazlasını istiyor, diğer yandan aklını başına toplamaya çalışıyordu. 'Bu geçici bir evlilik. Sadece geçici', diyordu içinden. Hangisinin ağır basacağı belliydi aslında. Sen gerçek bir kadınsın yaşlı kızım. Bundan hiç kuşkum kalmadı, diye mırıldandı genç adam.
Kuşkusuz, diyerek öfkeyle doğruldu Phil. Demek erkekler böyleydi. Bunun da diğerlerinden farkı yoktu.
Genç adam yatağında doğruldu. Seni ağlatmak istememiştim. Buraya gel.

İstemesen de ağlatmayı başardın. Odasına gidip kapıyı arkasından çarparak kapattı. Vicdanı ona kabahatin tümünün Penn'de olmadığını söylüyordu. 'Ama onu suçlamazsam, kendimi suçlayacağım,' diye düşünerek kendisinin yatağın üstüne attı.
Başa bir çabaydı bu. Bütün gece döndü durdu, gözünü bir türlü uyku tutmadı. Sabahın ilk ışıkları cama vurunca artık uyumaya çalışmaktan vazgeçti. Duş alıp, temiz iç çamaşırları, pantolon ve tişört giydi. Rose'la hizmetçiler izinliydi. Harry gitmişti. Frank garajın üstündeki bir dairede yaşıyordu. Mr. Yu gelecekti sadece. Yaşlı adam akşam yemeğini hazırlayabilirdi,ama kahvaltı ve öğle yemeğinin sorumluluğu Phil'e kalmıştı. Makyaj yapmaya gerek yoktu. Sadece saçlarını fırçaladı. Ve mutfağa indi sonunda.
Tek çözüm çok çalışmaktı. İnsanın elleri meşgulken beyni çeşitli endişelerle yorulmazdı.Bütün malzemeleri çıkarttı, altı yumurta kırdı ve çırptı. Sosisleri mikro dalga fırınına sürdü. Ekmeği tost makinesine yerleştirdi. Kahve kaynamaya başlamıştı. Büyük mutfak masasına, tabakları, kahve fincanlarını dizdi. Sonra Penn'e yol göstermek için yukarıya çıktı.Ancak Penn'in böyle bir yardıma ihtiyacı yok gibiydi. Genç kadın odaya girip kapıyı arkasından kapattığında Penn, üstünden buharlar tüterek odaya giriyordu. Duştan yeni çıkmıştı.Elindeki havluyla saçlarını kuruluyordu.
Bu daha önce görmediği bir sahneydi. Çıplak, atletik vücutlu bir erkek vardı karşısında.Bir hafta önce görse hemen kaçardı. Bugün ise kapıya yaslanmış, orada olduğunu belli etmemek için soluğunu tutmuş duruyordu. Hayranlıkla seyrediyordu onu. Kendisi ne kadar kadınsa o da o kadar erkekti. İnce, adaleli, geniş omuzlu, dar kalçalı... Her yanı orantılı ve güzeldi. Genç adam elleriyle elbiselerini bulmaya çalışıyordu. Phil neredeyse uzanıp yardım edecektiç Kendini zor tuttu. Ama Penn her şeyi bulup giyiyordu. Çok yavaş hareketlerle giyindi.
Eğilip ayakkabılarıyla ilgilenirken, Phil de kendisini fark edilmemeyi başardığı için kutladı. Tam o sırada genç adam, Gösterim hoşuna gitti mi? diye sordu. Doğrulup tam Phil'in yönüne döndü. Genç kadın paniğe kapılarak gözlerine baktı, ama bandajlar yerli yerinde duruyorlardı.
Lanet olsun, dedi genç kadın.
Kapı gıcırdıyor da. Görmek istediğin her şeyi gördün mü bari?
Bunları söylerken giderek Phil'e yaklaşıyordu. Artık uzansa dokunacak kadar yakındı. Genç kadın elini uzatıp onun alnına düşen bukleyi kaldırdı. Bunu sevdim, dedi genç adam. Daha sık yapmalıyız.
Genç kadının aklı başına gelmişti. Elini derhal çekti. Parmaklarının ucu yanıyordu.
Sanırım beni kahvaltıya götürmek için geldin.
Lanet olsun, diyerek içini çekti Phil. Genç adam elini onun omzuna bıraktı. Genç kadın dönüp kapıyı açtı ve onu merdivenlerden indirdi. Robbie arkalarından yetişip gürültülü bir şekilde yanlarından geçti. Geçerken 'yeni

annesi'ne bir öpücük vermeyi ihmal etmedi. Onlar son basamağa varmadan, çocuk mutfağa varmıştı lanet olsun şu çocuğa, dedi Penn.
Phil sinirlendi. Böyle konuşma.Çok duyarlı bu konularda.
Ben de öyleyim. Ben de duyarlı bir çocuğum. O benden rol çalıyor!
Ne demek istediğini anlamadım.
Bunun üzerine genç adam rolünü oynadı. Yani uzanıp Phil'i yanağından öptü.
Mutfak kapısından girdiklerinde Robbie çoktan yumurtalarının yarısını mideye indirmiş, gülüyordu.
Ağzı dolu gülmeye devam etti. Babamla ikinizin öpüşmek için holde saklanmanıza gerek yok. Bu işleri bilirim. Tam o anda Phil onun ayağında ayakkabı olmadığını fark etti. Yüzün niye o kadar kırmızı, Phil? Çünkü zannettiğin kadar çok şey bilmiyorsun. Ayrıca sabahları şamatacı insanlar görmeye tahammül edemem. Babana da biraz sosis bırak.
Robbie'yle Penn sabahın büyük bir kısmını kütüphanede geçirdiler. Phil temizlik işleriyle ilgilendikten sonra üst kata çıktı. Neden öfkeliyim? Kime öfkeliyim,' diye sordu kendi kendine, ama bir cevap alamadı.
Robbie 'temizlik' kuralını öğrenmişti anlaşılan. Odası tertemizdi, yatağı toplanmış, dergiler kaldırılmış, giysiler dolaba asılmıştı. 'Bakalım bu ne kadar sürecek,' diye düşündü genç kadın Penn'in odasına giderken.
Genç adamın odasındaki her şey olduğu gibi duruyordu. Tek eksik o harika erkek vücuduydu. Nemli havluyu alıp yanağına sürdü. Oysa ne aptalca bir hareketti bu. Pijamaları kullanılmadan yatağının ayak ucuna bırakılmıştı. Katlayıp tekrara çekmeceye koydu onları.yatağı toplamak oldukça güç oldu, çünkü çok büyüktü. 'Hadi çabuk ol,' dedi kendi kendine. Hiç birşey onu hızlandıramazdı, ama merdivende ayak sesleri duyunca yatak toplama işini yirmi saniyede bitirip kendi odasına koştu. Günün kalan kısmını evdekilere rastlamamaya çalışarak geçirdi. Herkes birden kendi işine dalınca bu pek de zor olmadı.
Cumartesi gecesi Robbie babasının rehberlik işini üstlendi.Phil onların kahkahalarını duyuyordu. Yüreği biraz olsun ısınmıştı. Her şeye rağmen güzel bir sonuç elde etmişti. Baba oğul birbirlerine yaklaşmışlardı son günlerde.
Uykusuz bir gece ve yorucu bir günün üstüne Phil erkenden yattı.
Uyandığındaysa ev halkı hareket halindeydi. Ayak seslerini, merdivenden inip çıkanları, mutfaktan gelen gürültüleri, açılıp kapanan kapıları duyuyordu. Yatağının başucundaki saate baktı. saat yediydi. Pazar sabahı yedide herkesin ayakta olması olanaksızdı. Yataktan fırlayıp mavi sabahlığını giydi, dikkatle Penn'in odasına sızdı. Boştu oda.
Her ihtimale karşı tekrara kendi odasına dönerek oradan hole çıktı. Hol de boştu. Merdivenlerden inip mutfağa girdi. Robbie yağ sürülmüş ekmeğine gömülmüştü. Baştan aşağı giyinmiş olan babası karşısında oturmuş, derin düşüncelere dalmıştı. Lavabonun yanında duran Harry gülümsüyordu.

Torpon mu? diye sordu çocuk.
Uskumru, diye cevapladı Harry. Ayrıca her şey...
Robbie, başını kaldırınca Phil'i gördü. Harika değil mi, anne?
Diğerleri de onun tarafına döndüler. Evet, harika. Ama ne?
Balığa çıkıyoruz. Babam bir hafta boyunca su altı avcılığı yapmam için beni Catalina'ya yolluyor. Harry de benimle geliyor. Motorda yatacağız.
Harika. Ama bu be yediğinden fazlasını yemen gerek.
Bekleyemem. Uçak sekizde kalkıyor. havaalanına gitmek için sadece bir saatim var. Ama bavulumu topladım. Anne? Sana kimse söylemedi mi bunu?
Sanırım söylemedi. Phil neşeli görünmeye çalışıyordu. zaten pazar sabahı saatin yedisinde gülümsemeye çalışmak yeterince zordu. Üstelik kimse ona ne bir şey söylemiş, ne de sormuştu. Ertesi gün babasının bandajları açılacaktı. Bugün Harry'le Robbie'yi bir haftalığına yolcu ediyorlardı. Mr. Yu arka taraftaki evindeydi. Frank Penn'i doktora götürecekti! 'Böylece ben yalnız kalacağım.Peki ne yapacağım?' diye sordu kendi kendine.
Ama sesinde bu düşünce belli olmuyordu. Neyse önemli değil. Suyu düşününce deniz tutar beni. Bütün bir haftayı düşünemem bile. İyi eğlenceler, deyip iki erkeğin arasındaki sandalyeye oturarak kahvaltı etmeye başladı. Harry önüne bir fincan kahve koydu.
Evet, kadınların bu tür sorunları vardır, dedi Robbie. On üç yıllık yaşam tecrübesini gözler önüne sermekten çok memnun olmuşa benziyordu. Keşke babam da gelebilseydi. Ama tabii gözleri nedeniyle gelemez. Belki bir daha ki sefere. Değil mi baba?
Bir dahaki sefere, Robbie. Penn ilk kez konuluyordu ve sesi hiç de istekli değildi. Yoksa bir şeyi mi vardı? Phil son günlerde bu tür dolaylı mesajları anlamaya çalışmaktan yorgun düşmüştü.Bu kez de Penn'in sesinin ardında anlaşılması gereken bir şey gerçekten vardı.
Harry, Gitmeliyiz, dedi. Her şey arabada, hadi evlat.
Phil kapıya çıkana kadar araba hareket etmişti bile. Arkalarından el salladı. Karşılığın da Robbie de başını arabadan çıkartıp öpücük yolladı ona.
Penn hala masanın başında kahvesini içiyordu. Phil ona en yakın sandalyeye oturup kendi kahve fincanını önüne çekti.Kahve soğumuştu. Onun için iyi olacak.Her dakikasının tadına varacağından eminim. Üstelik emin ellerde, değil mi? diye sordu.
Emin ellerde tabii, dedi Penn. Mutlu olacak mı, bilemem, ama güvencede olacağını biliyorum
Bu birden bire, nereden çıktı? Genç kadın dirseklerini masaya dayadı. Ellerinin arasında fincanı tutuyordu. Penn'in yüzünde ise iş yerinde takındığı resmi ifade vardı. Parmaklarıla masanın üstünde tempo tutyordu. Genç kadın o parmakların en son nerede tempo tuttuklarını anımsayınca kızardı. Bir terslik mi var, Penn?

Terslik mi? Nasıl bir terslik olabilir? diye kükrercesine cevap verdi genç adam.Masadan hızla kalkarken sandalyesi neredeyse yere yuvarlanacaktı. Ben yukarı çıkıyorum.Senin gelmene gerek yok. Frank havaalanından dönünce, onu benim yanıma gönder! çıkıp gitti.
Onun merdivenlerde tökezlediğini duyunca fırlayıp yardımına gitmemek için kendini zor tuttu Phil. Öyle ya da böyle, Bugünden itibaren ondan yardım istemediği belliydi.Masayı toplarken ' Bu tuhaf', diye düşündü. 'Bazen kendimi gerçekten evli hissediyorum. Bazen ise tamamen bu evin yabancısı gibi.'
Mart ayının birinci günüydü ve hava yüne güneşliydi. Bahar gelmeye başlamıştı. Çalışırken mutfaktaki radyoyu açtı. Kırk kilometre ötedeki dağlarda kayak koşulları mükemmeldi. Ayak parmaklarının ucuna basarak mutfak penceresinden dışarı baktı. Mr. Yu seradan çıkarttığı fideleri bahçeye ekiyordu. Bütün bunları biriyle paylaşma ihtiyacı hissediyordu genç kadın. Kalan bulaşıkları da bulaşık makinesine bırakıp, giyinmek üzere odasına çıktı.
Sabahın geri kalan kısmını bahçede dolaşarak geçirdi. Akşam yemeğiyle ilgilenmek konusunda Mr. Yu'ya söz verdiği için sonra içeri girdi. Ev mabet gibiydi.
Mutfağa giderken otuma odasından Frank çıktı ve ön kapıya gitti.
Kütüphanede, dedi gerçerken Bana gidip günün kalan kısmında gezmemi söyledi. Sizin için gerekli miyim?
Benim seninle işim yok. Frank gittikten sonra emin olabilmek için kütüphanenin kapısını aralayıp baktı. Kocasının çalışma masasında oturmuş selinde camdan yapılmış bir ağırlıkla gördü. kapıyı yavaşça kapatıp mutfağa girdi.
Akşam yemeğini birlikte yediler. Onu yemeğe götürmek için gittiğinde, sadece ikimiz için her şeyi yemek odasına taşımanın gereği yok, demişti. Penn yorgun görünüyordu. Sanki küçük küçük gerginlikler birleşmiş, onu yoruyor gibiydi. Yemekte herhangi bir şey konuşmadılar. Genç adam Phil'in önüne koyduğu omleti yedi, kahvesini içti, elmalı turtayı da yedi, ama hiçbir şey söylemedi.
Sessizliğe yeterince sabreden Phil, bir saat sonra kalkıp bulaşıkları yıkamaya gitti. Dışarıda hava kararıyordu. Ortalığa göz atan genç kadın fırtına bulutlarını fark etti. Uzaktan gök gürültüleri geliyordu.
Galiba fırtına patlayacak. Sanırım ışıkları yakmam gerek, dedi.
Evet. yaksan iyi olur. Hiç değilse birimiz aydınlıkta yaşasın.
Oh,Penn. Lütfen. Yarın bitecek her şey. göreceksin.
Evet, çok haklısın. yarın her şey bitmiş olacak. ben yukarı çıkıyorum. Phil masanın etrafından dolaşarak onun yanına geldi., elini uzattı. Ama Penn itti onun elini, Rehbere ihtiyacım yok, yolumdan çekil, yeter!

Genç kadın sandalyesine çöktü. Beklediğinden de kötüydü durum. 'Yolumdan çekil,yeter! Yarın her şey bitecek.' Başı ağrımaya başlamıştı. Sanki dışardaki dırtına beynine dolmuştu. Başını kollarının üstüne, masaya dayarken, Ah,Penn, diye mırıldandı. Göz yaşları süzülüyordu gözlerinden. Pratik Philomena ağlamazdı. Onun dünyası yapılacak ilerle doluydu sadece. Ağlayan bebeklerden değildi o. Gözlerini kurulayarak oturma odasına gitti. Saat dokuz buçuğa kadar romanın aynı sayfasını yirminci kere okudu. Başağrısı yavaş yavaş hafiflemişti. Saat yediden beri evin içinde hiç bir ses duymamıştı.Mücadele etmenin bir yararı yok. Geç saatlere kadar oturmak yarını geciktirmeyecek nasıl olsa. Mutlaka gelecek yarın, dedi kendine. Ayağa kalktı, gerindi ve her gece yaptıklarını tekrarladı. Kapıları, pencereleri kilitledi, alarmı açtı. Bu işi genellikle Harry yapardı. bu nedenle aklına Robbie'yle ikisinin dışarda olduğu geldi.Yüreği daraldı. Robbie evde olsaydı belki konuşurlardı. Ya da kağıt oynarlardı.Gece ışıkları dışındaki bütün ışıkları söndürdü. Yavaş yavaş merdivenlerden çıktı. Penn'in odasından ses gelmiyordu. Yağmur hızla camlara vurmaya başlamıştı. Fırtınadan korkmamasına rağmen bu ez farklıydı hissettikleri.
Odasına girince kapıyı kapattı. Bütün giysilerini yere saçtı. Aslında Robbie yaptığı için kızdığı şeyi şimdi kendisi yapıyordu. Banyoya vardığında çırılçıplaktı.
Sıcak su canlandırdı onu. Suyun sesinden başka bir şey duyulmuyordu. Sabunu vücuduna sürerken hayal kuruyordu. Ya bu sabun yerine Penn'in elleri olsaydı? Ya Penn'in kolları? Bunu ummak boşa harcanmış bir çabaydı. Soğuk suyu açıp canlandı.
Çok sayıda banyo havlusu vardı. Biriyle kurulandı, diğerini vücuduna sardı. Saçlarının bonenin dışında kalan kısmı ıslanmıştı. Ucundan sular damlıyordu. Karanlık yatak odasına girerken saçını fırçalamayı düşünüyordu.Ama içeride biri vardı. Penn. Pencerenin önünde durmuş, cama vuran damlaları dinliyordu.
Penn? Bir şey mi istemiştin?
Göz damlalarımı.
Dün bundan sonra kullanmayacağını söylemiştin.
Ama istiyorum. Bu kadar sıcak ve sevgi dolu bir atmosferi nasıl olup da birden bire soğumuştu? Bunu hakedecek ne hata yapmıştı Phil.
En yumuşak ses tonuyla, Peki, dedi. Yatağa otur.
Oysa Penn'in istediği şey, dala değildi. Kendisine uzanan eli tuttuğu gibi yaklaştı. Birlikte yatağa doğru gittiler. Sonunda genç kadının dizlerinin arkası yatağın kenarına çarptı. Anlayamıyorum. Ne istiyorsun,Penn?İçtin mi? Bir damla bile içmedim. Gerçekten anlamıyor musun, Philomena.? Ben senin kocanım ve burası karanlık. Biraz rahat etmek istiyorum.
Işıkları yakmamı ister misin?

Ben, senden, ışığım olmanı istiyorum, Philomena. Genç adam onu itince Phil tuzağa düşmüşcesine sırtüstü yatağa devrildi.Penn bir anda onun üstüne abanmıştı.
Ne...ne yapıyorsun, Penn? Bir anda üstündeki havlu açıldı. Arkasından genç adamın robdöşambırı çıktı. Penn! Bu bir çığlık değil, ricaydı. Bunu beklemiyordum. Bu bizim...
Pazarlığımızın içinde yoktu öyle mi? Bu bir evlilik, pzarlık değil. Senin bitişindeki odada kalmama rağmen böyle bir eğilim duymayacağımı mı sandın?
Öyle mi,Penn? Bu sadece bir eğilim mi? Birlikte olacak birine ihtiyacın var ve ben en yakınındayım, öyle mi? Robbie'yle Harry'yi bu nedenle mi tatile yolladın? Konuşmak, düşünmek gitikçe zorlaşıyordu. Genç adamın elleri yüzünden omuzlarına oradan göğüslerine inmişti. Ağırlığı vaad doluydu. 'Sadece sakin ol, onunla konuş,' diyordu kendi kendine genç kadın. Ama vücudu ona ihanet ediyor ve daha fazlasını istiyordu.
Genç adamın elleri kalçalarına ve daha aşağılara inerken inledi. Penn'in dudakları göğüslerindeydi şimdi. Öyle çok duygu ve haz duyuyordu k, beyni bu duyguları taşıyamayacak gibi geliyordu ona.
Yapma. Lütfen,Penn,yapma. Çok zayıf bir çabaydı bu. Oysa çılgınca kıvrana kalçası hiç de öyle söylemiyordu. Penn durdu.
Gerçekten istemiyor musun?
Hayır!
Öyleyse bana karşı koy.
Genç kadın ter içindeydi. Sana karşı koymayacağım. Bunu yapamam. Ama Penn, bu bizim ne anlaşmamızın ne de evliliğimizin içinde yok! Penn'in elleri ve dudakları yine harekete geçti. Çılgınca değil usul usul okşuyordu onu. Bu da genç kadını çıldırtıyordu.
Gerçekten bunu yapmamı istemiyor musun?
Genç kadın gözlerinin kapattı. Cevap vermedi, ama kıvrana vücudu cevabı çoktan vermişti. Genç adamın dudakları kulak memelerinden boynuna, oradan göğüslerine iniyordu. Karnına ve daha aşağıya indiğinde daha fazla dayanamadı Phil. Saçlarından yakaladı onun. Ağzıyarı yarıya açıktı, ama soluk alamaz haldeydi. Sonunda iki vücut birleştiklerinde ani bir sızı, arkasından vahşice bir haz duydu Phil.Sımsıkı sarılmıştı erkeğine.'Demek buymuş', diyordu kendi kendine. 'Ne harika! Evlilik insana ne güzellikler veriyormuş. Onu her zamankinden çok seviyorum.'
İçini sevinç kaplamıştı, ama Penn birden herşeyi mahvetti.
Ondan ayrılıp yatağın kenarına oturdu, başını ellerinin arasına aldı. Penn? diye seslendi genç kadın.
Böyle olmasını istememiştim,Philomena. Bu yaşta hala bakire olabileceğini aklıma bile getirememiştim. Üzgünüm. Bunu telafi edeceğim.

Phil doğruldu. 'Bana bunun hata olduğunu mu söylüyor?' diye haykırdı içinden.
Neyi telafi edeceksin?
Bunu. Ne isim vereceğimi bile bilmiyorum.
Genç kadının dünyası karardı. Bir kadın istemişti ve en yakınındakine uzanmıştı. Bu işe tecavüz denir, dedi. Irz düşmanı! Penn odasına giderken arkasından da bağırıyordu. Irz düşmanı! Kendisi nasıl incindiyse, O da Penn'i sözleriyle incitmek istiyordu. Bütün o güzelliği, bu harika deneyimi mahvetmişti sözleri ve davranışıyla Penn. sanki duygusuzca., hayvanların birleşmesi gibi... Karanlıkta bir şey ölmüştü sanki. Phil ölenin yasını tutuyordu.
Bölüm On
Bütün düş kırıklıklarına, göz yaşlarına, acılarına rağmen Phil sonunda uyuya kaldı. Uyandığında California güneşi cama vuruyordu. Pırıl pırıl bir hava vardı dışarıda. Yatağında doğrulup oturdu. Odada ve yatakta önceki gecenin izleri görülüyordu. Yatağının başucundaki saat onu gösteriyordu. Düşünebildiği tek şey Penn'di genç kadının. Bu sabah gözlerindeki bandajlar çıkartılacaktı. O eve dönmeden çıkıp gitmesi gerekiyordu. Bunu uzun uzun düşündü. Onunla evlenmesinin nedeni Robbie'yi Sacramento'da tutabilmekti. Görevi sona ermişti. Başından beri Penn bunun kısa bir evlilik olacağını, sadece geçici bir evlilik olacağını söylemişti zaten. Ama Phil'in ihmal ettiği nokta ona aşık olmasıydı.
Dün gece de bu gerçeğin bir kanıtı değil miydi? Penn onu önce, daha önce hayal bile edemeyeceği kadar hazzın doruklarına çıkarmış, sonra da tepetaklak yuvarlamıştı oradan. Aceleyle kalkıp giyindi. Pantolon, kazak ve topuksuz ayakkabılarını geçirdi üstüne. Saçlarını fırçalayıp at kuyruğu şeklinde topladı. Birkaç özel eşyasını valizine doldurdu. Gerisini bırakıp aceleyle merdivenlerden son kez indi. Bu arada korsanı sessizce selamlayıp, ölen kadın için birkaç damla göz yaşı dökmeyi de ihmal etmedi. Mutfak kapısından sessizce geçti. Rose avazının çıktığı kadar yüksek sesle şarkı söylüyordu. Acele etmeliydi.
Veda edecek zamanı yoktu. Robbie de durumu anlamak zorundaydı. kapıdan dışarıya,gün ışığına çıktı. Evin etrafından dolaşarak garaja gitti. Yeniymişçesine parlayan arabası duruyordu orada. Arabanın motorunu çalıştırır çalıştırmaz hemen gaza basıp evin önüne geçti. Tam kapıda durdu. Merdivenlerden hızla çıkıp holdeki valizleri aldı. tekrara geriş döndüğünde geç kaldığını anladı. Cadillac büyük bir gürültüyle gelip onun arabasının arkasına park etmişti. Çok geç almıştı. Elini kapının tokmağına uzattı, ama kapı kendiliğinden açıldı. Karşısında Penn duruyordu.
Genç adam kapıda durmuş ona bakıyordu. Bandajlar çıkartılmıştı. Gözlerinde normal güneş gözlüğü vardı.

Genç kadın geri geri duvara yaslanıp onun yolundan çekilirken bu gözler onu takip ediyordu. Penn'in yüzünde insanın Sezar'ın büstlerinde gördüğü ifade vardı: Emredici ve sakin.
Yine görebiliyorsun, diye fısıldadı.
Sen de kimsin? Gözlüklerini çıkarttı. Siyah denebilecek kadar koyu kahverengi gözlerini dikti. Neler oluyor? Seni tanımıyorum, ama... Bir şey dikkatini dağıttı. Merdivenlerden çıkmaya başladı yarı yolda durdu.
Bu Phil'in beklediğinden de kötüydü. 'Sen de kimsin?' Doğrusu bu bir evliliği sona erdirmek için harika bir yoldu. Derhal valizini kapıp koştu. Penn tekrara kapıya döndüğünde Phil çoktan arabasına binmişti. Hey, diye sesleniyordu arkasından. Eski araba vitese takılı ilerledi. Gözünün ucuyla dikiz aynasından bakan genç kadın
hızla gaza bastı. Bu sırada Penn ellerini beline dayamış arkasından bakıyordu. Gözden kayboluncaya kadar baktı.
Şehir içinde trafik, her pazartesi sabahı olduğu gibi çok sıkışıktı. Phil dikkatini trafiğe vermekte güçlük çekiyordu. Kocandan kaçıyorsun Bu cümle kulağında çınlayıp duruyordu.Evet, diye avaz avaz bağırdı. Ve beni yakalarsa... Sonra aklı başına geldi. Ne demekti. 'Beni yakalarsa?' Yakalamaya çalışacağını da nereden çıkarmıştı? Kendi değerini çok iyi biliyordu Philomena.
'Ama ya denerse? Ya denerse,' diye düşünüp arabayı nehir tarafına sürdü. Pacific Madenleri ve Metalleri'nin park yeri tamamıyle doluydu. Arabayı binanın önünde park yapılmaz alanına park etti. Binadan bir görevli ona işaret ederek binadan çıktı, ama onun kim olduğunu görünce durdu. Günaydın, Mrs. Wilderman. Burada uzun süre kalacak mısınız? 'Şu işe bak,' diye düşündü. Phil onun yanından hızla geçip binaya girerken. 'Penn'in akrısı olmasaydım beni tuttuğu gibi nehre atar, arabamı da çektirir di.Şimdi ise yasalara karşı gelmeme yardımcı oluyor.' Bunu düşününce öfkelendi. Öfkesi korkusunu bastırmıştı. Daktilo ekibinin odasına kraliçe gibi girdi. Bütün sesler kesildi. Onlara acele bir selam verip boş kısma geçti. Elleri ter içindeydi. Parmaklarını pantolonuna kurulayıp bilgisayarı açtı. Personel Adres Kodunu verdi. Bilgisayar bütün isimleri ve adresleri sıralarken, arkasına yaslanıp oturdu. Peabody'ye sıra gelinde durdurdu.
'İşte ben diye düşündü. Pebody, Philomena. Dosya numarası 621. Adres ve telefon numarası. İlk işe alındığı tarih.Ücret artışları.Gelişimlere. Sağlık kaydı. On yıllık iş yaşamı yeşil ekranda karşısındaydı. Gözyaşlarını güçlükle tutuyordu.
Phil? Omzunun üstünden baktı.Kendi yerini alan sorumlu Harriet başında duruyordu. 'Şu anda uzun bir konuşmayı kaldıracak halim yok,' diye düşündü genç kadın. 'Ya da tepemde durup ne yaptığıma bakan birini,' Karşısında ekranda açık duruyordu. Uzanıp Peabody, Philomena Mary, Dosya numarası 621. SİL, diye yazdı. Emir tuşuna bastı. Bilgisayardan uyarı mesajı geldi.

EMİN MİSİNİZ? Phil tekrara yazdı, EVET! Kayıt bir saniye sonra silinmişti.
Emin olmak için bilgisayardan Philomena Peabody hakkında bilgi istedi.
Cevap, Böyle bir dosya yok, oldu. Artık Penn onu bulamazdı. Bilgisayarı
kapatıp kalktı.
Acelem var, dedi Harriet'e ve hemen sokağa fırladı.
50.Yol'u takip ederek Rancho Cordova'ya gitmek uzun sürüyordu. İki kez
durup göz yaşlarını kurulamak zorunda kalmıştı. Ağlamayacağım, dedi kendi
kendine. Kimse onu fark etmemiş gibiydi. Belli ki otobanda ağlamak suç
değildi. Birkaç gün yetecek yiyecek almak için bir dükkanın önünde durdu.
Alış verişini yaptı. Saat birde eski çiftlik evine vardığında ölesiye yorgundu,
aldıklarını içeriye taşıyamayacak adar yorgun. Sütle, meyve suyunu çıkartıp
dolaba koydu. Ve derhal üst kata yatmaya çıktı. Böylece pazartesi bitmişti.
Hüzünlü salı: Gökyüzü gök gürültüleriyle doluydu. Gürültüden evin
pencereleri titriyordu. Philomena yatağından çıkıp mutfağa indi. Tek çare
kahve içmekti. Başı çatlayacak gibiydi. Burnu tıkanmış, yanakları kızarmış,
gözlerinin altı morarmıştı. Yatağı değiştirmeyi unutma, dedi kendine. Yastık
kılıfı gözyaşlarından mahvoldu.
Kahve pişerken pencerenin önündeki koltuğa kıvrılıp bir zamanlar bahçe olan
yeri seyretti. Her şey gitmiş, yok olmuştu. Bahçe, çiftlik, derenin yanındaki
ağaçlar. Dere bile...
Vicdanı onu rahatsız ediyordu. Irz düşmanı, diye bağırmıştı. Penn onu baştan
çıkarmıştı, ama insanın karısını baştan çıkarmasına karşı bir yasa yoktu.
Üstelik o kadar hoşuna gitmişti ki. Son beş dakika hariç harikaydı. Ama Penn
son sözleriyle her şeyi berbat etmişti. Gene de bu bir tecavüz değildi.
Telefona uzanırken,'Ondan özür dilemeliyim,' diye düşünüyordu. Telefonu
eline almadan önce durakladı. Onunla konuşacak mıyım? Bir timsahla
boğuşmayı tercih ederim. Onunla konuşmayı göze alamam. Yüzleşmeyi de.
Ona hoş bir mektup mu yazsam?'
İki fincan kahve içtikten ve yarım saat geçtikten sonra tekrara telefona
uzandı. Birini aramalıyım' diyerek kız kardeşi Sally'nin numarasını çevirdi.
Cevap vermiyordu. Gün boyunca üç kere daha aradı, ama yine açan
olmadı.İçi kararmışken aklına arabada bıraktığı yiyecekler geldi. Eski, soluk
yeşil sabahlığına sarınarak dışarıya çıktı. Yağmur hızla yağıyordu.
Eve geri koşarken, Güneşli California, dedi kendi kendine. Giyindi,
yağmurluğunu da sırtına alıp tekrara çıktı. Kendini çok aptal hissediyordu.
Yiyecekleri içeri aldıktan sonra tam yağmurluğunu çıkarıyordu ki birden
güneş açtı.
Çarşamba günü artık normal bir yemek yiyebilecek kadar iyi hissediyordu
kendisini. 'Her şeyi geride bırak', dedi kendi kendine. 'Artık Pratik Pill'in
ayaklarını yere basıp işe koyulma zamanı geldi.' Yaşayacak yeri,işi yoktu.
Bankada öyle fazla parası da yoktu. Ev de kendisinin değildi. Bütün
kardeşlerinin payı vardı. Satmak için adını unuttuğu birkaç banka görevlisini

araması gerekirdi zaten. Bu nedenle ilk yapması gereken bir iş bulmaktı. Sacramento gazetelerini açıp iş ilanlarını okumaya başladı.
İlanları incelemek zor bir işti. Baskı çok küçüktü, üstelik Phil her baktığı yerde Penn'inyüzünü görüyordu. Gülümseyen, suçlayan, seven, ikna eden ifadelerle Penn! Onun yüzü yazıların arasında minyatür büyüklüğünde iken bir anda devleşiyordu. Sonra Phik yine gözyaşlarına boğuluyordu. Gözlerinin kuruladıktan sonra aynı şey bir kez daha tekrarlanıyordu. Gazeteyi bir kenara bırakıp tekrar Sally'yi aradı. Yine cevap veren yoktu.
Arayacak iki kardeşi daha vardı, ama Deborah Tahoe'ya kayak yapmaya gitmişti. Samantha evde olsaydı bile Phil dertlerini onunla paylaşamazdı. Gazeteyi de telefonu da bir kenara koyup delicesine ev temizliğine girişti. Bu ağır iş altında beyni biraz dinlenmiş gibiydi. O gün öğleden sonra dört civarında kapı çalınınca genç kadın merdivenlerden büyük bir sevinçle koşarken buldu kendisini! Sonunda gelmiş olmalıydı!
Kilidi çevirip kapıyı açtı. Ve orada, en alt basamakta, gözleri kendisininkilerle aynı hizada, Penn duruyordu. Göz yaşlarını kurulayıp baktı ona Phil. Karşısındaki siyah gözler öfkeyle bakıyordu ona.
Mrs.Wilderman, inanıyorum ki, dedi çelik gibi bir sesle. Genç kadın geri geri gitti. O ise hole girdi. Kendi kendine, 'Bir karar vermeliyim,' diyordu Phil. Ama başka bir ses, 'Hayır , karar çoktan verildi.'
Phil'in bütün çabaları boşa gitmişti. Yüzünden akan yaşlarla kollarını kocasının beline sardı. Oh, Penn, sana ihtiyacım var!
Bu sırada bir an için öylece durdu genç adam. 'Beni reddedecek,' dedi. içindeki korku dolu ses genç kadına. Ama yanılmıştı. Penn ona sarıldı. Dudakları usulca saçlarını öpüyordu. Tamam sevgilim buradayım. Her şey düzelecek.
Artık phil gerçekten düzeleceğini biliyordu. Gözyaşlarının dinmesi uzun zaman almasına rağmen Penn sabırla öylece bekledi ve saçını okşamayı sürdürdü.
Unutmamışsın. Beni unuttuğunu sanmıştım.
Karşılaştığımız günden beri seninle ilgili hiç bir şeyi unutmadım.
Görünümünden başka hiç bir şeyi. Yaramazlık yaptınız, küçük hanım.
Evet. Sana nasıl anlatacağımı bilemiyorum ama...
Önemli değil sana körü körüne aşık oldum.Oysa gördüğüm birine aşık olmak çok daha kolay. Eski bir Roma şiiri var. 'Kim bilir ne kadar güçlü olurdu aşk ne kadar tatlı olurdu dokunuşlar, öpücükler Akş Kör Olsaydı.' Sen güzel bir kadınsın, Mrs. Wilderman. Hadi, sil burnunu, diyerek mendili uzattı.
Özür dilerim.
Özür mü diliyorsun? Kaçan karımdan alacağım tek cevap bu mu?
Başka ne söyleyebileceğimi bilmiyorum.
Sana yaptığım bunca kötü şeyden sonra, Phil, bana 'Seni seviyorum' diyebilsen bu çok iyi bir başlangıç olurdu. Beni affedebilecek misin?

Seni affetmeme gerek yok. Günlerden beri ilk kez mutlu olan Phil güldü. Seni seviyorum. Ben çok aptalım. Bunu evlendiğimiz güne kadar fark etmedim. Ama seni seviyorum,Penn.
Şimdilik bu kadarı yeter. Eğilip öptü. Hadi, evimize gidelim, karıcığım
Sen nasıl istersen Kapıdan çıkarken telefon çalınca Phil, durakları, ama Penn onu bırakmadı. Boşver. Boş veremem. Bu konuyu uğur kabul ediyorum. Cevaplamazsam bütün gün işlerim ters gider
Bu duyduğum en çılgınca gerekçe. Telefon senin hizmetkarındır, senin efendin değil. Her çaldığında üstüne atlamak zorunda değilsin Onun endişeli halini görünce, Belki de zorundasın, diye düzeltti. Sana iki dakika izin veriyorum.
Yoksa?
Yoksa gelir karımı alırım. Onun kalçasına hafifçe vurdu. Genç kadın koşarak girdi içeriye.
Phil? Ben Sally. Sanırım başın fena halde dertte. Orada mısın?
Buradayım canım. Nasıl bir derdim olabilir?
Üç saat kadar önce San Fransisco'dan seyahatten döndüm. Telefon sürekli çalıyordu. Arayan kocandı.
Korkunç kızgındı. Evin adresini istedi. bende verdim. Phil başın dertteyse oradan hemen çık. Sana ulaşma konusunda kararlı görünüyordu.
Çok geç artık. Çoktan ulaştı bana.
Neler oluyor, Phil?
Sana anlatsam inanmazdın, Sally. Sanırım onu istediğim noktaya getirdim. Şu anda konuşamam. Bekletilmekten nefret eder. Beni yarın ara. Cevap verirsem anla ki başım fena halde dertte. Hoşçakal.
Telefonu kapattı. Koşa koşa çıktı.
Acele etme. Daha otuz saniyen var.
Oh, diyerek soluk aldı Phil.
Ama zamanımızı boşa harcamanın gereği yok tabii. Ve derhal öpmeye başladı. Birlikte Cadillac'a bindiler. Frank kapıyı tuttu.
Otuz saniyeden fazlasını harcadın, dedi Phil. Ya gerçekten acelemiz olsaydı?
İlk olarak, hanımefendi, şunu anımsamalısın ki patron zamanın hesabını tutmak zorunda değildir. Tamam mı?
Evet, tamam.
İyi. İkinci olarak, Robbie'yle Harry yarın dokuz uçağıyla dönecekler.
Ama o saate kadar saatler var.
Evet, deil m.? Genç adam gülümsedi.
Phil ellerini kucağında kavuşturarak manzaranın tadına varmaya çalıştı.
Eve vardıklarında Penn onu arabadan indirdi ve Phil nere uğradığını anlayamadan kucağına alarak merdivenlerden çıkmaya başladı. Arabayı garaja götür Frank! İzinlisin!

Yoksa cinayet işlemeyi mi düşünüyordu? Bütün şahitleri ortadan kaldırıyordu. 'Beni öldürene kadar öpecek mi?' diye düşündü muzipçe. Genç adam kapıyı arkalarından tekmeyle kapatırken genç kadının başı dönmeye başlamıştı. Oturma odasına girdiler. Penn'in Phil'i üzerine bıraktığı kanepe sallandı.

Evet,Philomena, Yüksek arkalıklı sandalyelerden birini ters çevirip ata biner gibi karşısına oturdu. Neredeyse burun burunaydılar.

Evet? Gözlükler yüzündeyken onun burnunun ne kadar düzgün olduğunu fark etmemişti genç kadın. Eğilip onun burnunun ucunu öptü.

Yeter!Önce konuşmamış gerekiyor.

Diktatör sen de. Konuşma derken kastettiğin senin konuşup benim dinlemem herhalde.

Gayur, bu doğru değil. Evet, biraz gururluyum, ama sen de düşünmeden hareket ediyorsun. İkimizin de değişeceği yok.

Sanırım. Annem hep bana, 'Sen evlenemezsin, çünkü adamı kendin istediğin şekle sokmaya çalışırsın,' dedi. Ne hakkında konuşmak istiyorsun?

Sen ve ben. Annen haklıymış. Evin annesi olduğunda kaç yaşındaydın?

On yedi. Ama yaşıma göre büyüktüm.

Elbette öyleymişsindir. Genç adam onun elini saçlarında gezdirdi. Ve hep yaşından büyük olmayı sürdürdün, değil mi? Bana da aynı oynadın.

Ben oyun oynadım. Sen öyle zannettin.Ben sana yaşlıyım demedim.

Ama benim öyle zannettiğimi bilmene rağmen düzeltmedin.

Önce bunun önemli olmadığını düşündüm. Bir daha karşılaşmayacaktık nasıl olsa. Sonra birden oğlun için alışveriş yapmamı istedin. Hep senin hatan. Robbie'nin elbiseye ihtiyacı olacağını nereden bilebilirdim? İhtiyacı yoktu ki. 'Hah, şimdi bana gülüyor,' diye düşündü bunu duyunca Phil. Yanakları kızardı. Ne demek istiyorsun? Robbie'nin atmaya çalıştığımız gardırop dolusu elbisesi var. Bu bahaneyi bulabilmek için üç gün düşündüm. Bahane mi? Beni o çocukla bahaneyle mi gönderdin?

Görüşmek için bir gerekçe bulmalıydım. Sen bana neler yaptığının farkında değilsin Philomena Wilderman. Göremediğim yaşlı bir kadına garip bir duygu duyuyordum. Bu duyguları kontrol altına alana kadar seni yanımda tutmalıydım. Oysa tersine, gün geçtikçe daha daha çok saplandım duygularıma. Ama düğün asıl projemdi. Sen...sen! Seni alçak. Mahkemede yanına bir eşin olması için gerekmiyor muydu evlilik?

Genç adam ayağa kalkıp yanına oturdu Phil'in. Bir elini onun omzuna diğerini de ellerinin üstüne koydu. Evet, bir eşe ihtiyacım vardı, ama duruşma için değil.

Ama sen bana bunun geçici olduğunu, sadece mahkeme için evlendiğimizi, üstelik bunun telefi edeceğini söylemiştin.

genç adam güldü. Elini Phil'in omzundan çekip, kulak memesiyle oynamaya başladı. Nedense içimden bir ses senin bu teklifi, kaçma fırsatı da içinde

olmazsa kabul etmeyeceğini söylüyordu. Kaçmak istiyor musun Phil? Ben mi? Genöç kadın yarı ağlar yarı güler bir haldeydi. Rahatlayıp ona yaslandı. kaçacak olan asla ben olmayacağım.
Beş dakika kadar sonra yine doluk alabilmeye çalışıyordu. Öpüşmeye bayılıyorum, diye güldüğ genç adam. Zevklerin konusunda özgür hissetme kendini. Ben paylaşamıyorum.
Hey, ben de. ne şanslıyız, sen ve ben.
Şanslı mı?
Tabii. Robbie her zaman sorundu. Onu kazanmasaydın evliliğimiz başarılı olamazdı.
Bunu başaran sadece ben değilim, dedi Phil. Zavallı çocuk annesine benzediğimi sanıyordu. Kız kardeşinin resmi bağladı bizi onunla. Bu bana ilk avantajımı kazandırdı. Önce Robbie'nin senin gayrı meşru oğlun alabileceğini düşünmüştüm. Mahkemede öğrendim dayısı olduğunu. Bana başından söyleyebilirdin bunu aslında.
Tabii söyleyebilirdim. Ama senin bütün ilgini kaybederdim. Çoocukla ilgilendiğini fark ettim? Babası olduğunu düşündüğün sürece buralarda olacaktın. Ama bir konuda haklısın. O tablo hepimizi birbirimize yakınlaştırdı. Pazartesi günü gözlerim açıldıktan sonra eve geldiğimde seni görmek için sabırsızlanıyordum. Ama ne gördüm? Kız kardeşim Robin kapının eşiğinde durmuş bana bakıyordu. Aklımı kaybettiğimi sandım. Bu nedenle merdivenlere koşup onun portresine tekrar baktım. Ama geri döndüğümde sen gitmiştin. Ben pazar gecesi içtiğim içki ve heyecan yüzünden biraz şaşkındım. Bana ırz düşmanı diye bağırıp sonra da kaçınca, her şeyi berbat ettiğimi anladım.
Ama bana tecavüz etmedin ki. Bunu o zamanda biliyordum, Şimdi de biliyorum. Ama yaptığından o kadar pişman bir halin vardı ki, seni incitmek istedim. Bu nedenle... Oh, çok üzgünüm Penn. Tecavüz olayı değildi elbette. Ben senin karınım ve sen çok iyiydin. Aslında bayıldım. Ben daha önce... bunun bu kadar güzel olduğunu bilmiyordum.
Bu açıklamadan sonra genç adam derin bir nefes alarak rahatladı. Ben her şeyi berbat ettiğimi sanmıştım. Bu davranışı hak ettiğimi düşünmüştüm. Senin gitmene izin vermem gerektiğini bile.
Buna izin vermediğin için mutluyum.
Bunu sadece bir kaç dakika için düşünmüştüm zaten. Sonra büroyu aradım, ama biri Peabody'nin kayıtlarını silmiş. Bunu kim yapmış olabilir?
Kim olabilir acaba? Genç kadın dubar kağıtlarını inceliyor, onun yüzüne bakamıyordu.
Sonra kız kardeşinin numarasını aradım. Önce açan olmadı. Düşüne biliyor musun? Bürodaki iki sekreterim üç gün boyunca on beş dakikada bir kardeşinin telefonunu aramaktan başka bir şey yapmadılar. Gece gündüz. Sana pahalıya mal olmuştur.

Saçmalama, dedi gülerek Penn. Hepsinin karşılığını alacağım.
Artık duvar kağıdıyla ilgilenmiyordu Phil. Dönüp onun yüzünü yumuşak ellerinin arasına aldı. Buna sevindim. Ben çok inatçı bir kadınım. Seni en az bir hafta daha aramadan durabilirdim. Belki de iki.
Dakikalr sonra kendi kendine, 'İtiraf etmek ruhu huzura kavuşturur,' diyordu. 'Yine de anlamadığım bir şeylerin peşinde galiba.'
Genç adam saatine bakı. Üç dedi. ve Robbie yarın burada olacak. Bu çocuğu bir değil iki haftalığına yollamalıydım.
Ama bu haksızlık, Penn. Söz ettiğin çocuk benim oğlum.
Doğru.Bence çıkıp biraz uyusan iyi olur,Phil.
Uyumak mı? Ama öyle heyecanlıyım ki, uyuyamam. Neden uyumamı istiyorsun?
Yorgun olmadığına sevindim.Yukarı fırla?
Phil isteksizce çıktı yukarı. Bu arada Korsan'a bir göz kırptı, RobiA'e gülümsedi. Odasına girdiğinde arkasından da elinde iki kadehle Penn geldi.
Şampanya. dedi. Gururlunun düşüncesize galip geleceği zamana kaldıralım kadehlerimizi.
Ya da tersine. Phil kadehin içindekinin tamamını bir dikişte bitirdi. ve hıçkırmaya başladı. Hey!Sen ne yapıyorsun?
Bu lanet olasıca şey nasıl açılıyor?
Arkasında bir fermuar var. Kadeh genç kadının elinden düştü, ama kırılmadı. Bluzu omuzlarında sıyrıldı. Teninde onun sıcak soluğunu hissediyordu. Ürperdi. Penn'in başka bir davete ihtiyacı yoktu zaten.
Bir saat kadar sonra kendisini Havva gibi hissederek uzanmıştı Phil. Penn yüzünü ona dönmüş, yanında yatıyordu. Alnına terler birikmişti. Genç kadın onun alnına bir şey yazıp sonra saçının ucuyla kuruladı üstüme ne yazıyorsun?
Bir mesaj. Penn Wilderman bana aittir. Bunlardan birer tane arabalarına, iki tane de bürona yapıştıracağım. Gerçekten mi? Çok mülkiyetçisin;Mrs. Wilderman.
Evet. Pratik Phil geri gelmişti. Her şey kontrol altındaydı. Son saat nasıldı peki? Acaba Penn de kendi hissettiklerini hissetmiş miydi?
Penn?
Evet, hala buradayım.
Genç adamın parmakları Phil'in çok gıdıklandığı bir yerdeydi. Yapma! Sonunda Phil, Gıdıklanmaktan nefret ederim, diyerek onun parmaklarını tutup ağzına götürdü. Hafifçe ısırdı, sonra öptü.
Hey, bir dakika!
bu sadece saçmalıkla başa çıkmayı bildiğimi göstermek içindi.
Kocana da mı?
Özellikle kocama. Ben ciddi bir şey konuşmaya çalışıyorum.
Şimdi, burada mı? Amatörler kendilerini her yerde belli ediyor, canım.

Amatör mü? Ben de yeni profesyonel olduğumu sanmıştım. Yapma. Bu kez kolunun altından gıdıklıyordu Penn.
Robbie hakkında.
Gıdıklama kesildi. Gerdek yatağında bile mi? Ne olmuş Robbie'ye?
Sadece ailede bir çocuk olması yanlış bence. Ben de gün geçtikçe gençleşmiyorum. Acele etmeliyiz. Hey, ne yapıyorsun? Penn yine gıdıklamaya başlamıştı.
Elinden kurtulmadı Penn'in. Genç adam karısının çılgınca güldüğünü görünce durdu bu kez.
Ben ne yapıyorum? bana bir şey anlattın. Robbie'nin küçük kız kardeşe ihtiyacı var. Böyle şeyler çabuk olmaz. Bu konu üstünde biraz çalışmak gerek. dedi. Yine elleri harekete geçmişti ama bu kez gıdıklamak için değil göğüslerini okşamak için.
Seni aptal adam, dedi sevgi olu bir sesle Phil. Parmaklar dudaklarına yükseldi. Az sonra bütün dünya kaybolmuştu. yalnız ikisi vardı.

